<u>ଉଷ୍ଣବୃତ୍ତ</u>

ନୀଳାଚଳ ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ, ପୁରୀ ଶାଖା - ଆମେରିକା ସାରସ୍ୱତ ସଂଘ

ସଂଗୀତ	ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାବୁ ଯିବା୧୪
ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ସାଉଥିଲି	ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର୧୫
ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର୮	ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ୧୫
ଅଦେଖା ମରମ ମହିରେ୮	ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର୧୫
ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ ୯	ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର୧୬
ଅଭୟ ବାଣୀ····· ୯	ଆହେ ପରାଣ ଧନ୧୬
ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର୧୦	ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି୧୬
ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ୧୦	ଏ କୁଳେ ବାଛନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର୧୭
ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ୧୦	ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ୧୭
ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ ···· ୧୧	ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ୧୭
ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ୧୧	ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି ·····୧୭
ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିଉ ମାଗେ ଚେତନା ···· ୧୧	ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପ୍ରିୟ୧୮
ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ	ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ୧୮
ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର୧୨	ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ୧୮
ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ ୧୨	ଏତେ ଦିନେ ସତେ ଆଜି ପାରିଲି ବାରି୧୯
ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ ····· ୧୩	ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପୁଭୁ୧୯
ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ୧୩	ଏ ବାଉଳା । ଚିହିରଖ ଅନାଥର୧୯
ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ	କ୍ଷ ଭରି ତୁ କର ୨୦
ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି ····· ୧୩	କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି
ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି୧୪	କଦମ୍ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ ୨୦
ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପାଣର ଠାକୁର୧୪	କଦମ୍ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ୨୦

କର ମନ ନାମ-ରତନ କ& ହାର ୨୧	ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ ୨୮
କମଳ ଚରଣେ କୁସୁମ ଅଞଳି	ଗୁରୁ ନାମ ସାଗର ବାରିରେ ୨୮
କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ ୨୧	ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପ୍ରିୟ ୨୮
କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପ୍ରିୟବର ୨୨	ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ୨୯
କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ୨୨	ଘେନ ବନ୍ଦନ୨୯
କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ ୨୨	ଚକା ଆଖିକି୨୯
କୁଞେ କୋକିଳ ଗାଏରେ	ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି ୨୯
କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର ୨୩	ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ୩୦
କେତେ ଦିନେ ଘୁଞିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର	ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର୩୦
କେବେ ହେବି ହରିଧନେ	ଚାହେଁ ମନ ମୋର୩୦
କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା ୨୪	ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ୩୧
କୋଟି ପୂଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ ୨୪	ଚିର ବାଞ୍ଚିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ୩୧
ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ ୨୪	ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ୩୧
ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର	ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର୩୨
ଞ୍ଜାନ ସ୍ତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ····· ୨୫	ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ୩୨
ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନେ ଭାଇ····· ୨୬	ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି ·····୩୩
ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ····· ୨୬	ଜୀବଧନ ! ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ·····୩୩
ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ	ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ୩୩
ଗୁରୁ ନାରାୟଣ କୃପା କରି ୨୬	ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ
ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ ୨୭	ଜୀବନର କଳପନାର
ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ ୨୭	ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା୩୪

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ	ତେରି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ
ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ୩୫	ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ୪୧
ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ୩୫	ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି୪୨
ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ୩୫	ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର…୪୨
ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି୩୬	ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି୪୨
ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି୩୬	ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ୪୨
ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ୩୭	ଦୟାମୟ ହେ ! ଖୋଲି ଦିଅ ହୃଦୟର ଦୁଆର
ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ	ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଆଇ
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପୁଭୁ ····· ୩୮	ଦାସେର ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ
ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି୩୮	ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ୪୪
ତୁମରି ପାଇଁକି ଖୋଲା ଆଖି ମୋର୩୮	ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ୪୪
ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର୩୮	ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର
ତୁମେ ତ ମୋ ଗଝି ରତନ୩୯	ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ୪୪
ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି୩୯	ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି୪୫
ତୁମେ ଯାହ ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର ୩୯	ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ୪୬
ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ ••••••••••	ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ
ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ ୪୦	ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ
ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ·····୪୦	ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର
ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ୪୦	ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ୪୮
ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି୪୧	ନୟନ-ରଞନ ନୟନେ ନୟନେ୪୮
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁ ····· ୪୧	ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି୪୮

ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ	ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ ୫୫
ନିଗମ ତାରକଂ	ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ
ନିରାଶ ନ କର ଆଜି୪୯	ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ
ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ	ବନ୍ଦନା ଘେନା କର
ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା ୫୦	ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ କ୍ୟେ କ୍ଷ
ପଝାରୀ ରେ! ଡର ନାହିଁ ଆଖି	ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ ····· ୫୭
ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ	ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ
ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ ···· ୫୦	ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ତାକିବି ଆଉ୫୭
ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ	ବଇଁଶୀ ତୁମର ପୁଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ ୫୮
ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ	ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି୫୮
ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି	ବାଇମନରେ ୫୮
ପରାଣରୁ ବଳି ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ୫୨	ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ
ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି ····· ୫୨	ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର୫୯
ଫୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର	ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର୫୯
ଫୁଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର	ବାସନା ମୋହର ନାଥ ୫୯
ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି	ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦୁ୬୦
ପ୍ରଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ····· ୫୪	ଭ୍ରତ୍କବାଞ୍ଛା କଲ୍ପତରୁ୬୧
ପୁଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଦୁଭୁବନ	ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ୬୧
ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ୫୪	ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି ·····୬୨
ପ୍ରଣତି ଘେନ ····· ୫୫	ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ
ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର	ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ୬୨

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ୬୩	ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ
ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପ୍ରିୟ·····୬୩	ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ୭୦
ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ୬୩	ମୁଁ ଚାହେଁ ପୁଭୁ ଭେଟିବି ତୁମକୁ·····•୭୦
ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା	ମୁରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ୭୦
ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା	ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ
ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା୬୪	ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ରମର ତୁମେ
ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ୬୫	ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ୭୧
ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି ୬୫	ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ୭୧
ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ·····୬୫	ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି୭୧
ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ	ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ୭୨
ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ୬୬	ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମ ରୂପଠାଣି୭୨
ମନର ଠାକୁର ଆଜି୬୬	ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା
ମନରେ ଗୁରୁତଊ୍ୱକୁ	ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର୭୨
ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି	ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ୭୩
ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା୬୭	ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ୭୩
ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି	ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି୭୩
ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ	ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା୭୪
ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ୬୮	ସକଳ ବନ୍ଦନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ୭୪
ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର୬୮	ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର୭୪
ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା	ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ୭୪
ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା	ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ୭୫

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ ୭୫	ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ ୧୯୯୯
ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ	ହେ ଆନନ୍ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ୮୦
ସାତ ସୁରେ ବଛା ତୁମ୭୬	ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ
ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ୭୬	ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ୮୦
ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର୭୬	ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ!୮୧
ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି ···· ୭୭	ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ୮୧
ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ ୭୭	ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର୮୨
ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ	ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ
ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି ୭୮	ହେ ପ୍ରାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ର୮୨
ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ ୭୮	ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ
ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ ୭୮	ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ ୮୩
ସ୍ନେହ୍-ପ୍ରୀତି-ଭ୍କ୍ତି ଭ୍ରା୭୯	ହେ ମହାମହୀମ ଭୂବନମୋହନ ନନ୍ଦନ

ସଂଗୀତ ଅତଳ ସାଗରେ ବୁଡି ଯାଉଥିଲି

ଅତଳ ସାଗରେ ବୃତି ଯାଉଥିଲି ତୁମେ ତ ନେଇଛ କୋଳାଇ ଦେଇଛ ଆଶରା ଅଭୟ ଚରଣେ 101 କରୁଣା ଦୁଆର ମେଲାଇ

ମୋ ଆଖିରେ ମାଖି ଜ୍ଞାନର ଅଞ୍ଚନ ଲିଭାଇ ଦେଉଛ ମାୟାର ସପନ ଜନମ ଜନମ କେତେ ଯେ ବନ୍ଧନ 191 ଦେଉଅଛ ତୁମେ ତୁଟାଇ

କାନେ କାନେ ମୋର କହଅଛ କେତେ ମଧୁଭରା ତୁମ ପୀତି କଥା ଯେତେ ମୁକତି ଧାମକୁ ନେଉଅଛ ଟାଣି ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ 191 ରୋଗରେ ଶୋକରେ ଦୁଃଖ ଦୂରୁଦିନେ ଦେଖେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ସନ୍ନିଧାନେ ମୋ ଭଙ୍ଗ ଦୁଆର ଜଗି ରହିଥାଅ ମୋ ପାଇଁ ଦରଦ ବୃହାଇ |၅)|

ନିରତ ବାରୁଛି ଏ ପରାଣ ମୋର ତୁମେ ମୋର ସାଥୀ କୋଟି ଜନମର ତୁମେ ଏକା ମୋର ଲୁହ ପୋଛା ବନ୍ଧୁ ରହିଅଛ ମୋତେ ଅନାଇ 181

ଏତେ ସେହ ପାଇ ତେବେ ବି ଏ ମନ ବିଷୟକୁ ଧାଏଁ ନ ମାନି ବାରଣ ଆଖି ଲୁହ ଢାଳି କରେ ପଦେ ଅଳି ନିଅ ଏ ମନକୁ ମନାଇ 181

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର

ରହିଅଛ ମୋର ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ ହୋଇ । ୨।

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ହେ ପିୟ-ବର ! ହସି ହସି ତୂମେ ବହିଛ ଅଧମ ଉଦ୍ଧାର ଦାରୁଣ ଭାର କୋଟି ଜନମର ଅନନ୍ତ ବନ୍ଧନ ନିମିଷକେ ମୋର ଫେଇ । ୩।

(ଆଜି) ତୁମ ଆବେଗରେ ଏ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ ବ୍ୟଥିତ ପରାଣ ଅକୁହା କୋହରେ କୃତଞ୍ଜତା ଜଣା କରେ ଲୋଟିଯାଏ ତୁମ ଚରଣ ତଳରେ କିଣା-ଦାସ-ଆଶ ବହି ।ଧା

ଅତୁଳ ତୁମରି ବିପୁଳ ଦାନର ପତିଦାନ ନାହିଁ ନାହିଁ

ବ୍ଝିତ ନପାରେ କାହିଁକି ଏଦିନ ପାଇଁ ଦରଦ ତୁମରି ଉଛୁଳି ପଡୁଛି ଦୁଇ କୂଳ ସୀମା ଡେଇଁ କାହିଁକି କରୁଣା କୁବେର ଭ୍ୟାର ଦେଇଛ ମେଲି ମୋ ପାଇଁ । ୧।

ସୀମାହୀନ ତୁମ ଅଭୁଲା ପୀରତି କେ ପାରିବ ମୂଲ ଦେଇ ।ଠା

ମାଆ ପରି ତୁମେ ସେନେହ ପରଶ ଦେଇ ମୋ ଚଲା ପଥରୁ କାଢି ଦେଇ କଣା ରହିଛ ମୋତେ ଅନାଇ

ଅଦେଖା ମରମ ମହିରେ

ଅଦେଖା ମରମ ମନ୍ଦିରେ ତୁମେ ବସିତ ରହିଛ ଦେବତା ଖୋଜି ବୁଲେ ଅଂଧ ନୟନ ନିରତ କି ଫୁଲ କାହିଁ ତା ମମତା ଅବୁଝା ଏ ମନ ଭାଳେ ଦୂରେ ତୁମେ ମୁରୁଖ ପଣିଆଁ ମୋରତା ।ଠା ପରଳ ଘେରା ମୋ ଆଖି ଦେଖେ ନାହିଁ ଏ ସବୁର ତୁମେ କରତା । ୨।

ମୂଗ ନାଭି ଗଂଧେ ମୂଗୁଣି ଆକୁଳ ବାସ ଲାଗି ଖୋଜି ବୁଲେ ବନୟଳ ସେହିପରି ସିନା ଅନ୍ତର ମୋର ଆକୁଳେ ଖୋଜଇ ସବିତା ନଜାଣେ ମୋଘର କୋଣରେ ଜଳୁଛି ଆଲୋକର ଦୀପ ସଳିତା ।୩।

ଯାଦୁକର ପରି ଖେଳ କେତେ ଖେଳ ଅନ୍ତରାଳେ ଲୁଚି ହୁସି ଖଳଖଳ ତୁମ ଲୀଳା ଖେଳା ସେହିମତି ସିନା ତୁମେ ହଠ ବାଜି କରତା ଏତେ ପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ଜାଣି ପାଶୋରି ଦିଏ ମୁଁ ସେକଥା । ୧।

> କରାଉଛ ବୋଲି ସବୁ ମୁଁ କରୁଛି ଶତତ ଏକଥା ପାଶୋରି ବସୁଛି

ଦ୍ର ବନଫୁଲ ବାସ ଚହଟାଇ ବାସନା ବାରେ ମୁଁ ଆଖି ନ ଦେଖଇ ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ ତୁମେ ଧୃବ ତାରା ତ ଦରଶାଅ ପଥ ମୋରେ ହେଲେ ପଥ ହରା ତ ।ଠା

ଅନ୍ଧାରୀ ଜୀବନ ମେଘେ

ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ପୁଭୁ ମୋର ତ ।୨।

ତୁମେ ବରାଭୟ ଦାତା

ତିନି ଭୁବନ କରତା

|၅)|

ଜୀବନ ମରଣ ସବୁ ତୁମରି ବିଧାନ ତ

ଯାବତ ଜନମ ଭାର

ଭେଟୁଛି ମୁଁ ଘେନା କର ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ଗତି ଅଗତିର ତ ।ଧା

ରବି ଶଶୀ ଗୁହ ତାରା ତୁମରି କିରଣେ ଭରା ପରାଣର ସାଥୀ ଏକା ତୁମେ ସିନା ଚିର ତ ।୧।

ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ପିତା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ଭାତା

ଅଭୟ ବାଣୀ

ଆପାଣ ଚେଷାରେ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ମୋ ଇଛା ବ୍ୟକତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଲାଗିଯିବ ଯେହୁ ଶିଷ୍ୟ ମୋର ସେହୁ ସେହି ପ୍ରେମିକ ଭକତ ବ୍ୟା ସୁଖପାଏ ମୋତେ ପ୍ରକୃତ ।୭।

କହେ ବାରମ୍ବାର ମୋ ଇଛା ତାହାର ଅନ୍ତରେ ବିକଶି ଉଠିବ ଅକୃତ୍ରିମ ପ୍ରେମବଳେ ସେ ହୃଦୟ ଶତଦଳ ରୂପେ ଫୁଟିବ ବ୍ୟ! ପରାଣ-ଅଶାନ୍ତି ତୃଟିବ ।୮।

ଯେତେଦିନ ଥିବି ୟୂଳଦେହ ଧରି ମୁଖ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମାନିବ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ପରେ ବୁଳୁ-ଭାଷା ମୋର ବୁଝିବାକୁ କ୍ଷମ ହୋଇବ ବସ୍ଥ! ଅନ୍ତରୁ ପେରଣା ପାଇବ ।୯।

ଚିତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ କର ଅଭାବେ ତାହାର ମୋ ଇଛା ବିକୃତ ରୂପରେ ଦେଖାଦେବ ସିନା, ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ସମାହିତ ହୁଅ ଅନ୍ତରେ ବସ୍ଥ! ଗଭୀରୁଁ ଅଧିକ ଗଭୀରେ ।୧୦।

ଚିତ୍ତଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକଦିଗେ ସର୍ବେ କର ଧ୍ୟାନ ଅବଲମ୍ବନ ଗୁଣଷୟ ପାଇଁ ଅପର ଦିଗରେ ଆଚର ନିଷ୍କାମ କରମ ବସ୍ଥ! ସମଭାବେ ଦୁଇ ସାଧନ ।୧୧।

ତେବେ ସିନା ମୋତେ ଲଭିବ ପ୍ରକୃତେ ଫୁଟିବ ପ୍ରେରଣା ରୂପରେ ଅନ୍ତରେ ପାଇବା ଅସଲ ପ୍ରାପତି ବୁଝିବ ସେକାଳେ ସକଳେ ବସ୍ଥ! କେଭେଁ ନ କାନ୍ଦିବ ବିକଳେ ।୧୨।

ଅଛି ଚିରକାଳ ଥିବି ଚିରକାଳ ସନ୍ଦେହ ତିଳେ ଯେ କରିବ ଅଷ୍ଟିତ୍ୱରେ ମୋର ନାହିଁ ତ ବିଶ୍ୱାସ ଝୁରି ଝୁରି କାନ୍ଦି ମରିବ ବସ୍ଥା ବିଫଳେ ଜୀବନ ହାରିବ ।୧୩।

କହିଲେ ଠାକୁର ବିଦାୟ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣ ଏ କେତୋଟି ବଚନ ମୋର ତିରୋଧାନେ ରଖିବ ସ୍ମରଣେ, କରିବ ଯତନେ ସାଧନ ବସ୍ଥ! ଲଫି ଯିବ ବାଧା-ବନ୍ଧନ ।୧।

ପାଳିଲେ ବଚନ, ତୁମକୁ ଜଗତେ ନାହିଁ ଶକ୍ତି ରୋଧ କରିବ ହେବ ଅଗ୍ରସର ବିଶ୍ୱରାଜପଥେ, କିଏ ବାଧା ଦେଇପାରିବ ବ୍ୟା ତୁମ ଆଗେ ସିନା ହାରିବ । ୨ା

ହୁଅ ଗୃହବାସୀ ଅଥବା ସନ୍ୟାସୀ ନାହିଁ ଏଥି ବାଛବିଚାର ମହତ ଇଚ୍ଛାକୁ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛ ମୋହର ବ୍ୟା ଏକପଥେ ସଖାଁ ସୋଦର ।୩।

ମୋର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଆଦେଶ ପାଳନେ ଦ୍ୱନ୍ଦ ନ ରହିବ କିଞିତେ ନିଜ ମୁଖେ ମୁହିଁ କରେଁ ଯା ଅନୁସରି ଯିବ ସୁଚିତ୍ତେ ବସ୍ଥ! ଉପଦେଶ ମାନି ନିଞ୍ଜିନ୍ତେ ।ଧା

ମୋର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନେ ଅସଲ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୋଇବ ସତ୍ୱରେ ମୋ ଇଛା ସେକାଳେ ପ୍ରେରଣା ରୂପରେ ଫୁଟିବ ବିଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ବସ୍ଥା ନ ଫୁଟିବ ଶୁଦ୍ଧ ନହେଲେ । ୫।

ସଦ୍ଗୁରୁ-ଅବ୍ୟକ୍ତ-ଇଛା ସବୁକାଳେ ପ୍ରକାଶ ନିର୍ମଳ ଅନ୍ତରେ ରୂପାୟିତ ଯେବେ କରିବ ସେ ଇଛା ସଂଘବଦ୍ଧ ହୁଅ ସକଳେ ବୃତ୍ୟା ଅଧିକ ସଂହତ ଭାବରେ । ୬।

ରକ୍ଷା କଲେ ଦେହ ସକଳ ହୃଦୟ ହେବ ମୋ ଆସନ ମନ୍ଦିର ବସ୍ଥ! ଦେବତା ଆସନ ରୂଚିର ।୧୪ା

ଏହି ଦେହକାଳେ ଦେଖୁଛ ସକଳେ ରହିଛି ବାହାରେ ତୁମର

ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର

ଅମୃତ ଧାର ଝରେ ନିରନ୍ତର ଚାଖିଛ କି କେବେ ଚାଖିଛ କି ? ଝରେ ଯା' ଚରଣୁ ଅମୃତ ସଦା ଜୀବନରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ କି ?।ଠା

ଏ ଜୀବନେ ଯେବେ ଦେଖିବାକୁ ଆଶା ରଖିଅଛ ଯଦି ହୁଅନା ନିରାଶା ଭରସା ରଖିଲେ ପରଶ ପାଇବ ମନ ହାତୀଟାକୁ ବାହିଛ କି ? ।୧।

ଦରଶନ କଲେ ସେ କଞା ଚରଣ କେଉଁ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ କରିବ ବରଣ କି ଦେଇ ତୋଷିବ, କି ଭାବେ ପୂଜିବ ଅରଚନା ବିଧି ଶିଖିଛ କି ? ।୨। କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତେଜ କାନ୍ତି ଝଲମଲ କୋଟି ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭା ଛାୟା ସୁଶୀତଳ ହୃଦୟ–ଗଗନୁ ଉଇଁ ଆସିବେ ସେ ଏ ଦୃଢ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଛ କି ? ।୩।

ଭାବ ରାଇଜରେ ଘର ପରା ତା'ର ଭକତିରେ ଧରା ଦିଅନ୍ତି ଠାକୁର ନୟନ ଲୋତକ ଭାରି ଲୋଭ ତାଙ୍କ ଯତନେ ସାଇତି ରଖିଛ କି ? ତେବେ ଅମୃତ ହୋଇବା ସରବେ ଗୁରୁପଦ ସୁଧା ଚାଖି ଚାଖି ।ଧା

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ

ଅଳତା ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଚାରୁ ଚରଣ ପ୍ଣାମ କରି ମୁଁ ନାଥ କଲି ବରଣ ।ଠା

କୋଟି କୁମୁଦ ରୁଚିର ଦେବ ଦୁଲୁ୍ଭ ପୟର ଅପଲକ ମୋ ପଲକ ଆହା କି ରୂପ ମଧୁର ଦେହ ମନ ସେଇ ପଦେ କଲି ଅର୍ପଣ ।୧।

କୋମଳ ପୟର ଦୁଇ ପରଶ ପାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ତରର ଅଭିଳାଷ ଥିଲା ଯାହା ଲିଭି ନାହିଁ ସତ ହେଲା ଆଜି ପିୟ ସେଇ ସପନ ।୨। ଗୋଲାପ ପାଖୁଡା ସରି ଶ୍ରୀପଦ ସୁନ୍ଦର ଭରି ଅଶେଷ ମୋ ଦରଶନ ଅଭିଳାଷ ଗଲା ପୂରି ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା ପୂର୍ୟ ଜଲ ଏହି ଜୀବନ ।୩

ହୃଦୟ ଆବେଗ ନେଇ ଯେବେ ପଦ ଦେଲି ଛୁଇଁ କଳଙ୍କର ଦାଗ ସବୁ କୃପା କରି ଦେଲ ଧୋଇ ମରଣ ଜିଣା ଚରଣେ ଗଲି ଶରଣ ।ଧା

ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଦୀନବନ୍ଧୁ ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରେମସିନ୍ଧୁ ଧନ୍ୟ କଲ ଏ ଜୀବନ ପାଇଲି ଅମୃତ ବିନ୍ଦୁ ମାନସ କୁସୁମ କରେ ଘେନ ବନ୍ଦନ ।୫।

ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ

ଅରୂପ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ - ବହୁ ରୂପ ଧାରୀ ତୁମେ ହେ କରୁଣାନିଧି - ଭବ ଦୁଃଖହାରୀ ।ଠା

ତୁମେ ହେ ମଙ୍ଗଳମୟ ତୁମେ ସୁଖର ଆଳୟ ଦୀନ ତାରଣ ଭକତ ହୃଦୟ ବିହାରୀ ।୧।

> ତୁମେ ପିତା ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ଭବ ଭୟ ତାତା

ତୁମେ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନଦାତା ପୁଭୁ ଦଇତାରୀ ।୨।

ତୁମେ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ୱରୂପ ସତ୍ୟକାମ ସଗୁଣ ନିର୍ଗୁଣ ତୁମେ ପାପ ନାଶ କାରି ।୩।

ତୁମେ ଧର୍ମ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଜୀବର ଜୀବନ ତୁମରି ଚରଣେ ଦାସ ଶରଣ ଭିଖାରୀ ।୪।

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ

ଆଉ କେତେଦିନେ ଏ ଶୁଷ୍କଜୀବନେ ହୋଇବ ପ୍ରେମ ସଞାର ହେ ହେବି ପୂର୍ଣ୍ଣକାମ ଗାଇ ଗୁରୁ-ନାମ ବହିବ ପ୍ରେମାଶୁଧାର ହେ ଶୁଷ ହେବ ପ୍ରାଣ ମନ ନିରେଖିବି ପ୍ରେମବୃଦ୍ଧାବନ ହେ ।୧। ସଂସାର-ବନ୍ଧନ ହୋଇବ ମୋଚନ ପାହିବ ଅମା-ରଜନୀ ହେ ଏ ପାପ ଜୀବନ ହୋଇବ ସୁବର୍ଣ ପରଶି ପରଶମଣି ହେ ସେହି ମୂରତି ମୋହନ ବିଶ୍ୱେ ଦେଖିବ ସଦା ନୟନ ହେ ।୨। କେବେ ହେବ ଦୂର କର୍ମଫଳ ମୋର ଜାତିକୁଳ ଅଭିମାନ ହେ ଲଜ୍ଜା-ଭ୍ୟପାଶ ହୋଇବ ବିନାଶ ଦମ୍ଭ ମାନ ଅପମାନ ହେ ଧରି ବୈରାଗ୍ୟର ଝୁଲି
ହେବି ବୋଳି ଭକ୍ତ-ପଦ ଧୂଳି ।୩।
ହସିବି କାନ୍ଦିବି ନାଚିବି ଗାଇବି ପ୍ରେମ ହୋଇ ଉନମଉ ହେ ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁଜଳେ ବୁଡିବି ଅତଳେ ବୁଡାଇ ସାରାଜଗତ ହେ ଦେଖି ସେ କୁଞ୍ଜିହାରୀ ଉଛୁଳିବ ଆନନ୍ଦ ଲହରୀ ହେ ।୪। ମୋହନ ମୂରତି ସୁମଧୁର ଅତି ନିରେଖି ପରାଣ ଭରି ହେ ରୋମାଞ୍ଚିବ ତନୁ ଝରିବ ନୟନୁ ଅବିରଳ ନେତ୍ର-ବାରୀ ହେ ମେଝାଇବି ଚିର ଆଗ ମାଗି ପଦସେବା ଅଭିଳାଷ ।୫।

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ

ଆଉ ରାହା କେ ବତାଇ ଦେବ ଆନ ସାହା କିଏ ଗୁରୁଦେବ !।ଠା

ମଳିନ ମରମ ମଳିନ କରମ ମଳିନ ଧରମୀ ମନ, ମଳିନର ସଙ୍ଗ ମଳିନ ଏ ଅଙ୍ଗ ମଳିନ ବାସ-ଭୁଷଣ, ସରୋବର କାହିଁ ସେ ନୀରେ ଗାଧୋଇ ଶୃଷ ହୋଇବ ଏ ଜୀବ ।୧।

ଖେଳର ଦରବ ମେଳ କରି ଦେବ ! ଦେଲ ତ ଭବେ ପଠାଇ ସଂସାର ଲୀଳାରେ ଅସାର ଖେଳାରେ ମାତି ଗଲା କାଳ ବହି, ଏତିକି ମିନତି ତବ ପଦେ ମତି ନିତି ନିତି ଖେଳୁଥିବ ।୨।

ପାଶକୁ ତୁମର ଆଶ କରି ମୋର ଚିତ୍ତ ହେଲେ ଆଗୁସାର, ମଣାଏ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଖଣା-ପଥେ ନିତି ନିବୃତ୍ତି ଯାଏ ପାଶୋର, ପଙ୍କିଳ ଏ ମତି ଶଙ୍କି ଚଳେ ନିତି ଲୋଡଇ ଆଶିଷ ତବ ।୩।

ଆଖି ମାଗେ ଦର୍ଶନ, ଚିତ୍ର ମାଗେ ଚେତନା

ଆଖି ମାଗେ ଦରଶନ, ଚିଉ ମାଗେ ଚେତନା ମନ ମାଗେ ଭୁଲିବାକୁ ଭବ ଦୁଃଖ ଯାତନା ।ଠା

ଶିର ମାଗେ ପଦ ଛୁଇଁ ପ୍ରଣତି ଢାଳିବା ପାଇଁ କର ମାଗେ କରିବାକୁ ତବ ଶୁଭ ଅର୍ଚ୍ଚନା ।୧।

> କାନ ମାଗେ ଶୁଣିବାକୁ କ୍ଷ ମାଗେ ଗୁଣିବାକୁ

ତୁମ ଗୁଣ ଅତୁଳନ, ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗାରିମା ।୨।

ପ୍ରୀତି ମାଗେ ଅନୁରାଗ ଭାବ ଭିଜା ଅନୁଭବ ପ୍ରାଣ ମାଗେ ସାଧିବାକୁ ତୁମ ସୁର ସାଧନା ।୩।

ଲୁହ ମାଗେ ଝରିବାକୁ ତୁମ ଲାଗି ଝୁରିବାକୁ ଜୀବ ମାଗେ ତରିବାକୁ ତେଜି ସବୁ କାମନା ।୪।

ଆଖିର ଲୁହରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ

ଆଖିର ଲୁହ୍ରେ ଶକତି କାହିଁ ମୋ ସଂସାରେ ପଠାଇ ମୋତେ

ତୁମ ପାଇଁ ଝରୁଥିବ ଜୀବନ ମରଣ ମଝିରେ ରଖିଛ

ତ୍ମ ପାଦଦ୍ର ଧୋଇବା ପାଇଁକି କରମ ଜଞାଳ ଯେତେ

ଗଙ୍ଗ ହୋଇ ବହୁଥିବ ।ଠା ଅଭୟ ଦିଅ ହେ ଅରୁଣ ସୁନ୍ଦର

ଜଞାଳ ଦ୍ରେଇ ଯିବ ।୨।

ସବୁ ବୁଝ ବୋଲି ତୁମକୁ ଠାକୁର

କହୁଛି ଅବୁଝା କଥା ପରଖିବ ଯଦି କଷଟି ପଥରେ

ଆଉ ସବୁ ଖାଲି ତୁଛା ଏତିକି ଅଳି ମୋ ହେ ପାଣ ଠାକୁର

ଅସହାୟ ବୋଲି ସରଣ ପଶୁଛି ନ ଯିବ ମୋ ଠାରୁ ଦୂରେ

ପର ବୋଲି ନ ଭାବିବ ।୧। ମରଣ କାଳରେ ମଧୁ ଚାହାଣିର

ପରଶ ନିଷ୍ୟ ଦେବ ।୩

ଜୀବନ ଦେଇଛ ମରଣ ଦେଇଛ

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର

ଆଜି ବାରୁଛି ମୋର ଏ ଅନ୍ତର ଦରଦୀ ଦିଅଁ ମୋ ଲୁହର । ୨।

ତୁମରି ହାତର ଗଢା ଜୟେଇ ମୁଁ

ଖେଳନା ତୁମରି ଖେଳର ।ଠା ପାଶେ ପାଶେ ମୋତେ ନେଉଅଛ ଟାଣି

ଅଯୋଗା ହେଲେ ବି ପାରୁଅଛି ଜାଣି

ଏ ପରାଣ ଛନ୍ଦା ତୁମରି ପ୍ରୀତିରେ ଆବେଗ ଭରେ ମୋ ଅନ୍ତର ।୩।

ତୁମକୁ ନେଇ ମୋ ଧରମ-କରମ

ତୁମେ ସରବସ୍ୱ ମୋହର । ୧। ଜନମ-ଜନମ ଆସିଛି ଗୋଡାଇ

ଆସୁଥିବି ନାଥ ! ନ ଦେବ ଆଡେଇ

ତୁମେ ପାଣବନ୍ଧୁ କେତେ ଜନମର ଚାହେଁନା ମୁକତି, ଚାହେଁ ତୁମ ପୀତି

ତୁମେ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ମୋ ସୁଖ-ଦୁଃଖର ରଖ କରି କିଣା କିଙ୍କର । ୪।

ଜୀବନେ ମରଣେ ହାତଧରା ସାଥୀ

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ

ଆଣିଲ ଯେବେ ଗୋ ମୋତେ ତୁମରି ପାଶେ ମଧ୍ୟେ ଖାଲି କଲବଲ ମାୟା ଆବେଶେ । ୨।

ବାହିରଖ ଏ ମନକୁ ତୁମରି ବଶେ ।ଠା

ତୁମରି ବିନା ଇଛାରେ ଆସି ମୁଁ ନାହିଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ତମ ଅନିଛାରେ କାହିଁ ମନ କି ରସେ ।୩।

କିଏ ମୁଁ ତୁମର ବୋଲି ନ ଜାଣି ଆସିଲି ଚାଲି ଏବେ ଜାଣିଲେବି ମନ ଦରେଇ ବସେ ।୧।

ଲେଉଟାଣି ପଥଚାହିଁ ବସିଛି ମନ ମନାଇ

ଆଦିରେ ଥିଲି ତୁମର ଅନ୍ତେ ଯିବି ତୁମ ପୁର ନେଇଯିବ କେବେ ପିୟ ବାହୁଡା ରଥେ ।ଧା

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୃହାଇ ଦିଅ

ଆନନ୍ଦ ଧାରା ବୁହାଇ ଦିଅ ବୁହାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ଏ ରାସୟଳୀ ବୃନ୍ଦାବନେ ମିଳିଛୁ ଆମେ ମନ ଅଧୀରେ ଆମ ଏ ଭକ୍ତ ସନ୍ନିଳନୀ ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦର।ଠା ମିଳନାନନ୍ଦ ପୁଲକ ଆଜି ନ ଯାଉ ଆମ ଅନ୍ତର ଶୁଣିବୁ ଆମେ ତୁମରି ବାଣୀ ହେ ପ୍ରିୟ ଆମ ଠାକୁର ।୩।

ସବୁରି ପ୍ରାଣ ପରଶ ପାଉ ତୁମ ଅମୀୟ ଲୀଳା ତୁମରି କୃପା ଆଶୀଷଧାର ପଡୁ ହେ ଝରି ସବୁରି ପର ତୁମରି ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନାରେ ପୁଲକ ଜାଗୁ ମନେ ଲୀଳାରେ ତୁମ ଉଲୁସି ଉଠୁ ସବୁରି ମନ ଅନ୍ତର ମିନତୀ ଆମ ଚରଣ ତଳେ ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୧। ହସି ଉଠୁ ଏ ଆନନ୍ଦଧାମ ପାଇ ତୁମରି ମନ୍ତର ।୪।

କାଯ୍ୟସୂଚୀ ହେଉ ମଧୁର ସକଳ ଅନୁଷାନ ସୁନ୍ଦର ସବୁରି ମଧ୍ୟ ତୁମରି ଛାଇ ମଧୁର ଶିରି ରହିବୁ ଚାହିଁ ପ୍ରତିଟି ଅଧିବେଶନ ହେଉ ସରସ ଆଉ ମଧୁର ଉଛୁଳି ଉଠୁ କଖେ ଆମ ବନ୍ଦନାର ଝଙ୍କାର ଜୟଗୁରୁ ଧୁନିରେ ଉଠୁ ଉଛୁଳି ସବୁ ଅନ୍ତର । ୨। ସମ୍ମିଳନୀ ଦିବସ ଦୁଇ ହେଉ ସରସ ସୁନ୍ଦର। ୫।

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ

ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ତୁମରି ଆରତି ବତି ନିତି ଜଳୁଥିବ କଣ ମୋହର ହେଉଥିବ ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗୁଣ ଗାଇ ।୨।

ଭଙ୍ଗୁର ସଂସାରେ ହେଉ ଚିର । ୫।

ନୟନ ଯେ ଦିଗେ ହେରିବ ସେ ଦିଗେ ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବ କାନ ଶୁଣୁଥିବ ତୁମରି ଚରଣ ନୁପୂର ମଧୁର ରବ ତୁମରି କରୁଣା ଦୁଆରେ ମୋ ହାତ ଅଞଳି ଥିବ ପାତି ତୁମ ପଦରଜ ଶିରେ ବୋଳି ହୋଇ ନାଚୁଥିବି ଥେଇ ଥେଇ ।୧। ସୁଖ ଦୁଃଖ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ବୋଲି ଭାଳୁଥିବ ମୋର ମତି ପାଗଳ ହେବି ମୁଁ ତୁମ ବିରହରେ ସଦା ଚେତନା ହଜାଇ ।୩।

ମନ ମୋର ତୁମ ପୀରତି ବିହୁନେ ଆନ ରସେ ନ ରସିବ

ଗୋଟିଏ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳ । ୨।

ଆନେ ମୋର ମନ ନାହିଁ, କରୁଣା କର ଗୋସାଇଁ । ।

ମଧୁର ହେଉ ଏ ସମାବେଶ ଏଇ ମିଳନ ବେଳା

ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ

କେହି ନୁହେଁ ଏଠି ବଡ ସାନ ଆମେ ତ ସଭିଏଁ ନାନା ଜାତି ଫୁଲ ସକଳେ ତ ଅଯୋଗା ସନ୍ତାନ ବହୁ ରଙ୍ଗ ବହୁ ମହକର ଗୁରୁ ସେବା ପାଇଁ ମନେ ଆଶା ବହି ଗୁରୁ କୃପା ବଳେ ଆମେ ବଳିୟାନ ହୋଇ ଅଛୁ ଆମେ ଗୁଛା ହାର ।ଠା ଗୁରୁ ନାମ ଆମ ସହଚର ।୩। ପାଣର ନିବିଡ ଆକର୍ଷଣେ ଆମେ ଏକ ପିତାର ସନ୍ତାନ ବାହି ହୋଇ ଅଛୁ ଟାଣ ପଣେ ଏକ ଆମ ଚିରା ଏକ ମନ ଏ ତନୁ ମନର ପତି କଣିକାରେ ଆମେ ତ ସକଳେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ମିଳନ ଆନନ୍ଦ ତୋଳେ ସ୍ୱର ।୪। ଆମେ ଏକ ନିଗମ ସଂସାର । ୧। ଶୀଗୁରୁ ଶୀପଦେ ଲୁହ ଢାଳି ଆମେ ଏକ ମନ୍ତରେ ଦୀର୍ଷିତ ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ କରୁ ଅଳି ଗୁରୁସେବା ଏକା ଆମ ବତ ତୁମ ସେବା ପାଇଁ ଆମ ସଂଘ ପୀତି ଗୋଟିଏ ପଥର ଯାତୀ ଆମେରେ

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି

ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ ଦୟାନିଧି ! ଆଶା ମୋର ଚିରଦିନ

ଜଗତରେ ଅଛି ଆଶୟ ମୋହର

ହରିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦାଉ, ଦୟାନିଧି !

ହରିବାକୁ ଦୃଃଖ ଦାଉ |၅)|

ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି, ଦୟାନିଧି !

ଅଛି ମୋ ସକଳ ସହି

ଜଗତର ଦୁଃଖ-ତାପ-ନାଶନକୁ

ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ, ଦୟାନିଧି !

ତୁମବିନେ ସାହା ନାହିଁ 181

ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର, ଦୟାନିଧି !

ରଖିଲେ ରଖ ବା ମାର

ଖାଲି ତୁମ ନାମ ଗାଇ ଦିନ ଯାଉ

ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର, ଦୟାନିଧି !

ଏତିକି ମାଗୁଣି ମୋର 181

ଦୁଆରେ ତୁମରି ଭିଖାରୀ ପଣରେ ଯାଉ ଏ ଛାର ଜୀବନ 101 ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ ଦୟାନିଧି, ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର ଜାନ ପାପୀ ଲାଗି ତୁମ ଦୁଆର ମୁକୁଳା ରହିଥାଏ ଚିରଦିନ, ଦୟାନିଧି ! ଶୁଣିଛି ଏ ମୋର କାନ 191 ତ୍ମରି ମଧୁ ବଚନ, ଦୟାନିଧି ! ତ୍ମରି ମଧୁ ବଚନ ଶୁଣୁଥିବ ରୂପ ହେରୁଥିବ ଚିର ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ, ଦୟାନିଧି ! ଏ ମୋର ଅନ୍ଧ ନୟନ 191 ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ, ଦୟାନିଧି !

ତୁମ ବିନେ କିଏ ଆଉ

ଆସ ସରବେ ବାହୁ ତୋଳି

ପାପ ତାପ ଯା ସଂସାରେ ଦ୍ରେ ଯିବ ସେ ନାମରେ

ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ନୁହେଁ କେ ତୋହରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।୩।

ଧନ ଧାନ୍ୟ ତୋ ଅସାର ସବୃତ ଦୁଇ ଦିନର

ଗୁରୁନାମ ନ ଦିଅ ପାଶୋରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।ଧା

ପାର ହେବୁ ଏ ଜଗତ ହୁଅ ତୁ ଗୁରୁ ଭକତ

ମୋହ ମାୟା ଯିବ ସବୁ ଚାଲି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି । ଧ

ଆସ ସରବେ ବାହୁତୋଳି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି ।ଠା

ଜୟଗୁରୁ ନାମ ସାର ସକଳ ପେମ ଆଧାର

ତାଙ୍କ ନାମ ସମ ନାହିଁ ସରି ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି । ୧।

ଯେବେ ଚାହଁ ମୋକ୍ଷ ଧାମ ଧର ଧର ଗୁରୁନାମ

କିବା ଦିବସ ବିଭାବରୀ ହୋଇଣ ମେଳି ଶୀଗୁରୁ ବୋଲି । ୨।

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପାଣର ଠାକୁର

ଆସିଛନ୍ତି ଆମ ପାଣର ଠାକୁର କରୁଣା-ବାରିଦ ବାହି ହେ ଏ ମରୁ-ହୃଦୟେ ଢାଳି ପେମବାରି ପତିତ୍ତାପିତ ପାଇଁ ହେ ।ଠା

'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଅମୀୟବୋଳା ଦେଖିଲେ ସେ ମୁଖ ଘୁଞ୍ଚଇ ଜ୍ୱାଳା ତୋଙ୍କ ଅଭୟ ଚରଣ ଆଶ୍ୟ କରିଲେ ଭବଭୟ ରହେ ନାହିଁ ହେ କରି ତାଙ୍କ କଥା-ଅମୃତ ପାନ ଜାଗିଅଛି ଆମ ଅବଶ ପରାଣ

ହତାଶ ପରାଣେ, ତୀବ ଆଶା ଜାଗେ, 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଗାଇ ହେ

191

|၅)|

ସର୍ବେ ତାଙ୍କ ପଦେ ନେବାରେ ଆଶୟ ଶୀତଳ ହୋଇବ ତାପିତ ହୃଦୟ

ଆନନ୍ଦ-ସାଗରେ ବୃଡି ରହିଥିବା ସେ ରୂପ ମାଧୁରୀ ଧ୍ୟାୟି ହେ

ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାବୁ ଯିବା

191

ଆସିଛେ ସରବେ ଏକଠାକୁ ଯିବା ଏକଇ ପିତାର ସନ୍ତାନ ସଭିଏଁ

ଏକ ଠାବକୁ ତ ପୁଣି ଏ କଥାକୁ ମନେ ଗୁଣି

ଆସ ମିଳି ସକଳେ ଗାଅ 'ଜୟଗୁରୁ' ସଦା କାଳେ ।୧।

ଯହିଁ ଭକତ ଜନ ନାମ ଗାଏ ତହିଁ ଶୀଭଗବାନ ।୩ା

ଏକ ମନ ଏକ ପାଣ ହୋଇ ଗାଅ ଗାଅରେ କ୍ୟ ମିଳାଇ ଜୀବନ ମରଣ ସାଥୀ ହେବାକୁ ତ ଆଉ ଜଣେ କେହି ନାହିଁ

ଗୁରୁ ବିହୁନେ କେହି

ଗୁରୁ ବିହୁନେ କେହି ପ୍ରେମମୟ ଗୁରୁ ଞ୍ଜାନର ବିଗ୍ରହ ଭବଭୟ ନିବାରକ ଏ ଜଗତେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ନାହିଁ । ୨ା ଆଶୀଷ ତାଙ୍କର ଇହ ଜଗତର ଚିଉ ସଂକଟ ନାଶକ ପେମମୟ ଗୁରୁ ଜ୍ଞାନର ବିଗହ

ଗୁରୁ ନାମଟି ଗାଇ

ଜୀବ ଯାଉ ଗୁରୁଦାସ ହୋଇ ।୪।

ଯା'ର ପେମରସେ ନିମଗନ ହୋଇ ପେମ ଧାମେ ଯିବା ଚଳି ତାହାରି କରୁଣା ରସପାନେ ଚିଉ ରହିଥାଉ ସଦା ଭଳି

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର

ଆସିବା ପଥର ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋର ଫେରିବା ପଥର ସାଥୀ ଜୀବନ-ପୋଥିରେ ତୁମେ ହେ ଲେଖିଛ ଅମର ପେମର ଗୀତି ମାତା ହୋଇ କୋଳେ ତୋଳି ଧର

ଅମଡା ବାଟରେ ଚାଲି ଯିବି କାଳେ ମାୟା ସପନରେ ମାତି । ୨।

ପିତା ହୋଇ ମୋର ଦଃଖ ହର

ପାଣବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଡାକୁଥିବି ନିତି ତୁମ ଛବି ଦେଖୁଥିବି

ତୁମ ଭାବ ନଈ ନୀରଧାର ବାହି ନେଇ ଯାଉ ନାଆ ମୋର ଅଲିଭା ଗାରରେ ଲେଖୁଥିବି ବସି ତୁମରି ଅଭୁଲା ପୀତି । ୧। ତୁମେ ଧୁବତାରା ପାଶେ ଥିଲେ ପରା ହାରିଯାଏ ଅମାରାତି । ୩।

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ

ଆଲୋକ ଦେଶର ବାରତା ଆଣିଛ ଅନ୍ଧାର ଏଇ ରାଇଜ ପାଇଁ ତୁମରି ପେମର ଅମର ମଧୁରେ ଜୀବନ କଳୁଷ ଦେବାକୁ ଧୋଇ ।ଠା

ଭାସି ଯାଉଥିଲା ଭବ ଜଳଧି ରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରେ ତାରେ ନେଇଛ ତୋଳି ଆଶିଷ ତୁମର ବରଷି ଦେବାକୁ

ନିଗମ ର ମଧୁ ମମତା ଭୁଲି

ପରଷି ଦେବାକୁ ଆସିଛ ଧାଇଁ । ୨।

ଏପାଖେ ଅନ୍ଧାର ସେପାଖେ ଆଲୋକ

ଭାନ୍ତ ପଥିକ କାୃନ୍ତ ଜୀବନେ

ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ଦେଇଛ ଢାଳି ନୀର ଖୋଜୁ ଥିଲା ପିଆସୀ ପରାଣ **ଷୀର ଦେଇ ତାର ଜ**ଣ ଭରି

ମରଣ ଦୁଆର ରୁଦ୍ଧ କରିଛ

ମୁକତି ର ମହା ମୟ ଗାଇ ।୧। ଚକିତ ନୟନେ ତୁମ କୀରତିରେ

ମର ମାନବର ହାତ ଧରି ନେବ ଚଖାଇବା ପାଇଁ ଅମର ଲୀଳା

ଜଗତ ଜୀବନ ରହିଛି ଚାହିଁ ।୩ା

ମଝି ଦରିଆରେ ବାନ୍ଧିଛ ଭେଳା

ଚେତନା ହରାଇ ଅମୃତ ଶିଶୁ

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର

ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ମନୋହର ମଣି ମରକତ ଝରେ ନ ଦେଖିଲା ଆଖି ଖୋଜି ବୁଲେ ତାକୁ, ଦେଖିଲା ନୟନ ଝୁରୋଠା

ମଦନ ମୋହନ ବଦନ ଦେଖି ନ ରହିବ କାହା ନୟନ ଲାଖି ? ପାଷାଣ ପରାଣ ତରଳି ପଡେ ତା ପୀତି ବୋଳା ଚାହାଣୀରେ । ୧।

ରୁପ ଲାଗି ଯେବେ ଏତେ ଆକୁଳତା ବିରହ ଜାଗଇ ମନେ କେତେ ପୁଲକିତ ନହେବ ପରାଣ ଅପରୂପ ଦରଶନେ ! ଭାବମୟ ତାର କମ ମୂରତି ଜାଣିହୁଏ ନାହିଁ, ଟାଣେ ତା' କତି କିଏସେ କଳିବ ସେ ଲାବଣ୍ୟ ଠାଣି ଅନୁଭବ ଯାରେ ହାରେ ।୨। ତାହାରି ପାଇଁ ତ ରାଧା ଝୁରି ମଲା ଯମୁନା ରହିଛି ସାକ୍ଷୀ ଲାଜ ଡର ସବୁ ଭୁଲି ଯାଇ ତାକୁ ଛାତିରେ ଧରିଲା ଜାକି ବଇଁଶୀ କହିଲା ଶୁଣ ଗୋ ରାଇ ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ, ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଗହନ ମନର ଦହନ ନାଶିବା ପ୍ରତି ରତି ସୁଖ ସାରେ ।୩।

ତା' ପ୍ରେମ ପାଶ ରେ ବାଛି ହେଲେ ଥରେ ସେ ବନ୍ଧନ ଫିଟେ ନାହିଁ ଅଧୀର ମନର ମଧୁର ଗଞ୍ଜି ସେ ପ୍ରେମ ଦିଆ ନିଆ ପାଇଁ ମିଠା ମିଠା ଲାଗେ ମୂର୍ତି ଯାର ଆହୁରି ମଧୁର ପୀରତି ତାର ଭାବ ନଉକା ରେ ବସି ପଡିଲେ ସେ ଭବ-ନଈ ପାର କରେ ।ଧା

ଆହେ ଦୟାମୟ ମହିମା ତୁମର

ଘରେ ପରବାସେ ମୁଖେ ଅବା ଦୁଃଖେ ତୁମରି କରି ଚିନ୍ତନ ଅପାର ଆନନ୍ଦ ଲଭେଁ ଅବିରତ ତୁମେ ସଖା ଜୀବଧନ

ଆହେ ପରାଣ ଧନ

ଆହେ ପରାଣ ଧନ ମୋର ରଙ୍କରତନ ଗଳାମାଳି ଦୁଃଖହାରୀ ଜୀବଜୀବନ ।୧ା

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଠାକୁର ବାଞ୍ଛା ପୂରଣ କର ଯାହା ମାଗିଥିଲି ପଭୁ କରିଛ ଦାନ ।୨।

ତୁମେ ଭକ୍ତ ଠାକୁର ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଅଥିର ଭକ୍ତ ଭାବ-ବିନୋଦିଆ ଭକତ ଧନ ।୩।

ଯେବେ ମୁହିଁ ଡାକିଛି ଅବା କିଛି ମାଗିଛି ସବୁ ତୁମେ ଦେଇଅଛ ମୋତେ ହେ ଦାନ ।୫।

ତୁମ ଇଛା ଭୁଲିଲି ନିଜ ଇଛାରେ ଚାଲି ସବୁ ବିପଦ ମୁଞ୍ଚେଇ ଗଲି ଶରଣ ।୭ା

ହେ ଶରଣ ରଷଣ ଠେଲି ଭବ କଷଣ ମୋର ଭୁଲ ଷମା କରି (ପଦେ) ଦିଅ ଶରଣ ।୮।

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି

ଏ କି ଦେଖିଲା ଆଖି

ବିହି ଆଣିଲା ଧରା ତଳେ ଚାନ୍ଦ କି ! ାଠା ଅତୁଳ ଶୋଭା ଦିଏ ଆନନ୍ଦ ଭରି

ଭାବିଲେ, ସୁଧା ଧାର ପଡଇ ଝରି ମନ କହେ ନିରତ ହେରୁଥିବ କି ।୧।

ସଜାଇ ହୃଦୟର ଆସନ ମୋର ବସାଇ ପାରିଲେ ମୁଁ ବନ୍ଦି ପୟର ପାଆନ୍ତି ପରା ସତେ କୋଟିନିଧି କି ।୨। ବଚନରେ ଅଛି ସେ କି ମଧୁରତା ! ନୟନରେ ପୁରିତ ସ୍ନେହ-ମମତା ଅଧର ହସ ଢାଳି ଦିଏ ସୁଧା କି ? ା୩ା

ସେ ନାମଟି ଶୁଣିଲା ଦିନୁ ଏ କାନ ହରାଇ ବସିଲାଣି ବିବେକ ଞାନ ହେରି ନୟନ ମନ ଉଠେ ପୁଲକି ।ଧା

ସେ କଣସ୍ୱର ସତେ କେଡେ ମଧୁର

ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର

ଏ କୁଳେ ବାନ୍ଧନା ଆଉ ତରଣୀ ମୋର ଏ ପାଖେ ଉଆଁସି ରାତି ସେ ପାଖେ ପୁନେଇ ଚାନ୍ଦ ଉଛୁର ହେଉଛି ବେଳ ଯିବି ମୁଁ ଘର ।ଠା ଏ କୂଳ ବିରହ ଝୁରେ ସେ କୂଳ ମିଳନ ଛନ୍ଦ ସେପାରିକି ଯିବାପାଇଁ ମନ ମୋର ତରତର ।୨

ଆସିଥିଲି ନେବାପାଇଁ କିଛି ସୁଖ କିଛି ହସ ଏ ପାରିର ଦୁନିଆରୁ କିଛି ଫୁଲ କିଛି ବାସ ଏ ଫୁଲ ଦେଇଛି କଖ ଏ ସୁଖ ବେଦନା ଭାର ।୧।

ଧୂଳିର ଧରଣୀ ପରେ ॥୧॥

ଏ ପୁର ଜୀବନ ମାୟା ସବୁ ସେ ପାରିର ଛାଇ ରୂପ ମୋର ଖୋଜି ବୁଲେ ସ୍ୱରୂପ ଲାବଣ୍ୟ କାହିଁ ବାହାରେ ନାଉରୀ ନାବ ବେଗେ ପାଲ ତୋଳିଧର ।୩।

ଭବ-ପାରାବାର ନୀରେ ॥୩॥

ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ

 ଏଇ ସଂସାରେ ଏଇ ଭଙ୍ଗ ଘରେ
 ନ ଥିଲା ସଂସାରେ ଯାହା ଥିଲା ମୁଁ ଦେଲି

 ମାଟିର ଦୀପାଳି ଜଳେ
 ରଷିବ ନାହିନ ଦେବତା ଅଳପ ବୋଲି

 ଆଖିର ଲୁହରେ ମାଟିର ମଣିଷ
 ଗିରି ଶିରେ ଚାହାଁ ବୁଡି ଆସେ ବେଲ

 ତୁମ ଅରଚନା କରେ ॥ଠା।
 ଜୀବନ ବାରୁଣୀ ତୀରେ ॥୨॥

 ମଳିନ ମାଟିର ଏଇ ମଣିଷ ପାଇଁ
 ଆସିଥିଲି ତବ ଶୁଭ କରମ କରି

 ଆସିଛ ଠାକୁର କେତେ କରୁଣା ନେଇ
 ଗଲା ବେଳେ ଯିବି ତୁମ ଚରଣ ଧରି

 ଭଗବାନ ହୋଇ ବସିଛ ମୋ ଲାଗି
 ତୁମେ ଚଉବାହା ହେବନି କି ସାହା

ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ

ଥିଲେ ଆଣ ଦୁଃଖୀ ପାଇଁ ଦୂଦେ ଏକ କୋଣ, ଥିଲେ ତିଳେ ହେଲେ ଛାନ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ଏକ ବାକ୍ୟେ ଏକ ହୂଅ ଭାଇ ! ଧନ୍ୟ ହୁଅ ମୃତ୍ୟୁ ଜିଣା ମହାମନ୍ତ ଧ୍ୟାୟି, 'ଜୟଗୁରୁ' ଜୟ ଗାଇ 101 181 ଜୀବନର ଯେତେ କାଳ ଗଲା ହୁସି ଖେଳି ନିଜେ ଅରଜିବା ଦବ୍ୟେ କର କର ଅରଚନା କ୍ଷା କି କୁସୁମ ହେଉ ନ କର ଶୋଚନା, ଖାଣ୍ଡି ହେଲେ ନାହିଁ ମନା କର୍ମ ହେଲା ଶେଷ ଆସ, ଆସ ବେଗେ ଚଳି, ସର୍ବେ ଏକ ଇଛା ଧରି 191 181 ନୁହଁ କେହି ପାପୀ ତାପୀ ସର୍ବେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଛି ଯେବେ ତଓ ରକ୍ତ କି ସମବେଦନା ଆସ ଧରି ଯିବା କରି ସଂଗାମ ସାଧନା, ଏହି ଚରମ ସାଧନା ଦେଉଛନ୍ତି ଡାକ, ଉଠ, ଜାଗ ଭଗବାନ, ଜାଗ ଅମୂତ ସନ୍ତାନ 191 191 ନାହିଁ ପରାଜୟ ଏଥି ନାହିଁ ଅପମାନ ନୟନେ ଲୋତକ ଭର, ଅନ୍ତରେ ଭକତି ହାତେ ଅଶିଥିଳ ମୁଝି, ବାହୁରେ ଶକତି, ଧର ବଜ ଦୃଢ ମତି ଅଜେୟ ଅୟ ଧାରଣେ ହୁଅ ଆଗୁଆନ, ତିଭୁବନେ ବଳବାନ |၅)| 191 ବହୁମୂଲ୍ୟ ଉପଚାରେ ନାହିଁ ପୟୋଜନ ଏକ ମନେ ଚାଲ ଭୟ ହୋଇବ ଖଞିତ ବିଜୟ ଗୌରବେ ପଥ ହେଲାଣି ମଞ୍ଚିତ, ଗାଅ ବିଜୟ ସଙ୍ଗତ $|\Gamma|$

ଏତିକି ମାଗୁଣି ଖାଲି

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଭଲ ମନ୍ଦ ବୁଝ ସାଇଁ ଦେଖି ତ ନ ପାରେ ଆଖିରେ ମୋହର ଭରିଛି ମୋହର ବାଲି । ୨।

ଏ କି ଜାତି ପ୍ରେମ ବୁଝି ତ ନ ପାରେ କଳନାକୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧି ମତି ହାରେ ଛଳନା ନ କର କରୁଣାମୟ ହେ ଝୁରି ଝୁରି ନିତି ମଲି ।୩।

ପିତା ପରା ତୁମେ ନ ହୁଅ ନିଠୁର ଭେଟିବି ବୋଲି ମୋ ଅନ୍ତର ଆକୁଳ ଆଶିଷ ତୁମର ପାଉଛି ନିରତ ଖୋଜେ କାହିଁ ତୁମେ ବୋଲି ।୧।

ରହି ଦ୍ରେ ଦ୍ରେ ଅଗୋଚରେ କାହିଁ

ଏବେ ପଡିଲା କି ମୋର ଡାକ ଶବଣେ ?

ଏତେ ଦିନେ କି ହେ ପିୟ

ରଖିଛୁ ନୟନ ଭରି ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି ଦୂରେ ଦୂରେ ଥିଲ କାହିଁ କେଉଁ ଦେଶେ ଭାବଗାହୀ ଧୋଇଦେବୁ ଆଜି ନାଥ ଢାଳି ଚରଣେ ।୪। ଏବେ ପଡିଲା କି ଆମ ଡାକ ଶବଣେ ।୧।

ସୁନ୍ଦର ଏ ଲୀଳା ଦେଖି ହେଉ ସତେ କେତେ ସୁଖୀ ତୁମ ପାଇଁ କେତେ ପରା ବହିଛି ଲୋତକ ଧାରା ତୁମ ଛବି ହେରୁ ଆଜି ପ୍ରତି ନୟନେ । ଧ ବୁଝିଲୁ ପାରିଛ ବାରି ଶେଷରେ ଦିନେ ୨।

କୋଟି କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଘେନା କର ପ୍ରାଣନାଥ ଅନ୍ତର ଦେବତା ତୁମେ ବିଜେ ହେ ଆନନ୍ଦଧାମେ ମାଗୁଣି ଚରଣେ ଆମ ଏ ଶୁଭ ଦିନେ ।୬।

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବଛା ପଡିଲା ମନେ ନୀର ଆଖି ତଳେ ମୋର ଛଳଛଳ ନୀର ଜିପାଁ ଜମ ନୟନେ? ।ଠା ଧରା ପଡିଛ ଏଥର ଆଉ କାହିଁ ପଳାଇବ କହ ବଦନେ ? ।୨। ଗୋପନ ମରମ ତଳେ ଆତୁର ମୋ ଲାଗି ପରା ସପନ ବେଦନା ଖେଳେ ମଣିଥିଲି ସେ ଏକା ମୋ ସାଥି ଜୀବନେ; ଆହେ ତ ଲୋତକ ଧାରା କାହିଛି କେତେ ମୁଁ ସତେ ବୁଝିଲି, ପାରିଛ ବାରି ମୋର ମରମେ ।୩। ବହି ମୁଁ କରିଛି କେତେ ସତ କହ ହେ ଠାକୁର ନାଶ ମୋ ବିରହ୍ଜ୍ୱାଳା, ଆସ ସଦନେ । ୧। ଆଉ ନ କରିବ ପର ଠାବ ଦେବ ନିରବଧି ରଙ୍ଗ ଚରଣେ, ଦୂରେ ଦୂରେ ଥାଅ ରହି ଜନମେ ଜନମେ ଥିବ ସାଥି ଜୀବନେ । ୪। ଡାକିଲେ ଉତ୍ତର ନାହିଁ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ

ଏତେ ଦିନେ କିହେ ବନ୍ଧୁ ପଡିଲା ମନେ ମନର ଦେବତା ଆସ କେତେ ଭାଗ୍ୟ ସତେ ମୋର ଆଜି ଜୀବନେ ।ଠା ଏ ଦୀନ କୁଟିରେ ବସ ଗୋଟି ଗୋଟି ମନ କଥା କହିବି କାନେ ।୨।

ରଖିଛି ନୟନ ଭରି ମରମ ଉଛୁଳା ବାରି ବିପଦ ବାରଣ ନାମ ଧୋଇଦେବି ଆସ ନାଥ ଢାଳି ଚରଣେ ।୧। ତୁମର ତ ଭଗବାନ ତେଣୁ ତୁମ ଛାୟା ହେରେ, ବିପଦ ଦିନେ ।୩।

ହୁଏ ମନେ ବଡ ଖୁସୀ ବିହାଣୀର ଭେଟ ପାଇଁ ଖୋଜିହୁଏ ଅନୁଦିନେ । ଞା

ସଂପଦ କାଳରେ କାହିଁ ତ୍ମ ଛବି ଭେଟେ ନାହିଁ ବିପଦ ତେଣୁ ମନାସେ ଲୋଭ ତୁମ ଦରଶନେ ।୪।

କୋଟି କୋଟି ନମୟାର ଚରଣେ ମୋ ଘେନା କର ଶରଣ ଦିଅ ଚରଣେ ଅନ୍ତିମରେ ଏଇ ଦୀନେ । ୬।

ସୁନ୍ଦର ଏ ଧରା ଦେଖି

ଏତେ ଦିନେ ସତେ ଆଜି ପାରିଲି ବାରି

ଏତେ ଦିନେ ସତେ ଆଜି ପାରିଲି ବାରି କ୍ଳରେ ଲାଗିଲା ମୋର ନୟନ ବାରୀ ।ଠା

ଠାରି ମୋତେ କହିଦେଲା ଜାଳିବାକୁ ବେଳ ହେଲା ସଞ୍ଜ ଦୀପାଳି ଟାକିବାକୁ ଘରେ ତୁମେ ଆସିବ ବୋଲି ।୨।

କାହିଁକି ଏ ଆଖିଭରା ଝରୁଥିଲା ନୀର ଧାରା ଜାଣିଲି ସେ ଗୁଛା ହେଲା ହାର ତୁମରି ଦୋଳୁଛି ସେ ହୋଇ ତୁମ ଗଳାର ମାଳି । ୧।

ସହୁ ନାହିଁ ଆଉ ତର ମନ ମୋର ତରତର ପ୍ରତିବାକୁ ସଜାଡିଛି ବନ୍ଦାଣ ଥାଳି ପିୟାଦପି ପିୟ ଆସ କରୁଣା କରି |၅)|

ସଞ୍ଜର ଖଚୁଆ ତାରା

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପଭୁ

ଏ ଦେହ ହେଉ ହେ ପଭୁ! ତୁମ ଆସନ ମନ୍ଦିର ମୁଦିଲେ ନୟନ ଯେହେ ଦେଖଇ ରୂପ ତୁମର ।ଠା

ନାମ ଯେତେ ପାପ ହରେ ସେତେ ପାପ ଅରଜିବ ପାପୀ ପକ୍ଷେ ଅସମ୍ବ

କେତେ କେଉଁ କାଳ ଧରି

ଶିଖାଇ ଦିଅ ଠାକୁର ! ସେ ନାମର କଉଶଳ । ୨।

କଳୁଷ ରହିଛି ପୂରି ନିତି ନୂଆ ଆବର୍ଜନା ହେଉ ଅଛି ତହିଁ ଜମା କିପରି କରିବି କୁହ, ସେ ସବୁକୁ ପରିଷ୍କାର । ୧।

ହୃଦୟ ବେଦୀ ଉପରେ ରାଜୁଥାଅ ନିରନ୍ତରେ ତୁମ ପଦ ସେବୁଥିବି ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି

ଶୁଣିଛି ମାତର ଥରେ

ଶୁଣୁଥିବି କାନେ କାନେ, ତବ ବାଣୀ ସୁମଧୂର ।୩।

ଏ ବାଉଳା । ଚିହିରଖ ଅନାଥର

ଏ ବାଉଳା ! ଚିହୁରଖ ଅନାଥର ସେ ଯେ ନାଥ

ରବିରେ ଶଶୀରେ ହେର ତା ଝଲକ ଶିରିମୁଖରୁ ତା ଝରେ ସୁଧାଧାର ମାଗ ତୁ ପତାଇ ହାତ ।ଠା 💮 ଚାନ୍ଦ ମୁଖେ ତାର ଭରିଛି ପୁଲକ ଉଛୁଳାଇ ଦେବ ଚିତ୍ର ।୨।

ସୁଖ ଦୁଃଖ ଯେତେ ଆସୁ ତୋ ଜୀବନେ ପସରା ତିଳେକ ନ ରଖ ତୁ ମନେ ଦିଅରେ ଅଜାଡି ସବୁ ତା ଚରଣେ ନୁଆଁଇ ନିତି ତୋ ମାଥ ।୧। ଫାଙ୍କି ଆନ ଯେତେ ଦିଶେ ଝଲମଲ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ଦାରା ସୁତ ।୩।

ଜାକି ଧର ରଂଗ ଚରଣ ଯୁଗଳ ତାକି ନାମ ମାଗ କରୁଣା କେବଳ

ପାଶୋରି ଦିଅ ତୁ ଆଖିର ପଲକ

ଆଖିରେ ତାର ତୁ ମିଶାଇ ଦେ ଆଖି

କ& ଭରି ତୁ କର

କଣ ଭରି ତୁ କର ଗୁରୁନାମ ଗାୟନ ଭୂମାନନ୍ଦ ରସ ପାନ କରୁଥା ରେ ମନ ।ଠା

ବାଇମନ ! ନିରବଧି ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ରେ ଜଗତ-ଜଞାଳୁ ତୁହି ଗତି, ମୁକ୍ତି ପାଅ ରେ ପୁରିବ ମନକାମନା, ଜୀବ ହେବ ଧନ୍ୟ ରେ ।୧। ନାହିଁ ନାହିଁ ଏ ଜଗତେ ଦୟାମୟ ଆନ ରେ ଗୁରୁ ବିନେ ନ ହୋଇବେ କେହି ନିଜ-ଜନ ରେ ମଧୁରୁ ମଧୁର ନାମ ଅମୃତ ସମାନ ରେ ।୨।

ଗତି, ମୁକତି-ବିଧାତା ଏକା ଗୁରୁ ନାମ ରେ ଗୁରୁନାମ ଜପ, ତୋ ପୁରିବ ମନୟାମ ରେ ଡର ନ ଥିବ ତୋହର ଯମର ଭୁବନ ରେ ।୩।

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି

କଥା ଦେଇ ଦେଉଛୁ ପାଶୋରି ଏଡେ ଭୁଲାମନ ହେଲୁ, ସତେ ତୁ କିପରି ରେ ।ଠା

ଆସିବା ବେଳେ କହିଛୁ ଭୁଲି ଯିବୁ ନାହିଁ ତୁ ତାଙ୍କ ପଦ-ସେବକ ସେ ତୋହର ସାଇଁ ଦୁନିଆଁକୁ ଆସି, ମନୁ ଦେଲୁ ଦୂର କରି ରେ । ୧। ଚିଦାନନ୍ଦମୟ ସେ ଯେ ନିତ୍ୟ ସନାତନ ଗୁରୁରୂପେ ବିରାଜିତ ସେହି ଭଗବାନ ଗତି, ମୁକତି କାରଣ, ସବୁ ସେ ତୋହରି ରେ ।୨।

ଆଶେ-ପାଶେ ଘଟେ ଘଟେ ଅଦେଖାରେ ଥାଇ ସୁଖ, ଦଃଖ, ଭଲ, ଭେଲ, ସବୁ କରେ ସେହି ନ ଖୋଜି ତାହାଙ୍କୁ ହେଉ ତୁ ବାଉଳା ପରି ରେ ।୩।

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ

କଦମ୍ବ ବନେ ବଂଶୀ ବାଜିଲା ରେ ସଜନୀ ! ଦମ୍-ଶିଖରୀଚୂଳ ଭାଜିଲା ରେ ।ଠା

କି ଆଚମ୍ବିତେ ଆସି ଗଲା ଶ୍ରୁତି ପରଶି କୁଳ-ଧରମ-ମାନ ତେଜିଲା ରେ ।୧।

> ଚିଉ ଚିର ବିକଳ ନୟନୁ ଝରେ ଜଳ

ନାସା ତ ଅନିଳ ବରଜିଲା ରେ ।୨।

କି ସୁରେ ସେ ବଜାଏ ମରମ ଦହିଦିଏ ବିବେକ, ଚେତନା ତ ହୁଜିଲା ରେ ।୩।

ସେ ରୂପ ନ ହେରିଲେ ଜୀବ ଥିବ ଜି ଭଲେ କେ ବିଧି ତାହାରେ ସରଜିଲା ରେ ।୪।

କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ

କଦମ୍ବ ବନେ ସେ କାଳିଆ କାହୁ

କି ମଧୁର ସ୍ବରେ ବଜାଏ ବେଣୁ

ପତର ଗହଳେ ପ୍ରୀତି ରସିଆ

ଦୈଖିଲେ ସେ ଛବି ନ ଯାଏ ମନ ।ଠା

ରଙ୍ଗିମା ଅଧରେ ଭଙ୍ଗ ଦେଖାଇ ରସିକ ନାଗର ଉଭା ଲୋ ସହି ! କେଡେ ମନ ଲୋଭା ଶ୍ୟାମଳ ତନୁ

ଅଦେଖାରେ ନୀର ଝରେ ନୟନୁ

191

ଫୁଲଠାରୁ ତାର କୋମଳ ଦେହ ବଜଠୁ କଠିନ ତାର ହୃଦୟ

କୁହୁକ ପାଠରେ ପଞିତ ଯେଣୁ

ଭାରି ଡର ଲାଗେ ବାଇଲେ ବେଣୁ । ୨ା

ଭୁଲିଛି ସହି ଲୋ ସକଳ ଆଶ ପତି ଶାଶୁଗୃହ ସଂପଦ ବାସ ନାଶ ଗଲେ ଯାଉ ଅସାର ତନୁ ଅଭିଳାଷ ଶ୍ୟାମ-ଚରଣ-ରେଣ୍ଡ

(ସେ) ଭଗାରୀ ହସାର ହସ ମୁଖକୁ ଦେଖିଛି ଯେ ଥରେ ପଚାର ତାକୁ ବରତିଛି କି ତା ପେମ ବନ୍ଧନୁ ଝୁରି ଝୁରି କ୍ଷୀଣ ହୋଇଛି ତନୁ ।୩।

କର ମନ ନାମ-ରତନ କଣ ହାର

କର ମନ ନାମ-ରତନ କ୍ଷ ହାର ମନ-ସୁତାରେ ଗୁଛ ତୁ ପଦକ ତାହାର ।ଠା

ଧରି ଗୁରୁ ନାମ ଗୋଟି ସୁତା ମୂଳେ କର ଗଞି ବୁକୁରେ ଦୋଳାଇ ନାଚ, ନାଚ ନିରନ୍ତର ।୧।

ଜୟଗୁରୁ ସ୍ୱର ଧର ଗଳା ତୁ ସାଧନ କର ଗାଇ ସେହି ନାମ, ତୋଳ ସ୍ୱରର ଝଙ୍କାର ।୨। ଶୁଣି ତୋର ମଧୁ-କଞ ଦଃଖ କାଟିବ ରେ ବାଟ ଦୂରରେ ଲୁଚିବେ ଯାଇଁ ମୋହ, ମାୟା ଘୋର ।୩।

181

ଗଡିଯାଏ ପରା ଦିନ କର ମନ, ଗଞି ଧନ ଗୁରୁ ନାମ ରନ୍ ସଞି ପୁରାଅ ଅମାର ।ଧା

ଏ ମର ସଂସାରେ ଭାଇ ଆନ କେହି ସାହା ନାହିଁ ଜ୍ଞାନ-ବତୀ ଜାଳି, ଗୁରୁ ହେବେ କର୍ଣଧାର । ଧ

କମଳ ଚରଣେ କୁସୁମ ଅଞଳି

କମଳ ଚରଣେ କୁସୁମ ଅଞଳି ଦେବାକୁ ମନରେ ଭାଳି ସାଇତି ରଖିଛି ନାନା ଜାତି ଫୁଲ ବନ ଉପବନୁ ତୋଳି ॥୦

ନୟନ-ବାରିର ଭିଜା ପଣତରେ ପୋଛି ଦେବି ପଦ ଦୁଇ ଆକୁଳ ପ୍ରାଣର ବ୍ୟାକୁଳତା ଘୋରି ଚନ୍ଦନ ଲେପିଲି ତହିଁ ବସାଇ ତୁମକୁ ହୃଦ-ପଦ୍ମାସନେ ବାଢିବି ନୈବେଦ୍ୟ ଥାଳି ॥୧

ମରମେ ସାଇତା ଗୋପନ ବାରତା

ତୁମ ଆଗେ ଦେବି କହି ଅଲୋଡା ବୋଲି ମୋ କଥା ଏଡିବନି ଶୁଣିବ ସରାଗ ବହି ପ୍ରାଣ ଭରା ପ୍ରୀତି ଅଜାଡି ଦେଇ ମୁଁ ନେବି ତୁମକୁ ସଙ୍ଖେଳି ॥୨

ଜୀବନରେ ସେବା କରିଥିଲେ ସିନା ମରଣେ ପାରିବି କରି ସେ ପାରିକୁ ଯିବା ବେଳ ହେବ ଯେବେ ତୁମେ ନେବ କର ଧରି ସେବାର ସୁଯୋଗ ଦେଉଥାଅ ଦେବ ଏତିକି ଶ୍ରୀପଦେ ଅଳି ॥୩

କାହୁରେ ମୋହନ ମୃରଲୀ

କାହୁରେ ମୋହନ ମୂରଲୀ ଆଉ ବଜାନା ସେ ସ୍ୱର ମୋ କାନେ ପଶି ସରମ ଦେଲାଣି ନାଶି ସହିବି ମୁଁ କେତେ ନିହା ଗଞଣା ।ଠା

କରିଛି ବୋଲି ଜୀବନେ ତୋତେ ଭରସା ଛଡାଇ ନେଲୁ ତୁ ମୋର ସକଳ ଆଶା କେତେବେଳେ କିଏ ଆସି କହୁଛି ମରମେ ପଶି ସେ ପରା ତୋହର, ଲୁହ ଝରାନା ।୧।

ତୋହରି ପାଇଁଜି ଶ୍ୟାମ ଜଳଙ୍କ ହାର

ପିଛିଛି ଗଳାରେ କରି କେତେ ଆଦର ଦେବାକୁ କଳଙ୍କ ଦାଉ କାହିଁକି ତୁ ଭଲ ପାଉ ନେବାକୁ ତୋ ମନ କିଂପା ଚାହେଁନା ।୨।

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପିୟବର

କାହିଁକି ଏ ଛଳ କହ ପିୟବର

ବୁଝିତ ପାରେନା ମନ ମୋର

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଖେଳ ଲୁଚକାଳି

କାହିଁକି ସତେ ଏ ଛଳକର ।ଠା

ମନ ଘରେ ଫୁଟେ ତୁମ ଛାଇ

ଆଖିରେ ଛବିର ଭେଟ ନାହିଁ

ବାର୍ଛି ମୁଁ ନିତି ମନ ମନ୍ଦିରେ ମୋ

ନିଶିଦିନ ବସି ଖେଳାକର । ୧।

ମୋତେ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ବୋଲି

ଅନୁଭବ କରେ ନିତି ଖାଲି

ଆଶିଷ ତୁମର ଚଲାପଥେ ମୋର

ବାରି ମୁଁ ପାରୁଛି ଅନିବାର ।୨।

ଛଳନା କାହିଁକି କର ଆଉ

ଦିଅ ପରିଚୟ ଖେଦ ଯାଉ

କିଏ ତୁମେ ମୋର ଜନନୀ ପିଅର

କି ବୋଲି ଡାକିବି ମନଚୋର ।୩।

ଯାହା ଇଛା ତୁମେ ହୁଅ ତାହା

ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ଚିର ସାହା

ଯାହା ପଛେ ହୁଅ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର

ତୁମେ ଏକା ମୋର ମୁଁ ତୁମର ।ଧା

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

କାହିଁକି ତୁ ଯାଉ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି

ଯେ ତୋହର ଗଞିଧନ ଜୀବନ ଶଙ୍ଖାଳୀରେ ।ଠା

ଦୂଇଦିନିଆଁ ସଂସାରେ ମାତି ଅନ୍ଧ ହେଲୁ

ପରକୁ ନିଜର ବୋଲି ଆଦରି ଧରିଲୁ

ଅତି ଆପଣାର ଜନେ ଦୂରେ ଦେଲୁ ଠେଲି ରେ । ୧।

ଯିଏ ଯେତେ ପ୍ରିୟବୋଲି କୋଳରେ ଧରିଲୁ

ସେତିକି ଦୁଃଖର ବୋଝ ଶିରେ ଚଢାଇଲୁ

କାହିକାହି ଶେଷେ ତୋର ଜୀବ ଯିବ ଚାଲିରେ

ନିଦା ଜାଗରଣ ସ୍ୱପନରେ ତୋର ଜଣେ

ଇହ ପରକାଳ ଜଗିଛନ୍ତି ଅନୁକ୍ଷଣେ

ତାଙ୍କ ପରି ଆପଣାର କିଏ ହେବ ସରିରେ ।୩।

ଏବେ ତା ଆଦର ଲାଗି କର ତୁ ଯତନ

ମନଭରି କର ସଦା ଗୁରୁ ଗୁଣ ଗାନ

ଶତ ଅପରାଧ କ୍ଷମି ନେବେ କୋଳେ ତୋଳିରେ ।ଧା

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ

କିଏ ନେବରେ ସୁଧା ନାମ ରସ ଆସ ଏ ରସ ପିଇଲେ ହେବ ଭୋକ ଶୋଷ ନାଶ ।ଠା

ମୁକ ବାଚାଳ ହୋଇବ ପଙ୍ଗୁ ଗିରି ଲଙ୍ଘ ଯିବ ଅନ୍ଧ ଆଖି ଦେଖିବରେ ପରମପୂରୁଷ ।୧। ନାମ ତରୁ ଡାଳେ ଡାଳେ ଭକତି ସୁମନ ଦୋଳେ ମୁକତି ଫଳ ଚାଖ ତୋ ମେୟିବ ପିଆସ ।୨।

ଭବସିନ୍ଧୁ ଉର୍ମିମାଳା ନାମ ତୋ ତାରଣ ଭେଳା ନାମ ଗାଇ ହୁଅ ବାଇ ନାମରେ ବଳାଅ ଆଶ ।୩।

କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ

କୁଞ୍ଜେ କୋକିଳ ଗାଏରେ ଅଜଣା ବଂଶୀ କେ ବାଏ ।ଠା

ଶିହରଣ ଖେଳେ ପରାଣେ ସହୀ ରେ ତା ପାଶେ ମୋ ମନ ଧାଏଁ ରେ । (ସେ ଯେ) ପୀରତି ଚତୁର କାହୁ, ବାର ବାର ବାଏ ବେଣୁ ଉଚ୍ଚଳାଏ ତନୁ ମନ ନବୀନ ପୁଲକେ ପାଣ ମୋର ହୃଦୟ ନଚାଇ ଦିଏ ରେ । ୧।

ଶ୍ୟାମ ପୀରତି ଯେତିକି ମିଠା, ତହିଁ ରହିଛି ଅନେକ କଣ୍ଣ ଯିଏ ପାଇଛି ତାହାରେ ଭଲ, ତାର ଜୀବନଟା କଲବଲ (ସେ) ଭରା ଲୁହ ଆଖି ଭଲ ପାଏରେ (ସେ) ଅସଲି ନାଗରଟିଏ । ୨।

ପୀତି ସୁଆଦ ଚଖେଇ ଦେଇ ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଦିଏ ନାହିଁ ସେ ଯେ ସୁଆଦିଆ ପେମଖଣି ଯିଏ ଭାବରେ ପାରିଛି କିଣି (ତାର) ପରମବନ୍ଧୁ ବୋଲାଏ ରେ (ଭବେ) ଭାଗ୍ୟବାନ ଏକା ସିଏ । ୩

କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର

କେତେ ସୁଧା ବୋଳା ଆଶିଷ ତୁମର,

ମୋ ପରି ଅଧମ ଜନ ପାଇଁ

ଚଲାପଥ ମୋର କଞ୍ଜମୟ,

କୁସୁମିତ କଲ ପାଣ-ସାଇଁ ॥ଠା।

ଘୁଆଇଛ ଦୁଃଖ ଯାତନା ସକଳ ତପତ ପରାଣ କରିଛ ଶୀତଳ ସିଞି ଦେଇ ପାଣେ ବିନ୍ଦୁଏ କରୁଣା,

ଅପସରି ଗଲା ଦୃଃଖ କାହିଁ ॥୧॥

ମାଗିବା ଆଗରୁ ଦେଇଅଛ ସବୁ ଭକତ କୁ କେତେ ଭଲ ପାଅ ପଭୁ ଭକତ ପାଇଁକି ବ୍ୟଥା ପାଉଥାଅ, ତା କରମ ଫଳ ବୋଝ ବୋହି॥ ୨॥

ଏଡେ ଦରଦିଆ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ବୋଲି ମରମେ ମରମେ ଏବେ ମୁଁ ବୃଝିଲି ଭରମରେ କିଛି ମାଗିବିନି ଆଉ,

ସରମେ ହୃହୟ ହୁଏ ଦହି ॥୩॥

ଗୋଟି ଗୋଟି କେତେ କହିବି ଠାକୁର କୋଟି କୋଟି ଜୀବ କରୁଛ ଉଦ୍ଧାର ରଟି ରଟି ମୁଖେ 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ଦିନ ଯାଉ ପାଦପଦୁ ଧ୍ୟାଇ ॥୪॥

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର

କେତେ ଦିନେ ଘୁଞ୍ଚିବ ଏ ମାୟା ମୋହ ଘୋର କେବେ ଆଉ ନାଶିବ, ଏ ମନ ଅନ୍ଧକାର - ଘନସୁନ୍ଦର ହେ । ୧। ସପନେ ନାଚିବ ଆସି, ସେ ମୁରଲୀ ଧରା - ଜୀବତାରଣ ହେ । ୫।

ଅପଘନ ତବ ନବଘନ -ଛବି ହରା

କେବେ ଅପସରିବ ମୋ କାମ, କୋଧ, ଆଶା କେବେ କହ ଘୁଞିବ ଏ ମନର ପିପାଶା - ଦୀନବାନ୍ଦବ ହେ । ୨। ଭୁଲାଏ ଜୀବରେ ତୁଛ-ଅରଜନ ବିଭ - ଜଗଜୀବନ ହେ । ୬।

ଜଗତ ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ମଭିରହେ ଚିତ୍ତ

ପାଶୋରି ସଂସାର ହେବ ତବ ପଦେ ଲୟ ତୁଟିବ କେବେ ହେ ସତେ ପପଞ୍ଚର ଭୟ - ମଧୁସୂଦନ ହେ ।୩।

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ଥାଇ ଦେଖା ତ ନ ଦିଅ ଅମୀୟ-ଝରା ସେ ସୂରେ ମୂରଲୀ ବଜାଅ - ନଟଶେଖର ହେ ।୭।

ଅନାଥ ବସ୍ତଳ କେବେ ଆସିବ ସେ ଦିନ ଶୀପଦ ନଳୀନ କେବେ ହେରିବ ନୟନ - ମନମୋହନ ହେ ।୪। ଅଘ-ତମସା ନାଶନେ ତୁମେ ପୂର୍ଣଭନ୍ଦୁ - ପାଣଠାକୁର ହେ ।୮।

ପରାଣର ପିୟତମ ତୁମେ ଜଗବନ୍ଧୁ

କୋଟି ପଣିପାତ ଘେନ, ଦୋଷ କର କ୍ଷମା

ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ, ହେ ମଧୁସୃଦନ ! ଅଞ୍ଜାନ-ଅନ୍ଧାର ନାଶ କର ଜନାର୍ଦ୍ଧନ - ପାଣବଲ୍ଭ ହେ ।୯। ପାପହାରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ! ଅସୀମ ମହିମା - ଶ୍ୟମସୁନ୍ଦର ହେ ।୧୦।

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ

କେବେ ହେବି ହରିଧନେ ଧନୀ ହେ ତୁମେ ହେବ ଗଳା ରନ୍ ମଣି ।ଠା

ବସନ ଭୂଷଣ ଅଶନ ବ୍ୟସନ ତହିଁ ତୁଲେ ମୋର ମନ ସବୁ ସମରପି ତବ ନାମ ଜପି ହୋଇବି ମୁଁ ନିରିଧନ ମନ ଘର ହେବ ନାମ ଖଣି ହେ । ୨ା

ହରି ପେମାମୃତ ପାନେ ମୁଁ ନିରତ କ୍ଷୁଧା ତୃଷା ପାଶୋରିବି ଭାଇ, ବନ୍ଧୁ, ଜାୟା ଜଗତର ମାୟା ମନୁ ଦୂରେ ବରଜିବି ବାୟା ହେବି ହରିନାମ ଶୁଣି ହେ ।୧।

ବେଉସା ମେଲିବି ଧନୀ ବୋଲାଇବି ତୁମ ପଦ ମୂଳଧନେ ସୁଧ ବଢାଇବି ଭ୍ୟାରେ ରଖିବି ସାଇତି ନାମ ରତନେ ଏତେ ମାତର ମୋର ମାଗୁଣି ହେ ।୩।

କେବେ ବୁଝିବ ମୋ ମନ କଥା

କେବେ ବୃଝିବ ମୋ ମନ କଥା

ଯା ଲାଗି ଏ ମନେ ଏତେ ବ୍ୟଥା

ତୁମ ପୀତି ଭାଳି ଆଖି ନୀର ଢାଳି

ଷୀଣ ହେଲାଣି ଏ ତନୁଲତା ।।୧॥

ଯମୁନା ଘାଟକୁ ଜାଣି ଜାଣି

ମିଛେ ମିଛେ ଯାଏ ଜଳ ଆଣି

ଆପଣା ରେ ଭୁଲି ନିରେଖିବି ବୋଲି

ତୁମ କମନୀୟ ରୂପ ରେଖା ॥ ୨॥

ଭାବ କୁଞ୍ଜନନେ ଯିବି ବୋଲି

ଦିନେ ଅଧେ ଯେବେ ମନ କଲି

କାମନା ଚତୁରୀ ନଣନ୍ଦର ନିନ୍ଦା

ଅପବାଦେ ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ॥୩॥

ଆକୁଳ ନୟନେ ତୁମ ପାଇଁ

ବାତାୟନ ପଥେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ

ଆଶା ଆଶା ରେ ନିଶିଦିନ ସରେ

ସରେ ନାହିଁ ଖାଲି ଆକୁଳତା ॥୪॥

ଝୁରି ଝୁରି ଗଲା ଏତେ ଦିନ

ନିଠୁର ନହୁଅ ଜୀବଧନ

କୂପା କରି ଆସ ପୂଜିବି ପୟର

ଗାଇ ଗାଇ ତୁମ ଗୁଣ ଗାଥା ॥ ।। ।।

କୋଟି ପୂଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ

କୋଟି ପ୍ରଣ୍ୟବଳେ ଆଜି ପାଇଛି ଗୋସାଇଁ

କିପରି କରିବି ସେବା ବୃଝି ପାରୁନାହିଁ ।ଠା

ଇଛା ଥିଲା ତବ ପାଶେ କାଟିବି ଜୀବନ ମାତ କାଟି ପାରୁନାହିଁ ସଂସାର ବନ୍ଧନ ବିତିଯାଉ ଏ ଜୀବନ ତୁମ ନାମ ଗାଇ । ୧। ଜୀବନ ନାବରେ ପରା ତୁମେ ହେ କାୟାରୀ ଏ ଭବ ସାଗରୁ କେବେ କରି ଦେବ ପାରି ବସି ରହିଲି ମୁଁ ସେହି ଶୁଭ ଦିନ ଚାହିଁ ।୨।

ଏତିକି ଗୁହାରି ପଦେ ଘେନ ହେ ଠାକୁର ତୁମ ପାଶେ ଯିବି ବୋଲି ମନ ତର ତର ଆଉ କିଛି ମାଗିବାକୁ ମନ ବଳୁ ନାହିଁ ।୩।

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ

ଖୋଜିବା ପରି ମୁଁ ଖୋଜି ନାହିଁ ପଭୁ ପାଇବା ପରି ମୁଁ ପାଇଛି,

ବୃଝିବା ପରି ମୁଁ ବୃଝି ନାହିଁ ସିନା

ଚାହିଁବା ପରି ମୁଁ ଚାହିଁଛି ।ଠା

ଭିଜିନାହିଁ ତବ ଭାବଜଳଧିରେ

ଯାହାଥିଲା ସବୁ ଦେଇଛି । ୨।

ମଜି ନାହିଁ କେବେ ଭକତି ବିଭୋରେ ଭଜିବା ପରି ମୁଁ ଭଜିନାହିଁ ସିନା ତବ ଗୁଣଗାନ ଗାଇଛି ।୧।

ପୂଜା ଆରାଧନା ନ ଜାଣେ ତ କିଛି ମାଜି ମୋ ହୃଦୟ ସଜାଇ ରଖିଛି ନେବାପାଇଁ କେବେ ମାଗି ନାହିଁ କିଛି ଅରଜି ନାହିଁ ମୁଁ ତବ ସେବାଧର୍ମ ବରଜି ପାରିନି କୁବୁଦ୍ଧି କୁକର୍ମ

ରାଜୀବ ଯୁଗଳ ପଦକୁ କେବଳ ଭରସା କରି ମୁଁ ରହିଛି ।୩।

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର

ଗାଆରେ ମନ ମଧୁର ମଧୁର ଗାଆ କୋଟି ପାରିଜାତ ମଧୁରୁ ମଧୁର

ପ୍ରେମବୋଳା ଗୁରୁ ନାଆଁ ।ଠା

କଳସୀ କାଖରେ ଭାବମୟୀ ରାଈ ବାଇ ହେଲା ଦିନେ ସେଇ ନାମ ଗାଇ ଖସି ପଡିଲା ତା ଦୋହଲା କଟୀରୁ ଚହୁଲା କଳସୀ ଆହା ।୨।

ନାରଦ ବୀଣାରେ ଗୁରୁ ନାମ ସୁର ଶୁଣୁଛନ୍ତି ବୁହୁା, ବିଷ୍ଟୁ, ମହେଶ୍ୱର ନାମ-ତରୁ ଡାଳେ ଘୁମୁରି ପାରା ତୁ

ଘୁମୁ ଘୁମୁ ଗାଇ ଯାଆ । ୧।

ଅମୃତମୟ ସେ ଗୁରୁ ନାମ ଏକା ତା ବିନା ଜୀବନ ଲାଗେ ଫିକା ଫିକା ପ୍ରାଣଭରା ପ୍ରେମ, ପ୍ରେମଭରା ନାମ

ବତାଇ ଦେବରେ ରାହା ।୩।

ଗୁରୁ କୂପା କରି ସମୁଳ

ପଙ୍ଗୁ ଲଘଂଇ ଗିରି ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମୁଳ ସୋଲ ଖଣ୍ଡଟି ପରି ।୧। ଜଳରେ ଭାସଇ ପଥର ପଦ୍ ଗିରି ଶିଖରେ ମ୍କ ହୋଇଯାଏ ବାଚାଳ ଫୁଟି ପାରେ ଗୁରୁ କୃପାରୁ ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ତିଳେ । ୨। ଦୃୟର ଏ ଭବ ଜଳଧି ଗୁରୁ ଜୃପା ହୋଇଲେ ଗୋୟଦ ସମାନ ହୁଅଇ ଜୀବ ତରଇ ହେଳେ ।୩ା ଗୁରୁ କୃପା କରି ସମୂଳ ଜୀବ ଶିବ ହୂଅଇ ତାଙ୍କ କୂପା ହେଲେ ଦୃଃସାଧ୍ୟ କିଛି ତିଲୋକେ ନାହିଁ ।୪। ପଶୂତ୍କୁ ଧୃଂସ କରଇ ଗୁରୁ କୃପା କେବଳ ଦେବତ୍ୱ ଲଭିବା ପାଇଁଜି ଦେଇ ପେରଣା ବଳ । ୫। ସବୁ ଅସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ ହୁଏ ଗୁରୁ ଜୃପାରୁ

ଦାରୁ ହୁଏ ଦୃବ ପଲକେ ଦୃବ ହୂଅଇ ଦାରୁ ।୬ା ନିରକ୍ଷର କୃପା ଲଭିଣ ବହୁଞ୍ଜାନୀ ହୁଅଇ ଶୃତ ସୁତି ଶାୟ ସକଳ ସାଧନ ଭଜନ ଅଟଇ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତର ସିଦ୍ଧି ଲାଭ ହୁଏ ଲଭିଲେ ଗୁରୁ କୂପା କେବଳ ା୮ା ଧନ ମାନ ବିଦ୍ୟା ଗୋିରବ ଲୋଡା ହୂଅଇ ନାହିଁ କୂପା ଆକର୍ଷଣ ପାଇଁକି ଭ୍ରତିମୂଳ ଅଟଇ ।୯ା କାମନା ବାସନା ବରଜି ଶୁଦ୍ଧ କରି ଅନ୍ତର ବ୍ୟାକୁଳ ଅନ୍ତରେ ଡାକଇ ଗୁରୁ କୃପା-ବାରି ବରଷେ ସଦା ଶିରେ ତାହାର

ଜ୍ଞାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ

ଜ୍ଞାନ ସୂତାରେ ତୁ ଗୁଛରେ ମନ

ଗୁରୁ ନାମ ରୂପୀ ଫୁଟା ସୁମନ

ସୂତାଗଲେ ଛିଡି ପଡିବରେ ଝଡି

ସେ ଫୁଲର ଯେତେ ପାଖୁଡା ମାନ । ଠା

ଉଛୁର ନକରି ନିତି ତୁ ଭଜରେ

ନାମ ହେବ ସାହା ଜୀବନ ସଂଜରେ

ମରଣ ଦୁଆରେ ଉଭାହୋଇ ବାରେ

ଦେଖା ଦେବେ ଗୁରୁ ପରମ ବହୁ ।୧।

ବାର ଚିନ୍ତା ଛାଡି ତାର ଚିନ୍ତା କର

ଭବରେ ନବୁଡି ଭାବରେ ତୁ ବୁଡ

ହୃଦ ସିଂହାସନେ ବସାଇ ପାରିଲେ

ଦୂରେ ଘୁଞିଯିବ ଭବ ବନ୍ଧନ । ୨।

ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ

ଗୁରୁନାମ ଗାଅ ମହାନନ୍ଦେ ଭାଇ ନାମ ଗାଇ ନାଚ ଛନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ତୁହି ଗୁରୁଚରଣ ବିନେ ମୋଷଧାମ କାହିଁ ଭଜ ମୂଢ ମତି ଗୁରୁ ନାମ ତୁହି ।ଠା

ଗୁରୁ କୃପା ବିନେ ଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତି କାହିଁ ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ସୁଖ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ଗୁରୁ ଚରଣରେଣୁ ଅଙ୍ଗେ ବୋଳି ହୋଇ ପଦେ ପ୍ଣତୀ କର ଭକ୍ତିଅଘ୍ୟ ଦେଇ ।୧। ଗୁରୁ ଚିନ୍ତା ବିନେ ସିଦ୍ଧ ଯତି କାହିଁ ଗୁରୁ ଭଜନ ବିନେ ଗତିମୁକ୍ତି ନାହିଁ ଗୁରୁ ସଖା ସମ ଆନ ସଖା କାହିଁ ଗୁରୁଚରଣେ ମାଗ କୃପା ଭିଷା ତୁହି। ୨ା

ଗୁରୁ ନାମ ସୁଧା ମଧୁ ପିଇ ପିଇ ହେଳେ ତରିବୁ ଭବସିନ୍ଧୁ ନାମ ଗାଇ ଗୁରୁ ନାମ ଗଙ୍ଗା ଜଳ ପୁଣ୍ୟ ମୟୀ ବୁଡି ରହ୍ ତୁ ମନ ଗୁରୁ ପଦ ଧ୍ୟାୟି ।୩

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ

ଗୁରୁନାମ ଗାଇ ମନ ତାଳେ ତାଳେ ନାଚରେ ଯେତେ ତୋର ଭୟ ସବୁ ପଡିଯିବ ପଛରେ ।ଠା

ପ୍ରେମସୁଧା କରି ପାନ, ହୁଅ ମତୁଆଳ ମନ ମାୟା ମୋହ ପାଠ ଯେତେ ପଢିଛୁ, ତୁ ପୋଛରେ ।୧।

ଜାଣୁ କି ନା ଏ ସଂସାର - ଦି'ଦିନର ଖେଳଘର ଆଖି ଥାଉଁ ଥାଉଁ ସିନା ଅନ୍ଧ ହେଉ ମିଛରେ । ୨। ଅଜଣାତେ କାଳ ଆସି ଦେବ ତୋ ଗଳାରେ ଫାଶୀ ରଖିବେ ଏକା ସେ ଗୁରୁ, ପତାଅ ତୁ ହାତରେ ।୩।

ଅଙ୍ଗେ ଗୁରୁପଦ ଧୂଳି - ଏତେ ବେଳୁ ହୁଅ ବୋଳି ଗୁରୁନାମ ଦିବାନିଶି ଭଜ ଧୀର ଚିତ୍ତରେ ।୪।

ବୋଲ ମାନ, ବାଇମନ ! କର ଗୁରୁ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ସେ ଏକା ଜୀବନ ସାହା, ଆଉ ସବୁ ତୁଛ ରେ ।୫।

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ

ଗୁରୁ ନାମ ରଟରେ ମନ ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ଆନ ଶରଣ ।ଠା

101

ପଛରେ ନ କର ଅନୁଧାବନ ।୨ା

ପାପୀ, ତାପୀ ଅଛ ଯେ ଯହିଁ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଅ ରେ ଭାଇ !

ସାରା ଜନମର କଳୁଷ-କାଳିମା ଧୋଇଯିବ ନାମ କଲେ ଭଜନ ।୧। ଦି' ଦିନର ସୁଖରେ ଭୁଲି ମିଛେ ମିଛେ ନୁହଁ ବାଉଳି

ଭୋଗରେ ତୁ ନ ରଖ ମନ

ତୁଛ ସୁଖ ଆଶା କରି, ମରୀଚିକା

ପିଇ ନାମାମୃତ, ରସେ ଅବଗାହି,

ନିଶି ଦିନ ରହ ପେମେ ମଗନ ।୩ା

ତେଜ ମନୁ ଗରବ, ମାନ

ଗୁରୁ ନାରାୟଣ କୃପା କରି

ଗୁରୁ ନାରାୟଣ କୃପା କରି ଆସିଛନ୍ତି ଆଜି ଅବତରି ଦେଖିବାକୁ ସଂଘ ମଧୁ ମହୋତ୍ସବ କୁସୁମ ଆସନେ ନିଅ ବରି ।ଠା

ଧୋଇଦିଅ ନୀରେ ଚରଣ ଯୁଗଳ ଚାମରରେ କର ତନୁ ସୁଶୀତଳ ଧରି ବନମାଳା ମଞ୍ଜିଦିଅ ଗଳା ମଥା ଦିଅ ପାଦେ ନତ କରି । ୧ । ଧୂପ ନଇବେଦ୍ୟ ଦେଇ ଚରଣରେ ଅମୋଦିତ କର ଅଗୁରୁ ଗନ୍ଧରେ ଆବାହନ କରି ଗାଅ ଜୟ ଗୀତି ରତନ ପ୍ରଦୀପ ହାତେ ଧରି । ୨ । ସତ୍ୟ ଶିବ ଚିର ଚିନ୍ୟୁୟ ସୁନ୍ଦର ଚୈତନ୍ୟ ଶାଶ୍ୱତ ବେଦାନ୍ତ ଭାୟର ସର୍ବ ମୂଳାଧାର କରୁଣା ସାଗର କରୁଣା କରିବେ କୃପା କରି ।୩। ସଂସାର ଜଞ୍ଜଳେ ବିଷୟ ବିହୁଳେ ଭାସୁ ଅଛୁ ଚିର ଅଥଳ ଜଳରେ ମଙ୍ଗୁଆଳ ହୋଇ ବାହି ନେଇଯିବେ କୂଳେ ପହଞିବ ଆସ ତରି।୪।

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ

ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ ଚିତ୍ର ଥାଉରେ କୋଟି ଜନ୍ମର କଳ୍କଷ ଯାଉ ।ଠା

ଏ ଭବ ସାଗରେ ଅଥଳ ଜଳ ଗୁରୁ ପାଦ ପଦ୍କେ ମିଳଇ ଥଳ, କାମ କ୍ରୋଧ ଆଦି ରିପୁ କବଳରୁ ଯାହା ଯୋଗେ ରକ୍ଷା ପାଉରେ । ୧।

ଦ୍ୱୈତ ଭାବ ଦୂର ହୁଅଇ ତୋର ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁହୁ ହୁଏ ଗୋଚର ଯୋଗ ପଥେ ତୋତେ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ଆମ୍ମଜ୍ୟୋତି ଦାଉ ଦାଉରେ ।୨।

ଗଙ୍ଗା ଗୟା କାଶୀ ପୟାଗ ପୁରୀ

ବୃଥା କେତେ ତୀର୍ଥ ଆସିଲୁ ଘୁରି ଗୁରୁ ପଦ ଭୁଲି ବହି ଜଟା ଝୁଲି ବୃଥା କେତେ କଷ୍ଟ ପାଉରେ ।୩।

ପଢି ଗୀତା ବେଦ ପୁରାଣ ନିତି ତର୍କେ ଦନ ତୋର ଯାଉଛି ବିତି ଅସଲ ହଜାଇ ନକଲରେ ମାତି ପଞ୍ଚିତ ପଣ ଦେଖାଉରେ ।୪।

ଗୁରୁ ବାକ୍ୟ ସର୍ବ ବେଦର ସାର ଗୁରୁ ପଦ ତୀର୍ଥ ମୁକତି ଦ୍ୱାର ସବୁ ନାମ ତେଜ ଗୁରୁ ନାମ ଭଜ ଅଛି ଯେତେ କାଳ ଆଉରେ ।୫।

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ

ଗୁରୁନାରାୟଣ କରି ନିବେଦନ ଥାକେ ଯେନ ମନ ତବ ଶ୍ରୀଚରନେ ଆମି ଅତି ଦୀନ ଭଜନ ବିହୀନ କୃପା କର ପଭୁ ତବ ନିଜ ଗୁନେ ।ଠା

(ଥାକି) ଯେ ଭାବେ ଯେଖାନେ ଜୀବନେ ମରନେ ମଜେ ଥାକି ଯେନ ତବ ଗୁନ ଗାନେ (ତବ) ପ୍ରେମମୟ ମୂରତୀ ଯେନ ନିରବଧି ଲେଗେ ଥାକେ ଆମାର ଏ ଦୁ'ଟି ନୟନେ । ୧।

(ଆମାର) ଦେହ ମନ ପାନ କରି ସମର୍ପନ ଅବିଚାରେ କରି ଆଦେଶ ପାଲନ (ତାତେ) ଯାୟ ଯାକ୍ ପାନ ଓହେ ଭଗବାନ (ଯେନ)ଭୂଲିନାଏଁ, ଭୂଲିନାଏଁ, ତୋମା ହେନ ଧନେ ।୨।

(ଆମି) ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ -

ତୋମା ହେନ ଧନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଓ ରାଙ୍ଗା ଚରନ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁର ନାମ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ସଂପଦେ ବିପଦେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ରୋଗେ ଶୋକେ ମହାଦୁଃଖେ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ (ତୋମାର) ପ୍ରୀତି ଭରା ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ପାତକୀ ତାରନ ନାମ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଉୟଗୁରୁ ଜୟ ନାମ ଯେନ - ଭୁଲିନାଏଁ ଭୁଲିନାଏଁ ଯଖନ ଯେଖାନେ ଥାକି ଜୟଗୁରୁ ଜୟ ବଲେ ଡାକି ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ

ସେଦା) ତବ ନାମ ଜପ ତବ ରୂପ ଦେଖ ତୋମାରି ଆନନ୍ଦେ ଆନନ୍ଦିତେ ଥାକି ତୋମାରି ସେବାୟ ଯେନ ଦିନ ଯାଏ

(ଆମାର) ଅନ୍ୟ ଆଶା ଯେନ ନାଥାକେ ଜୀବନେ ।୩।

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ

ଗୁରୁ ନାମ ତୁ ସାର କର ମାନସ

ସପନରେ ହେର ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ଛାଇ ସକଳ କରମରେ ସେ ନାମ ସୁମରରେ ସଳଖ ବାଟ ସେହି ଦେବେ ତୋତେ ବତାଇ ଅବାଟେ ଯିବା ପାଇଁ ଆଶା ବଳିବ ନାହିଁ ଗୁରୁ କୃପାରେ ଲଭିବୁ ରେ ସନ୍ତୋଷ । ୨।

ସୁମନ କୁମନ ଦୁହେଁ ଜଗିଆ ଥାଇ

କାହାରି ତୁଲେ କାହାରି ପଡଇ ନାହିଁ ସୁମନ ରାହା ସାହା କୁମନ ଭାଙ୍ଗେ ତାହା ଗର ଭରସା ଏକା ତୁଟିବ ସବୁ ଧୋକା

ଦ୍ର ହେବରେ ଭବ-ଦୁତ୍ତ ସେ ଏକା କର୍ପ୍ତ ୁ ଅନନ୍ତ ବହୁାଣ୍ଡ ରଟେ ଯାହାର ନାମେ ଅହି ତ ପ୍ରାଣଧନ ତିଭୁବନ କାରଣ ସୁମନ କହୁଛି ତର ଭବ-ସାଗର ବାପୀ ତାରଣ ସେ ଯେ ଦୟା ନିଧାନ କୁମନ ପଛରୁ ପାଦ ଟାଣୁଛି ତୋର ବିଳି ଦିବସ । ୧। ଗୁରୁ ତୋ ନାଉରିଆ କାତ ଧରି ସେ ଠିଆ କଲେ ତୁ ତାଙ୍କ ଆଶ କୁମନ ଯିବ ନାଶ

କଲେ ତୁ ତାଙ୍କ ଆଶ କୁମନ ଯିବ ନା ସହଜେ ପହଞିବୁ ତୁ ମୁକତି ଦେଶ ।୪। ସରେ ଗୁରୁନାମରସ ପିଇ ପାଗଳ ହୁଅ ହତାଇ ଆଶିଷ ଆଶାରେ ଭିଖ ଥାଳ ପତାଅ ନାହିଁ ଧନ ଜନ ଗରବ ଦି'ଦିନିଆଁ ପରବ ଗୁରୁପଦ ଶରଣ ଏକା ଅମନ୍ତ ଧାର ଗୁରୁପଦ ଶରଣ ୧୯୩୮ ଲି. ନିଆଁ ପୋଡିବ ନାହିଁ ଖଞ୍ଚ ଲୁଟିବ ନାହିଁ ଜିଲ୍ଲ ଜେଗରୁଦାସ ।୫।

ୁପୁଷୁ **ନୀମ ଧାର୍ଗର ବାରିରେ** ପୁଦ୍ଧ ମନ ନିଶି ଦିନରେ ସଂସାର ନଦୀ ଦୁୟର ସହଜେ ହୋଇବୁ ପାର ଅକ୍ଷୟ ଆନନ୍ଦ ଲଭିବୁ ତୁ ଦୂରେ ଘୁଞିଯିବ ତୋର ଦୁରୁଦିନ ରେ ।ଠା କ୍ଳରେ ଲାଗିବ ନାଆ ଏଡାଇ ପବନରେ ^{।ଜା}

ନାମ ୧ ।୧। ପଲ୍ବିବ ଶୁଷ୍କତରୁ ନୀରଭରା ହେବ ମରୁ ଉଛୁଳିବ ପେମ-ଢେଉ ନୀରସ ଜୀବନରେ

ଗୋଟିଏ କଉତି ତୋର କୋଟିଏ ଧନ ସମ୍ଭାର ଗୁରୁନାମୁଁ ବଳି ନାହିଁ ଜଗତେ ମଧୁର କେହି ପାଲଟିବ ନେଲେ ତୁହି ଗୁରୁର ଶରଣରେ 191

ନାମ ପରଶଇ ରସ ରସେ ହୁଏ ପାଣ ବଶ ବଶ ନ ହୋଇଲେ ହେବ ନିରାଶ ଜୀବନରେ 181

ନୋହିଲେ ନାମ ରସିକ ଜୀବ ଅକାରଣରେ 181

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପିୟ

ଗୋପନ ମନର କଥା ଆଜି ପିୟ କହିବି ମୁଁ କାନେ କାନେ କହିବି କହିବି ବୋଲି ଗୁମରୁଛି ଯାହା ମୋର ମନେ ମନେ । ।

ଯେବେ ବିପଦ ମଝିରେ ହୁଏ ମୁଁ ଅଧିର ଅତି ଧିର ହୁଏ ଆଖି ପଲକରେ ତୁମ ପଦତଳେ ମଥା ପାତି ଶୁଖିଯାଏ ମୋର ଆଖି ଲୁହ ଧାର ହେରି ତୁମ ଚନ୍ଦାନନେ । ୧। ଯେବେ ଦଃଖ ଭୋଗିଥାଏ ସାରାଦିନ ଉପବାସୀ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ ଦଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ହୁଅ ମୋ କୁଟୀର ବାସୀ କିଏ ତୁମେ ମୋର କିଏ ମୁଁ ତୁମର ଏ ବିଚାର ଥାଉ ମନେ ।୨।

ଯେବେ ଛାଡିଯିବି କୁଟୁମ୍ ବା¤ବ ସୁଷ୍ଟ ଲ ୧ା ଆରପୁରେ ଥାଇ ନ ଦେଖିବି ମୁହିଁ ଆଉ କାହାରି ବଦନ ପ୍ୟକ୍ତ ମୋର ମାଗୁଣି ମାତର ସଙ୍ଗେଥିବ ଅନୁଦିନେ । ପାଣବନ୍ଧୁ ମୋର ମାଗୁଣି ମାତର ସଙ୍ଗେଥିବ ଅନୁଦିନେ ।୩।

ଘନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ

ପନ ଅନ୍ଧକାରେ ଏକା ମୁହିଁ ହେ ଏ କାନ ଶୁଣିଛି ଦୁନିଆଁ ମୁଖରୁ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।ଠା ଜିଇ ରହିଛି ସେ ଆଶା ନେଇ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୨।

ଆଖି ଆଗେ ଆଗେ କାଳ ବିଭାବରୀ ଡରାଉଛି ମୋରେ ଚିତ୍ର ଯାଏ ଥରି ଅନ୍ଧାରେ ଝଲସେ ତୁମ ଆଖିତାରା ତୁମ ବିନେ ସାହା କେହି ନାହିଁ ହେ ତୁମ ଭକତଟି ନୁହେଁ ପଥହରା ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୧। ପାଣ ମନ ତୁମକୁ ଖୋଜଇ ହେ ଦିଅ ଦୟାବହି ବାଟ କହି ହେ ।୩

ଭକତ ବସୂଳ ତୁମେ ବୋଲି ଗୁରୁ

ଘେନ ବନ୍ଦନ

ଘେନ ବନ୍ଦନ ଘେନ ବନ୍ଦନ ସୁଃଖ ଦୁଃଖ ଦୃନ୍ଦ ରସ ସୂଷ୍ଟେକର ଆସ୍ୱାଦନ ॥୨॥ ସଦ୍ଗୁରୁ ରୂପରେ ତୁମେ ଜଗତଗୁରୁ ମହାନ ॥ଠାା ତ୍ରୀୟ ଜ୍ଞାନେ ବଳାସୀ ସକଳ ବେଦ ବିନାଶୀ ବିଶ୍ୱଜନନୀଙ୍କ ଦାନ ଯେତେ ୟୂଳ ଦବ୍ୟଗଣ ବିଶ୍ୱେ ପରମାତ୍ରା ରୂପେ କରୁଛ ଅବଲୋକନ ॥୩॥ ଜାଗତରେ ସବୁ ତୁମେ ନେଇକର ଆପ୍ୟାୟନ ॥ ୧॥ ହେ ଚୈତନ୍ୟ ସର୍ବାତୀତ ହେ ଗୁରୁ ଦେବ ନିରତ ପୂର୍ଣି ସ୍ପପନରେ ବୃତି ମନ ଶଢ଼ି ଅନୁସରି ସ୍ୱରୂପେ ଆମକୁ ଦେବ ଦିଅ ବାରେ ଦରଶନ ॥୪॥

ଚକା ଆଖିକି

ଦେବ କିହେ ମୋତେ ଠକି ? ।୨।

ମୁନି ରଷିଗଣ କରନ୍ତି ଧିଆନ

ଯେଉଁ ଚରଣ ବେନିକି କହ ମୋ ବେଳକୁ ଗଲା କି ଗୋସାଇଁ

ତା'ର ଦରଶନ ପାଇଁଜି ଭାଜନ କରୁଣା-ଝରଣା ଶୂଖି

ଏ ଅଧମ ହେବ ନି କି?ା୧ା ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଦରଶନ ଦିଅଁ

ଦୁଆରେ ରହିଲି ଟାକି ।୩ା

ପତିତପାବନ ବୋଲି ତିଭୁବନେ

ଚରଣ ତୁମର ସରଗୁ ବଳି

ଅନ୍ୟ କିଛି ପୂଣ୍ୟ ଦିଅ କି ନଦିଅ ଶିର ଶିରିପଦ ପରଶ ପାଉ ।ଠା

ସେହି କରୁଣା ତ କୋଟି କଇବଲ୍ୟ ଗୋଟିଏ କଣିକା ମୋ ଲାଗି ଥାଉ ।୩

ବୁଣିଦେଲେ ତୁମେ କରୁଣା ମୁଠେ ଶୁଖିଲା ମରୁ ରେ କମଳ ଫୁଟେ

ଚାହାଁରେ ବାରେ ଚାହାଁରେ

କୁଞ୍ଜେ କି ଶୋଭା ଆଜ ! ଅଧରେ ମୁରଲୀ ଅଧୀରେ ବାଜେ ବିରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ବରଜରାଜ ।ଠା କଟି ତଟେ ଝୀନ ବସନ ସାଜେ

ହାରେ ଚନ୍ଦ୍ରହାସ ତନୁ ଠାଣିକି ମଣ୍ଡିଛନ୍ତି ସଜ-କୁସୁମ ଶେଯ ।ଧା

ତନୁ ଠାଣି ନିଏ ମନ କିଣି କି ! ଜିଣି ପାରିଜାତ ଅଳସ ଗଛ ମଣି ମରକତ ମଣଇ ଲାଜ ।୧। ଅଙ୍ଗସ୍ବାସ ବହେ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ

ପଦଯୁଗେ ନବ କମଳ କାନ୍ତି ପରଶି ଯାଏ ଗୋ ପରାଣ ଆଜ । ଖ

ଦଶନ ଯେସନ ମୁକୁତା ପତ୍ତି ଏଇ ଚିଉଚୋରା ପ୍ରୀତି ପାଇଁକି

ଜିଣଇ ଅଧର ତରୁଣ ତେଜ ।୨। ମନ ହୁଏ ଦେବି ଜୀବନ ବିକି ନୀଳ ଇନ୍ଦିବର ନିନ୍ଦେ ନୟନ ବରଜି ସକଳ ସରମ ଲାଜ ।୬।

କେଶ କାନ୍ତି ଆହା କି ଶୋଭାବନ

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର

ଚାହିଁନି କେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଠାକୁର ପାଶେ ପାଶେ ରହି ମଣାଉଛ ପଥ ତୁମେ ଅଭାଗାରେ ଚାହିଁଛ ଅମତା ମାଡି ମୁଁ ଧାଏଁ ଅବିରତ

ମାଗିନି କିଛି ମୁଁ ଲୋଡିନି କେବେ ମୁଁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପରା

୍ଜୀବନ-ପାତ ମୋ ଭରିଛ ।ଠା ପଛେ ପଛେ କେତେ ଧାଇଁଛ ।୩।

ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଝରେ ଯେବେ ଲୁହ କାହିଁକି ମୋ ଲାଗି ନୟନ ତୁମର

ମୋ ମଥା ଆଉଁସି ଦେଇଛ । ୧। ଲୁହ ଛଳ ଛଳ କରିଛ ? । ଧା

ଅନ୍ତର ଭରି ମୁଁ ଡାକିନାହିଁ ଦିନେ ନ ଭୁଲେ ତୁମକୁ ଜୀବନେ ମରଣେ ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିରେ ବସିଛ ମଉନେ ଦାସ ପଣେ ରଖ ଜନମେ ଜନମେ କେତେ କଥା କାନେ କହୁଛ ଗୋପନେ ଅଲୋଡା ମୋହର ଏ ଜୀବନ ଭାର

ଚାହେଁ ମନ ମୋର

ଚାହେଁ ମନ ମୋର ଗାଆନ୍ତି ସେ ନାମ ନିରନ୍ତର ।ଠା

ବନେ ବନେ କୁଞ୍ଜେ କୁଲି, ମନ ବୀଣା ତାରେ ସୂର ବାହି, କୋକିଳର ସୂରେ ସୂର ମେଲି

ଧରଣୀର ରେଣୁ ରେଣୁ ଭେଦି ଭୁମର ଗୁଞ୍ଜନ ତାଳେ ଗୁଞ୍ଜରଣ କରୁଥିବ ସେ ସୁର ଲହର । ୨। ନିଶି ଦିବସରେ ସ୍ୱପୃରେ ଜାଗରେ ଗାଉଥିବି ସେ ନାମ ମଧୁର । ୧।

90

ନୀଳ ପାରାବାର ଫେନରାଶି ସୁନୀଳ ଅମୃର,ରବି,ଶଶୀ ଶୁଣି ସେ ସଙ୍ଗୀତ ହେବେ ପୁଲକିତ ଆନନ୍ଦରେ ହୋଇବେ ବିଭୋର । ୩। ସେ ସୁର ଲହ୍ରୀ ୟନ୍ଦନରେ ଥରି ଗାଉଥିବ ସଙ୍ଗୀତ ମଧୁର । ଖ

ବସନ୍ତର ଅନ୍ତହିନ ଶିରୀ ଜୋଛନା ଧଉତ ବିଭା ବରୀ

ବନାନୀ ପାଦପ ଛାୟା କୋଳେ ଗିରିଦରି ଝରଣାର ଜଳେ ସେ ନାମ ମାଧୁରୀ ପତିଧ୍ୱନି ଭରି ଖେଳି ଯାଉଥିବ ବହୁଦୂର ।ଧା ସାଉ ଏ ଜୀବନ ଆହେ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଏତିକି ପଦେ ମିନତି ମୋର ।୬।

ସେ ପଦ ସରୋଜ ସୂରି ସୂରି ନାମ ଭଜନକୁ ଆଶା କରି

ଚାଲ ମନ । ଯିବା ଚାଲ

ଚାଲ ମନ ! ଯିବା ଚାଲ, ଶୀଗୁରୁଚରଣ ତଳେ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ, ମୋକ୍ଷ ଲଭିବାରେ ଅବହେଳେ ।ଠା ସନ୍ତରଣ କର ବଛା ସେହି ମହିମା-ସଲିଳେ ।୩।

ନାହିଁ ଇହ-ପରକାଳ ନାହିଁ ଯାତନା ଜଞାଳ ସତ୍ୟ ନିତ୍ୟ ତହିଁ ଠୁଳ ବିହ୍ରିବା ସୁଖଭୋଳେ ।୧।

ଦି'ଦିନ ଭବ-ବନ୍ଧନ ସାର କେବଳ କନ୍ଦନ ନିତ୍ୟ ପେମ-ଆନନ୍ଦରେ ସନ୍ତରିବା ଅବହେଳେ ।ଧା

ଶୋକ-ତାପ ମୋହ-ମାୟା ପରଶିବ ନାହିଁ କାୟା ଅଜ୍ଞାନ-କୁହୁଡିଛାୟା ଭୁଲାଇବ ନାହିଁ ଛଳେ ।୨।

ଗୁରୁନାମ ରଟି ମୁଖେ ଗୁରୁପଦ ସେବି ସୁଖେ କାମନା-ବାସନା ଦିଅ ଢାଳି ସେହି ପଦତଳେ ।୫।

ଅନ୍ୟ ଆଶିଷଧାର ବହେ ଯହିଁ ନିରନ୍ତର

ପ୍ରବିବରେ ମନୋରଥ ସେହି ଏକା ମୋକ୍ଷପଥ ଗୁରୁ ଏକା ସାହାହେବେ ଜୀବନର ସଞ୍ଜବେଳେ । ୬।

ଚିର ବାଞ୍ଚିତ ତୁମେ ପିୟତମ

ଚିର ବାଞ୍ଚିତ ତୁମେ ପ୍ରିୟତମ ସୁରଭିତ କୁଞ୍ଚେ ତବପଦ କଞେ ବନ୍ଦନା ଘେନ ବାରେ ମମ । ଠା

ବହ୍ଇ ମଳୟାନୀଳ ପଅମେ ଗାଏ କୋକିଳ ମଧୂପର ଗୁଞ୍ଇଣ ଶଶୀକର ସୁଶୀତଳ ମନ୍ଦେ ହୂସେ ବସନ୍ତ ସରବେ ସେବା ନିରତ

ଗିରି ନଦୀ କାନନ ବନ୍ଦେ ଉପବନ

ଝରଣାର ଜଳଜଳ ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ତାନ ବିକଶିତ କୁସୁମ ଶୋଭଇ ଅତି ସୁଷମ କ୍ଜିତ ବନେ ବିହଙ୍ଗମ । ୧।

ବନ୍ଦନା କରେ ତବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ ହେ ମୋର ଚିର ବାଞ୍ଛିତ! କରୁଣା କର କିଞିତ

ହେରି ତବ ରୂପ ଅନୁପମ । ୨।

ତବ ଚରଣେ କୋଟି ପଣାମ ।୩।

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ

ଚିହ୍ନିଛୁ କି ଗୁରୁ କି ଧନ ? ସେ ତ ନର ଦେହେଁ ବହୁପରମ ରେ ।ଠା ଯାହା ଧ୍ୟାନେ ଯୋଗୀ ମଗନ ରେ । ୧।

ଗୁରୁ ବହୁ । ଶିବ, ଗୁରୁ ନାରାୟଣ ଅଖୟ ମୟଳେ ବ୍ୟାୟ ତିଭୁବନ ପରମାମ ପଦ କରାନ୍ତି ଦର୍ଶନ

ବିନ୍ଦୁନାଦ କଳାତୀତ ନିର୍ଞନ ଧ୍ୟାନର ଅତୀତ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଞ୍ଜାନତର୍ତ୍ତମାଳା ଅଙ୍ଗର ଭୂଷଣ ଭୁତ୍ତିମୁଦ୍ତି ଲାଭେ ଜାରଣ ରେ । ୨।

ଘଟଣା ବଳରେ ଅଭୟ-ଚରଣ ପାଇ ଧନ୍ୟ ସେହୁ କରେ ନର ଜନ୍ମ ମହାକାଳ ଭୟେ କରେ ପଳାୟନ ନିଅ ଗୁରୁପଦେ ଶରଣ ରେ । ୫।

ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଇ ଦରଶନ ମୁକ୍ତିପଥେ ଜୀବେ କରନ୍ତି ଚାଳନ କିଏ ତାଙ୍କ ପରି କୃପା ପରାୟଣ ଭବ–ପାରାବାର ତାରଣ ରେ ।୬।

ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରୁ ଭାଗ୍ୟ ଅରଜନ କଲେ ପୁଣ୍ୟ ଫଳେ ପାଇବୁ ଦର୍ଶନ ଅହେତୁକ କୃପା ବିନ୍ଦୁ ବିତରଣ କରି, ତାରେ ଦୀନ ଅଧମ ରେ ।୩।

ଠୁଳ ହୁଏ ଯାର କୋଟି ଜନ୍ମ ପୁଣ୍ୟ ସଫଳଜନ୍ମା ସେ ତିନି ଲୋକ ଧନ୍ୟ ମିଳଇ ଅମୂଲ୍ୟ ସଦ୍ଗୁରୁ ଚରଣ ହସି ହସି ବରେ ମରଣ ରେ ।୪।

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର

ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ହେ ଠାକୁର ! ଜଣାଉଛି ଯୋଡି କର ଅକିଞ୍ଚନ ଜନ ବୋଲି ପାଦ ତଳୁ କରି ଦିଅନାହିଁ ଦୂର ।ଠା

ବୁଝି ତ ନ ପାରେ ତୁମେ କାହିଁ ପାଇଁ ଧରା ଦେଇ ପୁଣି ଧରା ଦିଅ ନାହିଁ ଯେତେ ଅପରାଧ କଲେ ମୁହିଁ ପରା ତୁମ ପୟର କିଙ୍କର ? । ୧।

ବିଜୁଳି-ଝଲକ ପରି ଥରେ ଥରେ ତୁମ ରୂପ ଫୁଟି ଲିଭେ ଏ ଆଖିରେ ଘେରି ଆସେ ପଲକରେ ଏ ଜୀବନ-ଆକାଶରେ ଘନ ଘୋର । ୨।

> ଅତି ଭଲ ତୁମ ପ୍ରେମ ମୋହଠାରେ ବଳ କାହିଁ ତୋଳି ରଖିବି ଛାତିରେ

କହି ଦିଅ ଆଖି ପତା ତଳେ ମୋର କିପରି ରହିବ ଚର ।୩।

ତୁମ ବିନେ ଆଖି ନ ଚାହିଁବ ଆନେ ଜୀବଧନ କରି ରଖିବି ଜୀବନେ ତୁମ କଥାରେ ମୁଁ ବିଷୟ ବାସନା ପଲକେ କରିବି ଦୂର ।ଧା

ଥରେ ଯେବେ ସଉଭାଗ୍ୟବଳେ ମୋର ଦରଶନ ନାଥ ପାଇବି ତୁମର ପଦଯୁଗ ଛନ୍ଦି ଧରିବି, ନଥିବ ଜାହିଁ ପଳାଇବା ବଳ ।୫।

ଛାଡି ଦେବି, ଶୁଣି ମନ କଥା ମୋର ମନମତ ଯେବେ ହୋଇବ ଠାକୁର ! ପାର କରିବ ଏ ଭବନଦୀ, ମୂଲ ଦେଇ ନ ପାରିବି ତାର ।୬।

ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ

ତୁମେ, ରିପୁଦଳ-ମଦ-ଗର-ଗଞ୍ଜ ହେ ଜୟ, ଜୟଗୁରୁ ଜଗଜନ ବନ୍ଦନ ହେ ଜୟ, ଭକତ ହୁଦୟ-ତଟ ଚନ୍ଦନ ହେ କର, ଅମୀୟ ବରଷି ଭବରଞ୍ଜ ହେ ଜୟ, ମରତ-ଭୁବନ ରୁଚି-ନନ୍ଦନ ହେ ଘେନ, ଶରଣାଗତ ଅଭିନନ୍ଦନ ହେ 191 ତୁମେ, ବହୁ ସନାତନ ଈଶ୍ୱର ହେ ତୁମେ, ପାଣବନ୍ଧୁ ତିନି ବିଶ୍ୱର ହେ ତୁମେ, ନିତ୍ୟ, ଆନ ସବୁ ନଶ୍ବର ହେ ତୁମେ, ଶ୍ୟାମକାନ୍ତ ରୂଚି ସୁନ୍ଦର ହେ ତବ, ଆଶିଷ ସଂପଦ ନିଃସ୍ପର ହେ ତୂମେ, ପଳୟ ପୟୋନିଧି ମନ୍ଦର ହେ 181 ତୂମେ, ସୃକ୍ତ ମନ୍ତ ବେଦ ଛନ୍ଦର ହେ 191 ଦିଅ, ଶୁଦ୍ଧ ପୃତ ମତି ଅନ୍ତର ହେ କର, ଉଜ୍ଜଳ ମୂଢମନ-କନ୍ଦର ହେ ଦିଅ, ପେମ-ଭ୍ରି-ଯୁକ୍ତ ମନ୍ତର ହେ ତୁମେ, ଅନ୍ଧ ନୟନ ଯୁଗ ଅଞ୍ଚନ ହେ ଦିଅ, ଅନ୍ତେ ଠାବ ପଦପାନ୍ତର ହେ ତୁମେ, ଶଙ୍କିତ ମନ ଭୟ-ଭଞ୍ଜ ହେ ଗୁରୁଦେବ ! ଗୁହାରି ନିରନ୍ତର ହେ 181

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି

ଜୟ ବିଶ୍ୱପତି ଶିବ ସ୍ୱରୁପ ହେ ଜୟ ନୟନ ତାରକା ଜ୍ଞାନାଧାର ପରମାନନ୍ଦ ଦାୟୀ ଚନ୍ଦ୍ର ରୂପ ହେ ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମୟାର ।୩। ଜୟ ଶାନ୍ତ ଦାନ୍ତ ଜଗତ ଈଶ୍ୱର ଜଗତ୍ପତି ! ଘେନ ମୋର ନମୟାର ।୧। ଜୟ ପନ୍ତୀ ଆନନ୍ଦ ପଦାୟକ ହେ

ତୁମେ ବହୁ । ଶିବ ଲୋକପାଳକ ହେ ଜୟ ସକଳ ବିବୁଧ ଆଶ୍ରୟ ହେ ପତି ବହୁ ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଗୁଣାଧାର ଜୟ ବହୁସ୍ବରୂପ ସଦାଶୟ ହେ ଜଗତ୍ପତି । ଘେନ ଦୀନା ନମୟାର ।୪। ସତୀ ପାଣାଧିକ ପିୟ ପତୀଶ୍ୱର

ଜୟ ପୂଜ୍ୟ ନମସ୍ୟ ହୃଦୟାଧାର ଦାସୀ ସର୍ବ ଦୋଷ ନାଥ କ୍ଷମାକର ଜୟ ସ୍ୱାମୀ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ଅଧୀଶ୍ୱର ତବ ପଦକଞ୍ଜେ କୋଟି ନମୟାର । ଖ

ଜୀବଧନ । ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ

ଜୀବଧନ ! ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଣି ସେ ସୁଖ ସ୍ୱପନ ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ହେଲେ ଚିରାଭ୍ୟୟ ମନ ସୁମରି ତୁମରି ଗୁଣ ଅସୁମାରୀ, ବିତୁ ଏ ସାରା ଜୀବନ ।୧। ପୂର୍ବ କୁସଂୟାର ହେଉନାହିଁ ଦୂର, ହତାଶ ମଣେ ଜୀବନ ।୪।

ଜନମି ଥିଲେ ହେଁ ତବ ସେବା ପାଇଁ ହୃଦୟର ପୁଞିଭୂତ କୁ-ସଂୟାର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗଣଙ୍କ ଆଞ୍ଜାବହ ହୋଇ ଦୂର କରି ଆହେ ଦୟାର ସାଗର ଚଳାଉଛି ମୋର ଜୀବନ-ନଉକା, ହୋଇ କାଣ୍ଡାରୀ ବିହୀନ ।୨। ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନରେ ଆଶାର ଆଲୋକ ଜାଳିଦିଅ ଅନୁଦିନ ।୫।

ଜୀବନର ଯେଉଁ ଭାର ଗୁରୁତର ତୁମ ଇଛା ସଦା ସତ୍ୟ ସ୍ୱରୂପରେ ଦେଇଅଛ ଆହେ ପ୍ରାଣର ଠାକୁର ! ଫୁଟି ଉଠୁ ମୋର ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ଅବହେଳା କରି ଦୂରେ ଦେଲି ଠେଲି ହୋଇ ମନର ସ୍ୱଜନ ।୩। ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଅବିରାମ ଗତି କରୁ ଏ ଜୀବନ ।୬।

ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ

ଦେବ) ଜୀବନ କାଳ ମୋ ସରି ସରି ଆସେ ପାଞିତ୍ୟ ପଣର ବିଞ୍ଜାପନ ଦିଏ ନ ସରେ ନୟନୁ ସପନ କରମ ନାମରେ ଅକରମ କରେ ପ୍ରତାରଣା କରି ପ୍ରତାରିତ ହୁଏ ତୁମ ପାସେ କରି ଗୋପନ ॥୨॥ ତେବେବି ନ ବୁଝେ ଏ ମନ ॥ଠା।

ସଂସାରକୁ ଦିଏ ମୁଁ ଉଚ୍ଚ ଆସନ ଷମତା ର ମୋହ କରଇ ପାଗଳ ତୁମ କାମ ପାଇଁ ମୁଁ ଦିନ ଅକ୍ଷମ ସମ୍କାନ ପାଇଁ ମୋ ପରାଣ ଆକୁଳ ପ୍ରତିଶୃତି ମୋର ଗତ ସ୍ତୃତି ହୁଏ ଅଭିମାନ ମୋର ପାହାଡ ସମାନ ଜ-ମାନଇ ଅନୁଶାସନ ॥୩॥

ମନ ମୋର କେଉଁ କାମନାରେ ଭରା କୀରତି ଆଶାାରେ ମନ୍ଦିର ତୋଳାଏ ହୃଦୟ ବିଷ୍ୟ ଭୋଗର ପସରା

ମଥା ନୋଇଁବାକୁ ବିମନ ॥୧॥

ଇନ୍ଦିୟ ସକଳ ବିଷୟ ରସରେ ରହିଥାନ୍ତି ସଦା ମଗନ ॥୪॥ ଭାଙ୍ଗିଦିଅ ମୋର ଗରବ ଗୁମାନ

ଲିଭାଇ ଦିଅ ଏ ମାୟାର ସପନ ତୁମେ ହୁଅ ମୋର ପ୍ରିୟାଦପି ପିୟ ଏତିକି ଚରଣେ ଜଣାଣ ॥୫॥

ଜୀବନ ପାତ୍ର ମୋ ଭରିଛ

ଜୀବନ ପାତ ମୋ ଭରିଛ କେତେ ମୋତେ

ନ ଦେଲ କିଛି ବୋଲି କହିବି କି ହେ ଆଉ ? ଅଦୂରେ ପଥେ ଆଜି ମିଳନ ତାର $^-$ ସାଥେ

ଜୀବନ ପିୟତମ ହରିଛ ମୋ ଭରମ

ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ 101

କ୍ଳର ଜନପାଣୀ କେତେ ମିଳାଅ ଆସି

ନୟନ ପଲକରେ ଲୁଚାଅ ଜାଣି ଜାଣି,

ବ୍ଥା ମୁଁ ଅଭିମାନୀ ହୂଦେ ଧରଇ ଟାଣି

ମରତ ପବାସୀ ମୁଁ ନଜାଣି ଆଣେ ଦାଉ 161

ଚାଲରେ ଚାଲ ମନ ନିତ୍ୟ ମଧୁବନ

ଦେଖିବୁ ପିୟ ରାସ, ଅଦ୍ରେ ଗୋଲକରେ

ବିଜୟ ରଥେ ତୋର ଜୀବନ ଆଲୋକରେ । ୨।

ଯାତା ପଥ ତୋର ପଲକେ ହେବ ଶେଷ

ଶେଷ ରେ ସନ୍ଦେହ ସକଳ ତୋର କ୍ଲେଶ

ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଜି ପ୍ରଣ୍ୟ ଦରଶନେ,

ଷୂର୍ଣ୍ଣ ସବୁ ପାପ ବିସ୍ତୁତି ର ରାହୁ

ଜୀବନ ଦେବତା ମୋ ଜୀବନ ପଥେ ବିଜେ

ତରଣୀ ମୋର ତବ ସାଗରେ ବହିଯାଉ |၅)|

ଜୀବନର କଳପନାର

ଜୀବନର କଳପନାର ତ ତୁମେ ବାହାର କାହୁଁ ଚିହୁିବି ମୁଁ ଛାର ମାତର ।ଠା

ଆପଣାରେ ଆପେ ପକାଶ ଜ୍ଞାନାଲୋକେ ଜ୍ୟୋତି ବିକାଶ କୋଟିଶଶୀଜିତ ବଦନ ସୁନ୍ଦର, ପ୍ରେମ ପାରାବାର ରତନ ସାର ।୩।

ନର ଦେହ ରୂପରେ ସତେ ଦେଖାଦେଲ ସିନା ମରତେ

ଯୋଗୀ ମନ ଧୀଆନେ ଯୋଗୀ ତ୍ୟାଗୀ ଜନ ଗହଳେ ତ୍ୟାଗୀ ପାଗଳ ମୁଁ ତୁମ ନାମରେ ଆନ ଆଶା ନାହିଁ ମନରେ.

ଚେତନର ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱମୟ ବିଶ୍ୱ ବରେଣ୍ୟ ଏ ତୁମର ଲୀଳା କିଏ ସେ କଳିବ, ଭାଳିଲେ ତ ଘୁରି ଯାଉଛି ଶିର ।୧। ରସରାଜ ତୁମେ ସରାଗ ସୋହାଗ, ତୁମରି ରୂପରେ ଠୁଳ ସକଳ ।୪।

ବିବେକର ତୁମେ ବିବେକ ଗୋସାଇଁ, ଜଗତ ଜନର ଜାଣ ଅନ୍ତର । ୨। ଯାହା ଇଛା କର ତିଳେକ ମାତର, ଶୋଚନା ତହିଁକି ନାହିଁ ଠାକୁର । ଖ

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା

ଜୀବନରେ ଫୁଲ ଫୁଟିଥିଲେ ସିନା ମରଣରେ ବାସ ଚହଟିବ ନଥିଲେ ଗଗନେ ନିବିଡ ନୀରଦ ନୀରଧାର କାହୁଁ ବରଷିବ ।ଠା ଅମର ମହିରେ କିଏ ନେଇ କହ

ଅନାଥର ନାଥ ଅଗତି ଗତିଙ୍କି ପୀତିପଲଙ୍କରେ ବସାଇବ

ଜୀଇଁ ଥାଉଥାଉ କରିଥିଲେ ଗାନ

ଦୁଃଖହାରୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗୁଣ ମାନ

ମରଣେ ସେ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ମନ

ପର ପୁଲକରେ ପୂରିଯିବ ।୧।

ପୂଜିଥିଲେ ସିନା ଶୀଗୁରୁ ଚରଣ

ମରଣ ହୋଇବ ଅମୃତ ସୋପାନ

କୋଟି ଜନମର ଶୂନ୍ୟଭିଷା ଝୁଲି

କର୍ଣା ଦାନରେ ଭରିଯିବ ।୩।

ପର କରିଦେଲେ ପରମ ପତିଙ୍କି

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ

ଜୀବନେ ଆସିବ କେବେ ସେ ଦିନ କହ ଦୟାମୟୀ କରୁଣା ସାଗରୀ ତୋ ପଦେ ମିଳିବ ଛାନ ।ଠା

ଆନନ୍ଦମୟୀ ଗୋ ତୋ କରୁଣା ବିନେ ସୁଖ ଲେଶ ନାହିଁ କାହାରି ଜୀବନେ ତକାଇ ରହିଛି ସେ ଦିନ ଯେବେ ଗୋ ପୂଜିବି ତୋର ଚରଣ ।୨।

ଭୋଗଇ ଯେ ଜନ ଘୋର ଦୁରୁଦିନ ମାଆ ଡାକ ଏକା ତା'ର ଜୀବଧନ ବିପଦ ସାଗର ତରଣୀ ତାରିଣୀ ଦୟାମୟୀ ତୋ ଶରଣ । ୧।

ପୁଲକେ ନାଚିବି ତୋହ ନାମ ଗାଇ ମାଆ ବିନା ମୋର ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ଅସାର ସଂସାରେ ସୁସାର ଏକା ତୋ ମାଆ ଭଜନ ପୂଜନ ।୩।

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ

ତରକେ ସେ ମିଳେ ନାହିଁ ମିଳେ ନାହିଁ ନାହିଁରେ ସେ ଯେ ସହଜ ମନରେ ବାସ ରଚଇ ପାଶେ ଥାଇ ପାଶେ ଥାଇ ଥାଇ ରେ । ଠା କାହୁ ରୂପେ ଦ୍ୱାପରରେ ଗୁଆଳିଏ ଗୋପପୁରେ ବାନ୍ଧିଥିଲେ ତା'ରେ ପ୍ରେମଡୋରି ଦେଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୩।

ଭାବକୁ ସେ ନିକଟରେ ତରକେ ସେ ବହୁ ଦୁରେ ପଞ୍ଜିତ କି ତରକରେ ତାକୁ ପାଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୧। ପ୍ରେମିକର ବାନ୍ଧବ ସେ ପ୍ରେମିକ ମନରେ ରସେ ଦଃଖ ଶୋକ ତାପ ତାର ହରି ଦେଇ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୪।

ରସିକ ଭକତ ସଙ୍ଗେ ବିହରେ ସେ ନାନା ରଙ୍ଗେ ଭକତ ମନ ସେ ସୁଖେ ଯାଏ ବହି ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ । ୨। ସେ ଦିନ କେବେ ହୋଇବ ସିନ୍ଧୁରେ ବିନ୍ଦୁ ମିଶିବ ଗୁରୁଦାସ ନିଶିଦିନ ଅଛି ଚାହିଁ ରେ ମିଳେ ନାହିଁ, ମିଳେ ନାହିଁ, ନାହିଁ ରେ ।୫।

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ

101

191

ତାର ପାଦର ନୂପୁର ରୁଣୁଝୁଣୁ ମୋର କାନରେ କଲାଣି ଗୁଣୁଗୁଣୁ ଭୁଲି କି ସତେ ପାରିବି ତାରେ ନିତି ନିତି ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ଆଦର ତାର ମଧୁର ଭାରି, ତୁଟାଇ ଦେଲା ଜଞାଳ ତାର ବଇଁଶୀ ଡାକଇ ରାଇ ରାଇ ମୁଁ ଯେ କେମିତି ପାରିବି ଘରେ ରହି ? ଯାଉ ମୋ ଦିନ ତାହାରି ଗୁଣ ଭକତି ସୂତାରେ ବୁଣୁ ବୁଣୁ

191

|၅)|

ପୀରତି ତାର ଅତି ଉଦାର ପରାଣ ଦେଲା ଭିଜାଇ ସରମ କଲେ ସୋହାଗ ତାର ବସିନି ସିନା ହଜାଇ ତାର ପ୍ରେମର ଯମୁନା ଛଳ ଛଳ ତାର ପାଦର ପଦୁଅଁ ଢଳ ଢଳ ଗଲେ ପଛକେ ଜୀବନ ଯାଉ ପୀରତି ମଧୁ କିଣୁ କିଣୁ

ହସଟି ତାର ମୁକୁତା ଝରା ଦେଖିଲେ ମନ ପୂରଇ ଦରଦ ଭରା ମରମ କୋଣେ ବିରହୀ ତାରେ ଝୁରଇ ମୋର କାନରେ ମନ୍ତର ଫୁଙ୍କି ଦେଲା ମୋର ଛାତିରେ ତା ଛବି ଆଙ୍କି ଦେଲା

ପର କି ଆଉ ମଣିବି ତାରେ ପରମ ବନ୍ଧୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ?

ଆଖିରେ ଦେଲା ନୂଆ କଜ୍ୱଳ, ରାତିକି କଲା ଉଜ୍ଜଳ

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ

ତୁ ଏକା ନାଉରୀଆ ଅଥଳ ନୀରେ

ତୋ ବିନେ କେ ସାହାରେ ମୋ ତରୀ ଲଗାଏ ତୀରେ ।ଠା

ଶୁଣିଛି ଲୋକ ମୁଖେ ତୋ ଘର ସବୁରି ଘରେ ।୨।

ସୁଖରେ ଖୋଜି ନାହିଁ ଡାକୁଛି ଦୁଃଖରେ ଆଜି ମୋ ଟାଣ ଦମ୍ଭ ଯେତେ ସବୁତ ଗଲାରୁ ଭାଜି ସଁପିଲି ପଦେ ପାଣ ରଖ, ମାର ତୋ ଖୁସିରେ ।୩।

ଏକେ ତ ମେଘ ଭରା ଅମାଘେରା ରାତି ଏ ମେଘେ ନାହିଁ ତାରା ନାହିଁ ଚନ୍ଦାବତୀ ଭଉରା ପିଟେ ବାଆ ପାଣି ଥରେ ଲହୁରୀରେ । ୧ା

ଜାଣେନା କାହିଁଥାଉ କେତେ ଦୂରେ ଗାଆଁ ଭରମେ ଥରେ ହେଲେ ଧରି ନାହିଁ ତୋ ନାଆଁ

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି

ତୁମକୁ ନିଜର କରି ପାରିଲିନି କାନେ ମୋର ଯାଏ ଭରି ଜୀବନ ଗଲା ମୋ ସରି ନଚାନ୍ତି ଅଥୟ କରି ।୩।

ଏ ଜୀବନ ଶେଷେ ଆହେ ପାଣଧନ

ରଖିବ ନିଜର କରି ଶରଣ ମନାସି ବସିଲେ ତୁମର ତୁମ ପ୍ରିୟଜନ ପରି ।ଠା କେ ଦିଏ ବାରଣ କରି ମରଣ ଦୁଆରେ ନେଇଯାଏ ମୋତେ

ଭାବିଛି କେତେ ମୁଁ ସବୁ କଥା ଭୁଲି ତୁମକୁ ଦେଖିବି ଖାଲି ବିଷୟ ବିଷକୁ ଭରି ।ଧା

ସବୁ ଟାଣ ପଣ ପାଣିର ଗାର ମୋ ଚରଣ ଛୁଇଁବି ହାତ ବଢାଇଲେ ଲାଜରେ ଗଲିଣି ସରି

ପାଏ ନାହିଁ ପାଣ ଭରି ଆଉ କିଛି ରାହା ନାହିଁ ହେ ଠାକୁର ବିବେକ ଯାଏଁ ମୋ ହାରି ।୨ା ବାର ବାର ଗଲି ହାରି

ଗୁହାରିଆ ତବ ଦୁଆରେ ପଡିଛି ତୁମ ଗୁଣମାନ ଶୁଣିବା ମାନସେ ଝରାଇ ନୟନୁ ବାରି ବସିଲେ ମୁଁ କାନ ଡେରି ଶୀପଦ ଭରସା କରି । ୬।

ପଞ୍ଚମ ତାନରେ ପ୍ଳୃତିର ଗାନ

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି

ତୁମରି ଚରଣେ ଶରଣ ନେଇଛି ହେ କରୁଣାମୟ ! ନାହିଁ ଆନ ଆଶ

ମୋ ଜୀବନ-ବୃତ କେବଳ ତୁମରି

ମହାନ ଇଛାର ପୂରଣ ॥ଠା। ନାହିଁ ମୋ ଭକତି ନାହିଁ ଦୃଢ ମତି ପଦେ ମଥା ଛୁଇଁ ମାଗୁଛି ଶକତି

ତୁମରି ସଂସାରେ ତମ ଆଦରଶ ତୁମରି କୃପାର କଣିକା ରେ ହୁଏ

ପ୍ତିଷା ପାଇଁକି ମାଗୁଛି ବିଶ୍ୱାସ ସକଳ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧନ ॥୨॥

ମୁଁ ମାଟି ମଣିଷ ତୁମେ ତ କୁଶଳି କାରିଗର ବୁଝେ ମରମ ॥୩॥

ଭଜନ ପୂଜନ ସବୁତ ଅସାର ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟେ ମନ ଯେବେ ନୁହେଁ ଛିର

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁ ଭାର ମୋତେ

ତୁମରି ପୂଜାର ଗୁରୁଭାର ମୋତେ ଦେଇଅଛ ଦୟାବହି ରହି ପାଶେ ମୋର ଦିଅ ହେ ବତାଇ ପଥ କାହିଁ ନ ହୁଡଇ ।ଠା

ସିଂହାସନ ତଳେ ନଇବେଦ୍ୟ ପାଇଁ ମୋର ହୋଇ ଭବେ କିଛି ମାତ୍ର ନାହିଁ ଯେଣେ ଚାହେଁ ଦେଖେ ସବୁ ତୁମ ଦାନ ତୁମେ ତ ଜଗତ ସାଇଁ । ୨।

ଅନ୍ତର ଯାହାର ମରୁଭୂମି ସମ ଫୁଟିବକି ଫୁଲ ତହିଁ ପ୍ରିୟତମ କି ଦେଇ ପୂଜିବି ଚରଣ ଯୁଗଳ ନିସ୍ୱ ଆଜି ତ ମୁହିଁ ।୧।

ନିତି ନିତି ଢାଳୁ ଅଛି ଆଖି ଜଳ ଭାବୁ ଅଛି ସେହି ମୋର ପୁଣ୍ୟ ବଳ କରୁଣା ନିଧାନ ଧନ୍ୟ ହୋଇଯିବି କଟାକ୍ଷରେ ଦେଲେ ଚାହିଁ ।୩।

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ

ତୁମ ଦରହାସ କମ ନୟନ

ଭାଙ୍ଗିଦେଲା ମୋର ଅନନ୍ତ ଜନମ ମାୟା ଘେରା ମୋହ ବନ୍ଧନ ।ଠା

ବିନା ଶୁଳୁକରେ ବିକି ହେବା ପାଇଁ ତନୁ ମନ ମୋର ଚେତାହରା ହୋଇ ଆସିଛି ହେ ନାଥ ନ କର ନିରାଶ ଦିଅ କଞ୍ପଦେ ଶରଣ । ୧।

ଆନ କିଛି ଲୋଡା ନାହିଁ ଏ ଜୀବନେ ଶ୍ରୀଚରଣ ସେବା ଅଭିଳାଷ ବିନେ ଜାଣେନା ଛାମୁରୁ କି ଆଜ୍ଞା ମିଳିବ (ଡରେ) ଛୁଇଁ ନ ପାରଇ ଚରଣ ।୨। ସଂସାର ଖେଳାରେ ଯାହା ବା ସରିଲା ତୁମ ପାଇଁ ପୁଭୁ ଏତିକି ରହିଲା

ଏ ତୁମ କରୁଣା ପଥେ ନୋହି ବଣା ଆଣିଛି ତୁମ ସନ୍ତିଧାନ ।୩ା

> ଏକା ନିଶ୍ୱାସରେ ଆସିଛି ମୁଁ ଧାଇଁ ନିରାଶ ନ କର ପଭୁ ଭାବଗାହୀ

ବୁଳୁ ଫାଟି ଯାଏ କାଳେ ଦୀନବନ୍ଧୁ

ନ ନେଇ କରିବ ବାରଣ

ରୀତି କାଳେ କାଳେ ଏସନ । ୪।

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ

ତୁମ ବିନେ ହେ ଗୋସାଇଁ! ମୋର ତିନି ଜଗତେ କେ ନାହିଁ ନାହିଁ ରଖ, ମାର, ତୁମ ମନ ଏତେ ଜଣାଉଛି ପଦେ ମଥା ନୋଇଁ ।ଠା

ପଡିଲେ ତୁମରି କଥା ଆଉ ସବୁ ଲାଗେ ପିତା ପଳାଏ ସଂସାର ଚିଢ଼ା ମୋଦେ ପୁଲକି ଉଠଇ ସାରା ଦେହି ।୩।

ଜନମ ମରଣ ମୋର କୋଳରେ ଏକା ତୁମର ତୁମ ତୁଲେ ଖେଳ ବୁଲ ତୁମେ ଏକା ସିନା ମାଆ, ବାପ, ଭାଇ ।୧।

ମୋର ମୋର ବୋଲେ ଯାହା ସବୁତ ତୁମରି ଦିଆ ମୋର ଏକା ତୁମ ପାଆ ସତେ ଅସରା କୁବେର ଧନ ସେହି ।୪ା

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହେଁ କ& ତୁମ ଗୁଣ ଗାଏ ମୁଖ ତୁମ କଥା କହେ ମନ, ମଥା ସଦା ତୁମ ଲାଗି ବାଇ ।୨।

ମାଗୁଣି ଶୁଣ ଠାକୁର ! ନ କରିବ କେବେ ପର ଏ ମିଳନ ରହୁ ଚିର ମୋର ଜନମ ମରଣ ସାଥୀ ହୋଇ ।୫।

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପ୍ରଭୁଆଜି ଏହି ଅଳି ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଂଖାଳି ହେ ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ । ୦ ।

ପ୍ରେମଅଶ୍ରୁ ଧୋଇ ଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା ଫୁଟାଉ ଅନନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ ପାନ କରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରୀ ନାଚିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨ ।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ ବିରାଜ ପରାଣେଶ୍ୱର ପରାଣ ନିକଟ ହେ ଦୂରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ ।୧ । ତୁମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ ଦର୍ପଣେ ହେ ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ ।୩।

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି

ତୁମ ସୁନ୍ଦର ସୁଠାମ ଠାଣି ସତେ ନେଲା ଏ ମନକୁ କିଣି ନ ହେରିଲା ଆଖି ଭବେ କାହିଁ କିଛି ତୁମ କମ ଶିରୀ ଜିଣି ।ଠା କରୁଣା ସାଗର ପାଶେ ପାଶେ ଥିଲ ମୁଢ ନ ପାରିଲୁ ଜାଣି । ୨।

ସଜ ସରସୀଜ ଲାଜେ ଗଲା ସରି ସରମରେ ପଦତଳ ନେଲା ବରି ଏକ ପ୍ନେଇଁରେ କୋଟି ଚାନ୍ଦ ଶୋଭା ମନ କୁଞ୍ଜେ ହସିଲାଣି ।୧। ଏତେ ସୁଖ ଏତେ ଆନନ୍ଦ ସାଇତା ତୁମ ପାଶେ ଅଛି ଜାଣି ନ ଥିଲୁ ତା ତୁମ ପାଶୁଁ ଦୂରେ ଜାହିଁ ଆନ ପୂରେ ଯିବା ମନୁ ହଜିଲାଣି ।୩।

କାହିଁକାହିଁ ବୋଲି ଖୋଜିଖୋଜି ସୁଖ ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ଫେରାଇଲୁ ମୁଖ

ପ୍ରେମ କରୁଣାର ନୟନ ଯୁଗଳ ଆମ ପାଇଁ ସତେ ସଦା ଛଳଛଳ ଆଉ ତେଜି କାହିଁ ନ ଯାଅ ଗୋସାଇଁ ମାଗୁ ପଦେ ଯୋଡି ପାଣି ।୪।

ତୁମରି ପାଇଁକି ଖୋଲା ଆଖି ମୋର

ତୁମରି ପାଇଁଜି ଖୋଲା ଆଖି ମୋର

ଆଉ ସବୁଥିକି ଅନ୍ଧ,

ତୁମ ତନୁ-ବାସ ବିନା ନ ବାରେଁ ମୁଁ

ଆଉ ତ କାହାରି ଗନ୍ଧ ।ଠା

ହାତ ବଢାଇ ମୁଁ ଧରି ମନ କଲେ

ତୁମରି ପରଶ ପାଏଁ,

ଛାଇନିଦେ ଢଳି, ସପନ ନୟନେ

ତୁମ ଛବି ନାଚିଯାଏ,

କାନ ଶୁଣେ ଖାଲି ଦୂର ବଇଁଶୀର

ମନ ଭୁଲା ସୁର ଛନ୍ଦ

191

191

ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ଜୀବନେ ମରଣେ

ତୁମେ ଏକା ସାଥୀ ମୋର,

ପିୟଠାରୁ ବଳି ପିୟତମ ତୁମେ

ଆଉ ତ ସଭିଏଁ ପର,

ଦୂରରେ ନ ରହ, ଦୂରରେ ନ ରଖ,

ନ କର ଦୁଆର ବନ୍ଦ

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର

ତୁମେ ଜୀବନର ଧନ ମୋର

ଶୟନେ, ସପନେ, ଜୀବନେ, ମରଣେ

ତୁମେ ହେ ଭରସା ଚିର ।ଠା

ପାଶୋରି ତୁମକୁ ଭୁଲି ମୋହଜାଲେ

ପାଶରୁ କରୁଛି ଦୂର

ତୁମେ ହେ ପିଅର, ପରାଣରେ ମୋର

ଡାକ ଦିଅ ନିରନ୍ତର ।୧।

ଦୟାମୟ ବୋଲି ଗୁହାରି ଜଣାଏଁ

ବିପଦେ ହେଲେ କାତର

ମାଭୈ, ମାଭୈ, କହ ତୁମେ ପିତା

ମରମେ ଜାଗି ମୋହର । ୨।

ପରାଣର ପିୟ! ଜୀବନ ଯୋବନ

ସବୁ ତ ଦାନ ତୁମର

କି କରି ପାଶୋରି ପାରିବୁ ହେ ତବ

କରୁଣା ସ୍ନେହ ଆଦର ।୩।

ଚରଣପଙ୍କଜେ ମାଗୁଛି, ତିଳେ ହେଁ

ମନରୁ ନ ହୁଅ ଦୂର

ସୁଖେ, ଦୁଃଖେ ଅବା ସଂପଦେ, ବିପଦେ

ପଣତି ଘେନ ଠାକୁର ! ।୪।

ତୁମେ ତ ମୋ ଗଞି ରତନ

ତୁମେ ତ ମୋ ଗଣ୍ଡି ରତନ - ଜୀବନଧନ ଅଗତି ଗତିର କାରଣ - ମନମୋହନ ।ଠା

ତୁମେ ମୋର ଚଇତନ୍ୟ ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ ଜଗତ ଜନ ପାଣରାମ – ଜୀବଜୀବନ ।୧। ଅନ୍ଧାରର ତୁମେ ଦୀପ ତୁମେ ଅନାଦି ସୃର୍ପ

ବିପଦ କାଳେ କୋଳେ ଘେନ - ଚନ୍ଦବଦନ । ୨।

ଆସେ ଯେବେ କୁବାସନା ତୁମେ ତ ଦିଅ ଚେତନା ମାଗୁଛି ଚରଣେ ଶରଣ - ପଣତି ଘେନ ।୩।

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି

ତୁମେ ମୋ ମୁକତି ତୁମେ ମୋ ଶକତି ସାଥୀ ତୁମ ବିନା କେ ମୋର ତୁମରି ଆଲୋକ ମଧୁ ଝଲକରେ ଚଳୁଅଛି ପାଦ ନିଶିବାସର ।ଠା

ତୁମ ଗୀତ କରି କ& ତଟ ମାଳି ଦୁରୁଗମ ପଥ ଯିବି ମୁହିଁ ଚଳି ଅଭୟ ମନ୍ତର ଦିଅ ଦୟାକରି ପାର ହେବି ମୋହ ମାୟା ସାଗର ।୧। ବିପଦର ଭୟେ ନ ଯିବି ମୁଁ ଦୂରେ ଥିଲେ ନାଥ ସଦା ତୁମେ ମୋ ପାଶରେ ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ନ ଝୁଞ୍ଜିବି ବାରେ ଲଭୁଥିବି ତୁମ ସ୍ନେହ ଆଦର ।୨।

ପୂର୍ଣ୍ଣକର ପ୍ରଭୁ ସକଳ ବାସନା ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା ତୁମେ ସିନା ବାଞ୍ଛାକକ୍ତରୁ ପଦେ କରେ ଜଣା କ୍ଷମ ଯେତେ ଅପରାଧ ମୋହର ।୩।

ତୁମେ ଯାହ ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର

ତୁମେ ଯାହା ବିଚାରୁଛ ଭଲ ବୋଲି ଠାକୁର ସବୁ ଦିଅ ମୋତେ ବାଛି ବାରିଲିଣି ଏଥର ।ଠା

ମୁଁ ଯେବେ ଚାହିଁଲି ଲିମ୍ବ ତୁମେ ଆଣି ଦିଅ ଆମ୍ବ କେତେ ସୁଖ ପାଅ ସତେ କେତେ କର ଆଦର ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ସିନା ମୋହର ।୧। ସବୁ ପାଶୋରିଲେ ହେଲେ କୋଳେନିଅ ଟାଣି ଗେଲେ ତେବେକେ ଏ ଭୁଲା ମନ ତୁମକୁ କରୁଛି ପର ଅଜାଣ ପଣର ମୋର ନାହିଁ ନାହିଁ ପଟାନ୍ତର । ୨।

କହ କହ ଦୟାସିଛୁ ତୁମେ ତ ପରାଣ ବଛୁ କହ ମୋତେ କେବେ ହେବି ତୁମ ଲାଗି ପାଗଳ ଭାଳିବି ତୁମ କରଣି ସବୁ ମୋର ମଙ୍ଗଳ ।୩ା

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାନ୍ଦ

ତୁମେ ମୋ ମନ ଆକାଶେ ପୁନେଇଁ ଚାହ ମୁଁ ତୁମ କରୁଣାଜଳେ ଫୁଟା କୁମୁଦ ।ଠା ତୁମ ପେମ ଜଳେ ଭାସି ଶିହରିବ ତନୁରାଶି ମର୍ଜି ଯିବି ଶୁଣି ତୁମ ମୂରଲୀ ନାଦ ।୧।

ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶାଇ ଦେଖିବି ପରାଣ ସାଇଁ

ଜନମ ଜନମ ଧରି ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମରି ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ମରୁ ନବନୀରଦ ।ଧା

ପିଇବି ମୁଁ ରୂପମଧୂ ହରାଇ ନିଦ । ୨।

ଆସିଲେ ସେ ଅମାରାତି ପାଶୋରି ନ ଦେବ ସାଥୀ ମୋ ଆଶା ଭରସା ଏକା ତୁମରି ପଦ ।ଧ

ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ

ତୁମେ ଶୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ, ତୁମେ ଅମୃତମୟ ଓଁକାର ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗ, ଅପବର୍ଗ, ତୁମେ ଜୀବନର ମଧୁ ଝଙ୍କାର ।ଠା ତୁମେ ସୁଷା, ତୁମେ ଦୁଷା, ତୁମେ ଚିନ୍କୁୟ ଚିର ସୁନ୍ଦର ।୨।

ତୁମେ ତିନି ଭୁବନର ତତ୍ତ୍ୱ ତୁମେ ମର ହୃଦୟର ସତ୍ୟ ତୁମେ ଭକ୍ତି, ଅନୁରକ୍ତି, ତୁମେ ପରମାନନ୍ଦ କନ୍ଦର ।୧। ତୁମେ ନୂଆ ଫଗୁଣର ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ ଆମାର ଅଇଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ତୁମେ ଶାନ୍ତ, ତୁମେ ଜାଚି ବରୁଣା ଆଧାର ।୩।

ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ମହା ତୀର୍ଥ ତୁମେ ନିଖିଳର ପରମାର୍ଥ ତୁମେ ପୀରତି ରସର ସାର ତୁମେ ଭକତର ଗଳାହାର ତୁମେ ଧର୍ମ, ତୁମେ କମି, ତୁମ କଞ-ଚରଣେ ଜୁହାର ।୪।

၂၅)

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ

ତୁମେ ହାତ ଧରିନିଅ ମଣେ ଯେବେ ନିରାଶ୍ୟ ।୨। ଜାଣେ ତୁମେ ଦୟାମୟ ।ଠା

ୁଦିଲେ ନୟନ ଜଣେ କିଏ ଆସି ତୁମ ବାଣୀ ଶୁଭେ ଶୁଭେ କି ଅଶୁଭେ ହସି ହସି ଦିଏ ମଥା ମୋ ପରଶି ଯେତେ ଦୂର ଯାଏ ଆଖି ଚାହିଁ ରହେ ମେଲିଲେ ଆଖି ସେ ଦୂର ପରବାସି ଷୀଣ ଦୀପ ଶିଖା ଜଳି ଉଠି ଲିଭେ ତା ଠାବ ବତାଇ ଦିଅ

ସବୁ ତ ଅନ୍ଧାରମୟ ।୧।

ସୁଖ ବେଳେ କାହିଁ ତାକି ନାହିଁ ଥରେ ସଂଶୟ ଦୋଳାରେ ଦୋଳି ଖେଳେ ମନ ଖୋଜୁଛି ତୁମକୁ ଦୁଃଖର ଅନ୍ଧାରେ କେବେ ମିଳେ କେବେ ନ ମିଳେ ସନ୍ଧାନ କି ବିଚିତ୍ର ସତେ ଦେଇ ଠେଲି ମୋତେ ଆଶୀଷ ତୁମରି ଲଭୁଛି ମାତର କେବେ ତ ଦୂରେ ନ ରହ ।ଧା

ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ

ତୁମେ ହେ ଜାଳିଛ ମୁକ୍ତି ମଶାଲ ଅମାଘେର। ଏହି ଘରେ ବିଭୋର କରିଛ ବିଶୃମରମ ମହା ସଙ୍ଗୀତ ସୃରେ ।ଠା ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୨।

ରୁଦ୍ଧ ଦୁଆର ମୁକ୍ତ କରିଛ ଶୁଦ୍ଧ ସାଧନ ବଳେ କାନେ କାନେ ତୁମେ ଶୁଣାଇଛ ଗୁରୁ ! ଓଁ କାର ମନ୍ତରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୧। କୁପଥ ବିପଥ ବାରି ଚଳାଉଛ ସୁପଥେ ଏ ଜୀବନରେ ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଜାଳି ମୋହଯେରା ନୟନରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୩।

ନବ ଆଦରଶ ଦରଶାଇ ତୁମେ ଦୀକ୍ଷା ଦେଇଛ ମୋରେ ବିଞ୍ଚି ଦେଇଛ ଶାନ୍ତି ଅମୀୟ ବେଦନା ଆତୁର ଘରେ ଜୀବନର ଏଇ ଅଭିଯାନ ମୋର ସଫଳ କର ହେ ବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଶୂନ୍ୟ ପରାଣ ପୀରତି ରସର ଧାରେ ସାରା ଜୀବନର ଭକ୍ତି ପଣତି ଘେନାକର ପଦତଳେ ।୪।

ତୂମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି

ତୁମେ ହେ ଗଉରୀ ଶୀଅଙ୍ଗ ସଂଗତି ତୁମେ ଜଗତର ତାତ ଶରଣାଗତରେ କରୁଣା ବିତର ତୁମେ ମୋ ପରାଣ ନାଥ ।ଠା

ଦୀନହୀନଜନ ବିପଦ ବାରଣ ତୁମେ ଏକା କୃପାସିଛୁ ନିଖିଳ ଭୁବନ ଜନର ତୁମେ ତ ଏକମାତ ପାଣ ବଂଧୁ ।୧। କୋଟି ପଣିପାତ ଅଧମ ଦାସର ଘେନାକର ଦୟାମୟ ଚରଣତଳରେ ଶରଣ ମାଗୁଛି ନିବାର ଏ ଭବଭୟ ।୨।

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ

ପେମଅଶୁ ଧୋଇଦେଉ ସବୁ ଅହମିକା ଫୁଟାଉଁ ଅନିନ୍ତ ଭାଷା ଅମୃତର ଲେଖା ହେ ପାନକରି ଅବିରତ କରୁଣାର ବାରୀ ନାଚିବି ପୁଲକ ଭରେ ଜୟଗାନ କରି ହେ ।୨ ।

> ୍ତୁମଛଡା ଆଉ କିଛି ନ ଆସିବ ମନେ ଦେଖୁଥିବି ତୁମ ଛବି ନୟନ-ଦର୍ପଣେ ହେ ଏତିକି ମୋ ଅନୁରୋଧ ତୁମଠାରେ ହେବ

ତୁମ ଶୀଚରଣେ ପଭୁ ଆଜି ଏହି ଅଳି ତୁମ ରୂପ ହେଉ ମୋର ନୟନ ସଂଖାଳି ହେ ଅନ୍ତର ହେଉ ବିଭୋର ସଦା ତୁମ ଗାନେ ଶିହରିତ ହେଉ ତନୁ ତୁମ ସଂଦର୍ଶନେ ହେ ।୦ ।

କର ପରଶରେ ଖୋଲୁ ହୃଦୟ କବାଟ ବିରାଜ ପରାଣେଶୃର ପରାଣ ନିକଟ ହେ ଦ୍ରେ ଯାଉ ସଂସାରର କଳୁଷ କାଳିମା ଦୁଃଖ ଶୋକ ତାପ ଭୟ ଯେତେକ ଗାରିମା ହେ । ୧ । ଚାହିଁଥିବି ଯେତେ ଦିନ ଆଶା ନ ପୁରିବ ହେ । ୩

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳ

କିପରି କହିବି ଯିବି ଏତେ ସେହ ଛାଡି ? ଜ୍ଞାଧ୍ୟ କ୍ଷ୍ଟ ନ୍ତ । ଖ ଶୋକର ଉଛ୍ଛାସ ଆସେ ବୁଳୁ କ୍ଷ ମାଡି । ଖ

କିଏ ଜାଣିଥିଲା କ୍ଷଣକର ଆସ୍ତାଦନେ ଏତେ ସୁଖ ଢାଳି ଯିବ ପଙ୍କିଳ ଜୀବନେ ।୬।

> ବୃତି ନ ଯିବ ସଂସାର ଥିଲେ ଆଉ କ୍ଷଣେ (ଜିନ୍ଧୁ) ମୂଢ ମନ ସାଧେ ଦାଉ ଏ ଶୁଭ ଲଗନେ ।୭।

(ତେବେ) ନିଅ ଟାଣି ଏ ମନକୁ କର ପଦେ ଲୀନ ଶୀଚରଣେ ଏହି ଭିଷା ରହୁ ଚିର ଦିନ ।୮।

ତେଜି ଏ ବାୟୁ ମଞ୍ଚଳ କି ଆନନ୍ଦମୟ ! ଆବିଳ ସଂସାରେ ଯିବା ଆସିଛି ସମୟ । ୧।

ନ ଗଲେ ଅଚଳ ହେବ ମୋ ସଂସାର ବୋଲି କୁସଂୟାର ସିନା ଆସି ନିଏ ଠେଲି ପେଲି । ୨।

ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣେ ଆସି ରହିଥିଲି ପାଶେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଛି ଏତେ ମୃହୁର୍ତ୍ତ ସକାଶେ ।୩।

ଛାଡି ଯିବି ଏ ଭାବନା ରୁଦ୍ଧ କରେ କଥା ଅଶୁ ରାଶି ମୁଦେ ଆଖି ନଇଁ ଯାଏ ମଥା ।ଧା

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ

ତେଜି ମନ କଲେ ତୁମକୁ ବନ୍ଧୁ ହେ ତୁମେ ତ ନ କର ଅନ୍ତର ମୁଖ ଖୋଲି ମୁହିଁ ନ କହିଲେ ହେଲେ ତୁମେ ତ ବୁଝୁଛ ଅନ୍ତର ।ଠା

> ଜୀବନର ଯେତେ ବେଦନା କଷଣ ନ କହିଲେ ହେଲେ ସବୁ ତୁମେ ଜାଣ

ଅଦେଖାରେ କାହିଁ ଥାଇ ପିୟବର ଭଣ ତ ମୋହନ ମନ୍ତର ।୧।

ସୁଖ ନ ପାଇଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ ହେଲେ ଜାଣୁଛି ମୁଁ ତୁମେ ସୁଖ ପାଅ ଭଲେ ତିଳେ ହେଲେ କାହିଁ ସ୍ଥାର୍ଥ ନ ଥାଇତ ନାହିଁ କେ ବାନ୍ଦବ ମୋହର ।୨। ଘେରି ଅଛି ଚଉଦିଗେ ମୋ ଅନ୍ଧାର ଜଳାଇ ଆଲୋକ ଜୀବନେ ନିରତେ ଭବ ପାରାବାର ନାହିଁ କୂଳ ତାର ରଖିଛ ତୁମେ ହେ ଅପାଶୋରା ସତେ ଯେତେ ଡାକ ଦେଲେ ତବ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ଦେଖି ହୁଏ ମୁଁ କାତର ।୩। ମାୟା ମୋହ ଘନ ତମସାରେ ଘେରା ଚଉଦିଗେ ଏହି ସଂସାର ।୪।

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି

ଦରଶେ ତବ କୋଟି ରବି ବିଜିତ କମ କାନ୍ତି ତୁଟିଲା ମନ ପରାଣୁ ମମ ସକଳ ଭୁମ ଭା୍ଚି ।ଠା

ତବ ନୟନ ଜ୍ୟୋତି ଲଭି ନବ ଅରୁଣ ଜାଗେ ବିଶ୍ୱଜନ କର ପ୍ରସାରି ଆଶୀଷ ତବ ମାଗେ କାନନ ଭରି କୁସୁମ ଦଳ ପଣମେ କର ପାତି ।୧। ବନଗହନ ଲତାପତର ଚାମର ଢୁଳାଏ ମଧୁମଳୟ ସମୀରେ ଚାଳି ଆଲଟ ଚଳାଏ ବିହ୍ରଦଳ କାକଳିରେ ଗାଏ ଜୟ ଗୀତି ।୨।

ସାଗରର ଉମିଁ ତବ ଚରଣ ପଖାଳେ ବରଣକରେ ଗଗନ ରବି ଶଶୀ ତାରକା ମେଳେ ନିଖିଳ ଭବ ଶରଣ ତବ ମାଗେ ଶୀର ପାତି ।୩।

ଦୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର

ଦ୍ୟାମୟ ଦିଅ ଫିଟାଇ ଏ ମୋର ମନ ଦୁଆର ଅଭକତ ବୋଲି ମୁହିଁ ହୁଦ ମୋର ଅନ୍ଧକାର ॥ଠା।

ତବ କୃପାଲୋକ ପାଇ, ଘନକାଳିମା ଘୁଅଇ ଗୁରୁନାମ ରଟୁଥାଉ, ଏ ପରାଣ ନିରନ୍ତର ॥୧॥

କର ମଙ୍ଗଳ ବିଧାନ, ଅପସରୁ ଦୂରୁଦିନ

ଫେଡି ଦିଅ ମାୟାଜାଲ, ଦୂରେ ଯାଉ ଅହଂକାର ॥୨॥

ଭେଦାଭେଦ ଭୁଲିଯାଇ, ନାମ ରସେ ହୁଏ ବାଇ ସମ ନିରେଖୁ ନୟନ, ନ ହେରି ନିଜ ବା ପର ॥୩॥

ତୁମେ ତ ଜୀବନ ସାଥୀ, ତୁମ ବିନେ କେ ନାହାନ୍ତି ସାହା ହୁଅ କୃପାନିଧି, ଏତିକି ମିନତି ମୋର ॥ଧା।

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି

ଦୟାମୟ ଘେନ ଗୁହାରି, ଦିଅ ମୋତେ ତୁମ ପେମ ପାଗଳ କରି ।ଠା

ପଲକ ପାଶୋରା ହେଉ ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହିଁ ବାଉଳା କର ହେ ମୋତେ ସରଗ ଶୋଭା ଦେଖାଇ ତୁମ ନାମ ଗୀତ ସୁର କାନରେ ମୋ ଦିଅ ଭରି । ୧। ହାତକୁ ଚଳାଅ ମୋର ତୁମରି ଚରଣ ତଳେ ଭୋକ ଶୋଷ ମେଞ୍ଜି ଯାଉ ପିଇ ନାମ କୃପା ଜଳେ ସୁଖ ଦୁଃଖ ଏକା ହେଉ ତୁମରି ଦାନ ସୁମରି । ୨ା

ଯାହ ତୁମେ କର ସବୁ ମୋହରି ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ତୁମ ବିନେ ନ ମାଗିବି କାହାକୁ ହାତ ପତାଇ

ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଖାଲି ତୁମ ଲାଗି ହେବି ଝୁରି ।୩।

ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ

ଦୟାମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ ନିରନ୍ତର ତବ ନାମ କରିବି ସୁରଣ ।ଠା

ଏହା ଛଡା ନ ରହିବ ଇତର କାମନା ଏହି ମାତ୍ ଭିଷା ମୋର ଏତିକି ପାର୍ଥନା ।୧। ତୁମେ ପୁଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଏହି ଅହଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଅରଜିବ ପ୍ରବଳ ସଂୟାର ।୨।

ପଡିଥିବି ଯହିଁ ତହିଁ ତୁମରି ଇଙ୍ଗିତେ ।ଧା

ଧ୍ୟଂସ ପରେ ରଚନାର ଅଭିନବ ରୂପ ଦେଖି ଦେଖି ଆସିଯିବ ଅସଲ ସୃରୂପ । ୫।

ଏଥିଲାଗି ଯେବେ କାଳେ ନ ମିଳେ ମୁକତି ମିଳାଇ ନ ପାରେ ଯେବେ ତବ ଯହେ ସ୍ୱର ତଥାପି ରଖିବି ମନେ ଅନନ୍ତ ତୃପତି ।୩। ତବ ନାମେ ବାଇ ଯିବି ଭଙ୍ଗ ବୀଣା ମୋର ।୬।

ପେମମୟ ଶୀ ଚରଣେ କରେ ନିବେଦନ ତୁମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ଏ ସାରା ଜୀବନ ୮୮

ଦୟାମୟ ହେ । ଖୋଲି ଦିଅ ହୃଦୟର ଦୁଆର

ଦୟାମୟ ହେ,

ଖୋଲି ଦିଅ ହୃଦୟର ଦୁଆର ଭସାଇ ନେଉ ଜୀବନ ଆନନ୍ଦର ଜୁଆର ॥ । । ।

ବାଉଳା ହେଲାଣି ମନ ପରାଣ ମୋର ପାନ କରିବାକୁ ସୁଧା ମଧୁର-ଧାର

ହସିବି ଭାସିବି ସୁଖ -ସାଗର ନୀରେ ଜଗତ ଯାତନା ଜାଳ ଘୂଞିବ ଦ୍ରେ ଆଉ ନ ଭୁଲିବି ତୁମ ପେମମୟ ପୟର ॥ ୨

ତୁମ ବିନା ଜିଏ ଦେବ ମନର ମୂଲ ? ବାରି ବିନା ଶିଶିରେ କି ଫୁଟିବ ଫୁଲ ?

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞାଇ

ଦୟାନିଧି ! ନ ନିଅ ପାଦ ଘୁଞାଇ ଜୀବନର ସୁଖ ଦୁଃଖ ଠୁଳ କରି କର ଦେଉଛି ବଢାଇ ।ଠା

ଜୀବନେ ପୁରଣ ନ ହେଲା କାମନା କେତେ ମୁଁ ଫେରିବି ଦୁଆରୁ କୁହନା ଦ୍ରେ ଦ୍ରେ ଆଉ ନ ରଖ ଦାସରେ, ମିନତି ଶୁଣ ଗୋସାଇଁ । ୧।

ବାସନା ବେଦନା ହେଲା ଗୁରୁଭାର

କରି କଲବଲ କହ କିବା ଫଳ, କାହିଁକି ରଖ ବଞାଇ ।୨।

ଆଶା ପିପାଷା ମୋ କେବେ ନ ମେଝଇ ଖୋଜିଲିଣି ଆଉ ଦାନୀ କେହି ନାହିଁ କାହାର ଦୁଆରେ ମାଗିବି ଭିଖ ମୁଁ, ଦିଅ ହେ ମୋତେ ବତାଇ ।୩।

ରଖ କରି ମୋତେ ଚରଣର ଦାସ ଜୀବନ ଯାକର ଯେତେ ଭୋକ ଶୋଷ ସହି ନ ପାରୁଛି ଆଉ ହେ ଠାକୁର ମେଞ୍ଜିଯାଉ ନାଥ ପୁରୁ ମନୋରଥ, ତୁମକୁ ହାତ ପତାଇ । ଧା

ଦାସେର ପାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ

ଦାସେର ପାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଦୟାମୟ ତବ ପଦେ ମତି ରତି ସଦା ଯେନ ରୟ । ୧।

ପରନିନ୍ଦା ପରଚର୍ଚ୍ଚା ହୂତେ ରାଖ ଦୂରେ ତବଗୁନ ଗାଥା ଯେନ ପାନେ ସଦା ଷ୍ଟୁରେ । ୪।

ତବ ପଦ ହତେ ଯେନ ଦୂରେ ନାଇଁ ଯାଇ ଯଖନ ଯେ ଭାବେ ଥାକି ତବ ଗୁନ ଗାଇ । ୨।

ଅହଙ୍କର ଅଭିମାନ କିଛୁତେ ନା ଯାୟ କରୁନାର ଦାସ କରେ ରାଖ ରାଙ୍ଗ ପାୟ । ୫।

ନିବାରିତେ ନାରି କଭୁ କୁମତି ପବଲ କୂପାନାଥ କୂପା କରେ ଦାଓ ହୂଦେ ବଲ ।୩।

ବିଷୟେ ସହଜେ ହୟ ଆସର୍ତ୍ତି ଯେ ମନ

ତେମତି ତୋମାତେ ଯେନ ଲିଓ ଥାକେ ମନ । ୬।

ଲୋକମାନ୍ୟ ନାଇଁ ଚାଇ କର ଦୀନହୀନ ଦୀନନାଥ ଏସ ହୃଦେ ଫୁରାଇଲା ଦିନ ।୭। ଅସଂଖ୍ୟ ଆମାର ତୃଟି କରି ସଂଶୋଧନ କୃତାର୍ଥ କର ହେ ଦାସେ ଏହି ଅକିଞ୍ଚନ ।୮।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ନାମ ଯେବେ ବହିଛ ତୁମେ ଠାକୁର ଶିରେ ମୋର ଲଦି ଦିଅ ଦୁନିଆଁର ଦୁଃଖ ଭାର ।ଠା ଆଲୋକ ଆଲୋକ ଖାଲି ଦିଶିବ ସାରା ସଂସାର । ୨ ।

ଦୁଃଖୀ ପାଶେ ତୁମେ ଯେବେ ଉଭା ହୁଅ ନାଥ ତେବେ-ସୁଖ ମୋର ଲୋଡା ନାହିଁ, ଚିର ଦୁଃଖୀ ମୋତେ କର । ୧ ।

ବୁଳୁଭରା ଖରଶ୍ୱାସ ରଖିଛି, ବିଞ୍ଚିବି ଆସ ପାଦ ଧୋଇ ଦେବାପାଇଁ ସାଇତିଛି ଆଖି ନୀର ।୩।

ହେରି ତୁମ ଶିରୀ ମୁଖ ନ ବାରିବି ସୁଖ-ଦୁଃଖ

ହସି ଖାଲି ଦିଅ ଚାହିଁ ଆଉ କିଛି ଲୋଡା ନାହିଁ ମୁଁ ଜଣେ ଦୀନ ଭିଖାରୀ, ଝୁଲିରେ ମୋ ଦୟା ଭର ।୪।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ

ଦୀନବନ୍ଧୁ ହେ, କେତେ ଭାବୁଛି ମନେ କି କରି ତୁମକୁ ବସାଇବି ପଭୁ

ନିରେଖିଲେ ସେ ରୂପ ଥରେ ପେମନୀର ନୟନୁ ଝରେ

ମଳିନ ଏ ମୋର ହୁଦ ଆସନେ ।ଠା ବଚନ ମୁଖରୁ ନ ଫୁଟଇ ଖାଲି

ଚାହିଁ ରହିଥାଏ ଥକା ନୟନେ । ୨।

ଆନ ମନେ ତୁମକୁ ଯେବେ ଅନାଁଏ ମୁଁ ପଭୁ ହେ ତେବେ ପେମେ ଭୋଳ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଆପେ

ପୁରି ଉଠେ ହୃଦୟ ମୋର ବହି ଯାଏ ଆନନ୍ଦ ନୀର

ପାଶୋରି ଯାଏ ତ ମୁହିଁ ଜୀବନେ ।୧।

ଗଭୀର ପେମର ତରଙ୍ଗରେ ବୃତ ଖୋଜି ବୁଲେ ଖାଲି ନାଉରୀ ଜଣେ ।୩।

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର

ଦିନେ ହେଲେ ଥରେ ମିଳନ ତୁମର ଲୋଡିନାହିଁ କେବେ ଜୀବନେ, ଅମା ନିଶୀଥରେ ଡାକିଛ ଦୁଆରେ ଭାଳିନାହିଁ ଯାହା ସପନେ ।ଠା

ଆଦରେ କୋଳରେ ବସାଇଛ ମୋରେ ବାହି ପେମଭୂଜ- ବହନେ । ୨।

କିଳିଛି ଦୁଆର ଅତିଥିରେ ମୁହିଁ ସେଦିନ ନିଠୁର ପରାଣେ, ତେବେ ହେଲେ ତୁମେ ରୁଷି ନାହଁ ବହୁ! ଶରଣ ଦେଇଛ ଚରଣେ । ୧।

ଭୂଲା ପଥୁକୀ ମୁଁ ପଥ ଯାଏଁ ହୁଡି ଡାକ ଦେଇଛ ମୋ ଶବଣେ, ଫେରି ଆସ ବୋଲି କେତେ ଥର ସତେ ଅମୀୟ ମଧୁର ବଚନେ ।୩।

ପାଶରୁ ତୁମର ପଳାଇଲେ ଦୂରେ ଆସି ହସ ହସ ବଦନେ,

ଶତ ଅପରାଧେ ଅପରାଧୀ ମୃହିଁ ବିକଳ ଧରମେ କରମେ ବିପଦ-ତମସା ନିବାରିଛ ତୁମେ ବିସାରି ବିମଳ ଜିରଣେ ।ଧା

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ

ଦୁଇ ଦିନିଆ ସଂସାର ମେଳ ଖାଲି ଯିବା ଆସିବାର ଖେଳ କୋଳି ଖାଇ ମଞ୍ଜି ପୋତିବୁ ପାଞିଛୁ

ମନ ତୁ ଏଡେ ପାଗଳ ।୦

କିଏ ଯାଉଛି କିଏ ଆସୁଛି କିଏ ଗଞିଲି ବାହିଁ ଚାହିଁଛି ମଝି ଦରିଆରେ କିଏ ଉବୁଟୁବୁ

ପାଉନାହିଁ ଥଳକୁଳ ।୧

ତଳୁ ତଳ ବରଡା ଖସୁଛି ଥାଇ ଉପରେ ଆନ ହସୁଛି ମଝି କହେ ଭାଇ ତୋ କାମ ସରିଲା

ଆସୁଛି ମୋ ବେଳ କାଳ । ୨

କେବେ ହେଲେ ତ ଚିନ୍ତିଲୁ ନାହିଁ ଆସିଥିଲୁ ଭବେ କାହିଁ ପାଇଁ କିସ କରି ଯିବୁ କିସ ଘେନି ଯିବୁ

ବେଳହୁଁ ବିଚାର କର ।୩

ଦିନେ ଆସିଥିଲୁ ତୁ ଲଙ୍ଗଳା ପୁଣି ଫେରିବୁ ହୋଇ ଫୁଙ୍ଗୁଳା ଏ ପାରି କରମ ସେପାରିରେ ତୋର

ହେବ ନିୟନ୍ତା ଭୋଗର ।୪

ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଆଶରା କର ସାଥୀ ଇହ ପର କାଳେ ତୋର ହାତ ଧରି ପଥ ମଣାଇ ନେବେ ସେ

ମାଡି ଯିବୁ ଢିପ ଖାଲ । ୫

ତୋର ଜୀବନ ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ପୁଣି ସାର୍ଥକ ହେବ ଜନମ ଆନନ୍ଦ ଧାମରେ ତାଙ୍କରି ସେବାରେ

କାଟିବୁ ଅନନ୍ତ କାଳ ।୬

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି

ଦୁନିଆଁରେ ଗୁରୁ କିଏ ଅଛି ତାର ସରି ଧରିଲେ ଯା' ନାମ ଥରେ ପାପୀ ଯାଏ ତରି ।ଠା

ଚରଣେ ମାଗିଲେ ଯାର ମିଳେ ଷମାର ଭ୍ୟାର ଜୀବନର ସବୁ ଅପରାଧ ଯାଏ ସରି ।୧।

ନାମ ଧରି କଲେ କାମ ନାହିଁ ଯା ଆଶିଷ ସମ ଯମଦଣ୍ଡ ନ ବାଧଇ ଯାରେ ଅନୁସରି ରେ ।୨।

କୋଟି ପାପ ଥିଲେ କରି କା ନାମ ଗାଇଲେ ସରି ତରେ ହେଳେ ପାପୀତାପି କାହା ନାମ ଧରି ରେ ।୩।

ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କର ନାମଟି ତାର ସୁମର ସେହି ଏକା ବୁଦ୍ଧିଦାତା ନିଏ ପାପ ହରି ରେ ।ଧା

କରି ସେ କରାଉ ଥାଇ ତା ବିନା କେ ଆନ ନାହିଁ

ଜଗତେ ବୋଲାଅ ସିଦ୍ଧ ତା ନାମ ସୁମରି ରେ । ୫।

ସେହି ଜଗତ କରତା ସେହି ଏକା ପିତା ମାତା ଭଗାରି ନୁହଁଇ କାର ସେ ପରା ସବୁରି ରେ ।୬।

ସବୁରି ମଙ୍ଗଳ ଚାହେଁ ହେଉ ଯେତେ ଦୋଷୀ ଯିଏ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରେ କିଏ ତାର ପରି ରେ ।୭।

ତାର ସରି ଗୁରୁ ଆଉ ଜଗତେ ମିଳିବେ କାହୁଁ କ୍ଷମା ଶବଦ ଯାହାର ପଦେ ଅଛି ଭରି ରେ ।୮।

ଯେତେ ଦୋଷ କରିଥିଲେ ଥରେ ତା ନାମ ସ୍କୁରିଲେ ଜାଣି ରଖ ସବୁ ପାପୁ ହୋଇଯିବୁ ପାରି ରେ ।୯ା

କୋଟି ଅପରାଧ କରି ଥରେ ବୋଲ ଗୁରୁ ହରି ଯମ ଜଞାଳ ଯେତେକ ନେବେ ଗୁରୁ ହରି ରେ ।୧ଠା

ଦିଅ ମନ ପେମଧନ ଅରଜନରେ

ଦିଅ ମନ ପ୍ରେମଧନ ଅରଜନରେ ଲୁଟିବାରେ ସମରଥ ନୋହେ ଆନରେ ।ଠା

ଏ ଧନ ଲଭିବା ପାଇଁ କରଣୀତ ଲୋଡା ନାହିଁ ନାହିଁରେ ବିଚାର ତହିଁ ନିଶି ଦିନ ରେ ।୧। ନିରିମଳ କର ହୃଦ ଦୂର କର ଭେଦ, ବାଦ କର ଗୁରୁ ଶିରୀପଦ ବିଭୁ ଜ୍ଞାନ ରେ ।୨। ନ ହୁଅ କଠୋର ମତି ଶୁଣାଅ ମଧ୍-ୁଭାରତୀ ସମାନ ଦେଖୁ ଜଗତି ତୋ ନୟନ ରେ ।୩। ନିଗୁଢ ପୀରତି-ଡୋରେ ବାନ୍ଧିରଖ ମନଚୋରେ ସଂପି ଦିଅ ପ୍ରାଣ ତାରେ ଅନୁକ୍ଷଣରେ ।୪।

ସେ ତୋର ତୁ ତାର ବୋଲି ଟାଣ କରି ମନେ ଭାଳି ଚାଲତୁ ଜଞାଳ ଠେଲି ତା ଚରଣରେ । ଧା ଗଞାଘର ଭରିବାକୁ ମାଗତୁ ସେ ଦେବତାକୁ ଲଭି ତା ପଦରେଣୁକୁ ହେବୁ ଧନ୍ୟରେ । ୬।

ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ

(ମୋର) ଧନରେ ମାନରେ ମନ ନାହିଁ ନାହିଁ ଭିଖାରୀର ଆଶା ଖାଲି କରୁଣା କଣାକ ପାଇଁ ।୧। (ମୋର) କମଳ ଚରଣ ଧୂଳି ଚାହିଁ ଚାହିଁ ।ଠା

କାହିଁକି ଲୋଡିବି ଆଉ ଜାଣେ ଯାହା ପଲକର ଭିଖାରୀ ମୁଁ ସତ ବାକି ସେ ଧନ ଅଲୋଡା ମୋର ବାସବ ଗାରିମା ଅବା କୁବେର ଧନ ଭ୍ଞାର ଜୀବନର ଆଶି ଏକା ଥିବି ପଦେ ଦାସ ହୋଇ ।୨। ସବୁ ତ ସେ ପଦତଳ ଚିର ସାଇତା ସମାର

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ଶୀନିଗମାନନ୍ଦ ଶିଖାଇଲ ତୁମେ ଜନେ ଘରେ ବସି ଡାକଦେଲେ ମିଳିବେ ସେ ଦିନେ ।୩। ବିତରିଗଲ ଭକତେ ଅତୁଳ ଆନନ୍ଦ

ତୁମ ଉପଦେଶ ଯେତେ

ଆଖି ଆଗେ ସିନା ତୁମ ମର ଦେହ ନାହିଁ ହେଉ ଜୀବନର ଚିର ସାଥୀ ଏ ମରତେ । ୧। କଥା କହୁଅଛ ତୁମେ ପାଶେ ପାଶେ ଥାଇ

ବିଧିବରେ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ଜନନୀ ପିଅର ମନ ପୁରାଇ ଡାକିଲେ ରଖିଲେ ନଳିନୀକାନ୍ତ ନାମଟି ତୁମର ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ଆସି ଦେଖା ଦିଅ ଭଲେ ।୪।

ତୁମେ ଧରାକୁ ଆସିଲ

ଭକତି କମଳ ଜନ ମନେ ଫୁଟାଇଲ । ୨। ଥାଅ ପଛେ ଦ୍ରେ ତୁମ ଉପଦେଶ ବାଣୀ ଶୁଭୁଥାଉ କାନେ କାନେ ଏତିକି ମାଗୁଣି

ପିନ୍ଦି ଡୋର କଉପୁନି କଞେ ବାନ୍ଦି ମାଳି ଜୟ ହେ ଚିର ଅମର ଭକତି ବିହୁନେ ମିଳିବେ କି ବନମାଳୀ ଘେନା କର ଚରଣରେ ଭକତି ଜୁହାର । ଖ

ନବ ବରଷର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ

ନବ ବରଷର ଉର୍ଦ୍ଧେ ଚାଳିତ କର ପଥମ ପଭାତେ ତ୍ମରି ଅଭୟ-କରେ ତବ ପଣିପାତ କର ପସାରିଣ ଆମୁଙ୍କୁ କୋଳରେ ଧର ।

ହେ ମୋର ପାଣର ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ହେ ମୋର ଜୀବନ ନାଥ !

ବିଦୂରିତ କର ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ତ୍ମରି କୃପାର ଆଲୋକ ବିତରି ଅଶୁଭ ସଂୟାରରାଶି

ଅନ୍ଧକାର ନାଶିଦିଅ ଚିର ଦିନ ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାନର ମୂଳ

'ଅହଂ ମମତା' ଦିଅ ହେ ଠାକୁର ନାଶି । ଘୁଆଇଣ ପଭୁ

ତୁମରି କରିଣ ନିଆ।

ପୋଡିଦେଇ କାଟ

ଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ନିରେ ମନର କାଳିମା ଦେହର ଜଡତା ସକଳ କରମ ଡୋର

ଭସାଇ ଦିଅ ହେ ଘୁଞ୍ଚିଯାଉ ମୋର ଦୂରେ ପେମ-ପାବନରେ ପୁରି ରହିଥାଉ ଦଗଧ ହୃଦୟ ମୋର । ଅନ୍ତର ପୁର

ତୁମରି ମୋହନ ସ୍ୱରେ ।

ସେ ମରୁ ହୃଦରେ ହେଉ ଜାଗରଣ ପେମର ବୃନ୍ଦାବନ

ବୃତ୍ତି ମୋହର ନିତ୍ୟଲୋକର ଆଭାସ ଫୁଟ୍ର ହେ ଶୁଦ୍ଧ କର ହେ

ଯାଉ ମୋର ତ୍ୱରା ଖୋଲି ବିଶ୍ୱରୂପଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ଲୋଟିବି ଚରଣେ ବୋଲି ।

ଜଗତକୁ ଯେହେ ତବ ରୂପ ଭାବି ପାଇବି ହେ ଅତି ଭଲ ତୁମରି ଅସୀମ ପ୍ରେମର କଣିକା ସସୀମ ହୃଦୟେ ଢାଳ ।

ଦିଅ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରେମ କର୍ମଶକ୍ତି ଦିଅ ସାଧିବି ତୁମରି କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଆବରଣ ହରି ନେଇ ପ୍ରଭୁ ଦିଅ ହେ ସେବକ ସାଜ ।

ସବୁ ଅଭିମାନ ଚୂର୍ୟ କରି ହେ ତୁମରି କରିଣ ନିଅ ତୁମରି ବିନ୍ଦୁ- ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ପଭୁ ମୋତେ ଦିଅ ।

ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପୁଭୁ ମୁହିଁ ତବ ଦାସ ରହୁ ସଦା ଏହି ଜ୍ଞାନ ନିର୍ୟମ କରି ଚୂର୍ଣ କର ହେ ମୋର ଦମ୍ଭ ଅଭିମାନ ।

ତୁମରି ଅତୁଳ ରୂପ ଆଲୋକରେ ପୂର୍ଣ କର ମୋର ପାଣ ସ୍ନେହର ପରଶ ଦେଇ ହେ ଠାକୁର ଅହମିକା କର ଚୂର୍ଣ ।

ତୁମରି ନାମର ଅମିୟ-ସାଗରେ ବୁଡାଇଣ ମୋତେ ଦିଅ ଚିର ଜୀବନର ଧୂବତାରା ହୋଇ ହୃଦୟ ଆକାଶେ ରହ ।

ମୋ ଅନ୍ତରେ ଅନୁକ୍ଷଣ ।

ମଦନେ ମୋହିଣ ସାର୍ଥକ କର ମଦନମୋହନ ନାମ ହୃଦରେ ସର୍ବଦା ଜାଗୁ ହେ ଠାକୁର ତୁମରି ମୋହନ ଠାମ ।

ତୁମକୁ କେବଳ ଦେଖିବି ଠାକୁର ସକଳ ହୃଦ ମଧ୍ୟରେ ତୁମକୁ ଘେରିଣ ହେଉ ଜାଗରଣ ଜଗତ ନୂଆ ଭାବରେ ।

ପ୍ରତି ଅଣୁ ମଧ୍ୟେ ତୁମରି ବିକାଶ ଦେଖିବାକୁ ଯେହ୍ନେ ପାଇ ତୁମରି ରୂପର ମାଧୁରିମା ମଧ୍ୟେ ନିଜକୁ ଯାଇ ହରାଇ ।

ତୁମରି ମଙ୍ଗଳ- ଇଛାର ଯେପରି ଦେଇପାରେ ସଦା ଜୟ ନିର୍ଭର କରିଣ ତୁମରି ଉପରେ ହୋଇ ପାରିବି ନିର୍ଭୟ ।

ବିଶ୍ୱାସ ଦିଅ ଦିଅ ନିର୍ଭରତା ଦିଅ ହେ ଭକତି-ଞ୍ଜାନ ଦିଅ ମନେ ବଳ ଦୃଢତା ଅଟଳ ଦିଅ ହେ ଅଦୀନ ପାଣ ।

ବାହୁରେ ଶକ୍ତି ହୃଦୟରେ ଭକ୍ତି ଆସୁ ହେ ଦେବତା ଜାଗି ସ୍ୱଭାବ-ବିରୋଧୀ ରିପୁର ପ୍ରଭାବ ନିମିଷକେ ଯାଉ ଲିଭି ।

ନୟନ ମଧ୍ୟରୁ ମାୟା-ଆବରଣ

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର

ନ ମିଶିଲେ ବାରିବିନ୍ଦୁ କାହୁଁ ହେବ ସାଗର? ସୁରେ ସୁର ନ ମିଶିଲେ ବେସୁରା ବୀଣା ତାର ।ଠା

ମନର ମିଳନ ଯେବେ ମନ ତୁଲେ ନ ହେଲା ଏକ ସୁରେ କଣ ଯେବେ ମିଳନ ପାଶୋରିଲା ପରାଣର ମେଳ କାହୁଁ ହେବ ଥରେ ବିଚାର ।୧। ଘୁମାଇଁ ନ ରହ ଆଉ, ଯାଏ ଗଡି ବେଳ ତ ଏକ ତାନେ, ଏକ ସୁରେ ଗାଅ ଗାଅ ସେ ଗୀତ ଯେ ଗୀତର ଛନ୍ଦେ ଭରା, ଗୁରୁ ନାମ ମନ୍ତର ।୨।

କେହି ନୁହେଁ ପର କା'ର ଏଇ ଧୂଳି ଧରାରେ

କହ କା'ଜନମ ନୁହେଁ ମାଟି ମାଆ କୋଳରେ ବାଉଳା ସେ, ଏ ମନ୍ତର ହୁଏ ଯା'ର ପାଶୋର ।୩।

ଆସ, ଜାଗ, ନାମ ତାର ଗାଅ କଷ ମିଳାଇ ଜାଣନା କି ଜୀବନର ନାଉରୀ ଏକା ସେହି ସେଇ ଗୁରୁ, ସେଇ ବହୁ, ସେଇ ବିଷ୍ଟୁ ଶଙ୍କର ।ଧା

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ

ନୟନ ଧାରେ ଧାରେ ଅଞନ ଦିଅ ଗାରେ ନିରେଖିବି ତୁମ ରୂପ ସବୁରି ଭିତରେ ।ଠା ଅବଗାହିବି ମୁଁ ନିତି ଭାବ-ପାରାବାରେ ।୨ା

ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀମୁଖ ହେରି ନିଜକୁ ଦେବି ପାଶୋରି ପୁଲକିତ ହେବ ଚିଉ ତୁମ ଧିଆନରେ ।୧। କର ବାରେ କୃପାନିଧି ମୋ ଲାଗି ଏତିକି ବିଧି ଶୁଣାଇବି ତୁମ ସୂର ଜଗତ ଜନରେ ।୩।

ପ୍ରୀତିରେ ମିଶିବ ପ୍ରୀତି ଗାଇ ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଗୀତି ତୁମେ ମୋ ଆଚାଯ୍ୟ ଶ୍ରେଷ ମୁଁ ତୁମ ଦାସ କନିଷ ଶିର ପାତି ଥିବି ଚିର ଚାରୁ ଚରଣରେ ।୪ା

ନୟନ-ରଞ୍ଜନ ନୟନେ ନୟନେ

ନୟନ-ରଞନ ନୟନେ ନୟନେ ଅଞନ ହୁଅ ହେ ମୋର ମନକୋଣେ ଲୁଚି ଖେଳ ଲୁଚକାଳି ହୋଇ ତୁମେ ଚିତ୍ତଚୋର । ୧। ହୃଦସିଂହାସନେ ହେ ଦେବତା ତୁମେ ହୋଇଥାଅ ଚିନ୍ତାମଣି ।୩ା

କ&ତଟେ ନିଶିଦିନ ଝୁଲୁଥାଅ ହୋଇ କ&-ରତୃହାର ସୁବାସ ଅଗୁରୁ ଚହନ ହୋଇ ମୋ ନାସାପୁଟେ ହୋଇ ନିଶ୍ୱାସ ତୁମେ ହେ ଅନ୍ତରେ ମୋ ଖେଳାକର ବସନ ହୋଇ ମୋ ଅଙ୍ଗେ ଜଡି ରହ ନିରତ ଲଜ୍ଜା ନିବାର ।୪।

ମଥା ପରେ ମୋର ବିରାଜୁ ଥାଅ ହେ ହୋଇ ତୁମେ ଶିରୋମଣି

ଲେପନ ହୁଅ ଅଙ୍ଗର । ୨।

ଶୟନେ ସପନେ ଘୂମେ ଜାଗରଣେ ସଙ୍ଗେ ଥାଅ ମୋର ପ୍ରିୟ ! ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ଚରଣ ତଳରେ ସେବାରେ ନିଯୋଗ ଦିଅ ।୫।

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି

ନୟନ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଦେଖି ରହିଛ ନୟନେ ନୟନେ ହୃଦୟ ତୁମକୁ ପାରେ ନାହିଁ ଜାଣି ହୃଦୟେ ରହିଛ ଗୋପନେ ।ଠା

ତୁମ ବିନା ସାଥୀ କେହି ନାହିଁ ମୋର ସମ୍ଭୁଖେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ବିୟାର କାଳପାରାବାର କରୁଅଛ ପାର କେହି ନ ଜାଣଇଁ କେସନେ ।୩।

ବାସନା ବଶରୁ ଅବିରତ ମନ ଧାଏଁ ଦଶଦିଗେ ପାଗଳ ସମାନ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ତୁମେ ସତତ ମରମେ ଜାଗିଛ ଶୟନେ ସ୍ପପନେ ।୧।

ତେଜିଛନ୍ତି ସର୍ବେ କେହି ନାହିଁ ଯାର ତୁମ ସ୍ନେହ ଅଛି ତୁମେ ଅଛ ତାର ନିରାଶ୍ୟ ଜନ ଗୃହ ନାହିଁ ଯାର ରଖ ତାକୁ ତୁମ ଭବନେ ।୨।

ତୁମକୁ ପାଇବି ଜାଣେ ନିରନ୍ତରେ

ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ

ନାହିଁ ନନ୍ଦନ ବନର ସୁମନ ନାହିଁ ଚନ୍ଦନ ଚୂଆ ଭକତି ପୋଥିରେ ଡୋରବନ୍ଧା ମୋର ପଣତି ଶିଖୁଛି ନୂଆ ।ଠା

କଳୁଷ ଜଳଧି ଉର୍ମିରେ ମୁହିଁ ଆସିଛି ପ୍ରିୟ ଗୋ ଆଜି ମଥା ଧୋଇ ଦିଅ ପରା ତୁମେ ଚରଣ-ପରଶ ନ ବାରି ଛୁଆଁ-ଅଛୁଆଁ ଦେଉଳ ଦୁଆରେ ଆସିଛି ଆଜି ମୁଁ ଶୁଣି ଏଇ ଲୋକ କୁହା । ୧। ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ଚରଣ ପରଶ କଳଙ୍କ ଲାଗିବ ହେବ ଅପଯଶ ଦୁରୁଁ ଘେନ ପ୍ରିୟ ! ବନ୍ଦନ ତେବେ ମାନ ମୋର ସାନକୁହା ବନଫୁଲଟିଏ ଆଣିଛି, ଭେଟିବି ଭରା ଆଖି ପାଣି ଧୁଆ । ୨।

ନିଗମ ତାରକଂ

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ବନ୍ଦେ ଜଗତତାରକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଞାନାଲୋକପ୍କାଶକମ୍ ।ଠା

ନିଗମାନନ୍ଦ ଭବବନ୍ଧନ-ମୋଚକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦଦାୟକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ସୌମ୍ୟ-ମଧୁର-ଦର୍ଶନମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ସଚିଦାନନ୍ଦବିଗହମ୍ ।୧।

ନିଗମାନନ୍ଦ ବୃହୁଞ୍ଜାନ-ବିକାଶକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ଭକୃହୃଦୟ-ରଞ୍ଜମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ସାରସଂପଦଞ୍ଜାପକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦ ଦୀନ-ପତିତ-ପାବକମ୍ । ୨।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ନିଗମତଷ୍ୱଭୂଷଣମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଶୃତିବେଦାନ୍ତଭାୟରମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ସତ୍ୟ-ଶିବ-ସୁନ୍ଦରମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ପ୍ରେମ-କରୁଣା-ନିଳୟମ୍ ।୩।

ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଅଞ୍ଜ-ତାମସ-ନାଶକମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଜୀବଦୁଃଖକାତରମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀପଦଯୁଗଳମ୍ ନିଗମାନନ୍ଦଂ ଚରଣେ ଗଛ ଶରଣମ୍ ।୪ା

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି

ନିରାଶ ନ କର ଆଜି ଦୟାଳୁ ଠାକୁର ହେ କରୁଣା କଣାଏ ମାଗେ ଯୋଡି ବେନି କର ହେ ।୦

ଯେ ଦାନ ଦେଇଛ ଭରି ମୁରୁଛିବି ମୁଁ କି କରି ପ୍ରତିଦାନେ ପ୍ରେମବାରୀ ପଦେ ଘେନା କର ହେ ।୧ ଶୟନରେ ସ୍ୱପନରେ ସେ ମୂରତି ନୟନରେ ହେରି ବେନି ଆଖି ମୋର ହେଉ ଶୁଦ୍ଧ ଚିର ହେ । ୨

ସନ୍ତାନର ଦୋଷରାଶି କ୍ଷମାକର ଅବିନାଶୀ ଏତିକି ମାତର ପୁଭୁ ଆଶା ଏ ମନର ହେ ।୩

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ

ନେଇଗଲ ଯେବେ ଅଜଣା ରାଇଜେ ତୁଟାଇ ସଂସାର ବନ୍ଧନ ମାୟା ଭେଳିକିରେ ଭୁଲାଇ କାହିଁକି ଲୁହରେ ଭରିଲ ନୟନ IOI

କୃପା ବହି ଭବେ ଦେଲ ଜନମ (ବୃଥା) ମାୟା ପେମେ ବିତିଲା ଦିନ ବାସି ଫୁଲ ସେ ତ ଝରିଗଲା ହେଲେ ତୁମ ପାଦେ କର ବିଲୀନ ।୧।

ଦେଖା ଦେଲ ଯେବେ ଏଇ ଜନମେ ହାତ ଧରି ନିଅ ମୁକତି ଧାମେ ଦୀପଶିଖା ସେ ତ ଲିଭିଗଲା ହେଲେ ତୁମ ସାଥେ ହେଉ ମିଳନ । ୨।

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା

ପଚାରୁଛି ପଦେ କଥା ଶ୍ରୀଛାମୁରେ ଯୋଡି କର କ୍ଷମାକି ପାଶୋରି ଦେଲ ମୋହରି ପାଇଁ ଠାକୁର? ।ଠା

ଜାଣୁଛି ତୁମ ବିହୁନେ ତିଳେ ମୋର ଗତି ନାହିଁ ତେବେ ହେଲେ ତୁମକୁ ମୁଁ କେବେହେଲେ ଡାକୁ ନାହିଁ ପାଶୋରି ତୁମକୁ ସାର କରିଛି ହୀନ ମୁଁ କାର ।୩।

ଭଳେ ଥଳେ ଆକାଶରେ ତୁମରି ସମାନ ଦୃଞ୍ଜି କିଏ ସେ ନ ଜାଣେ କହ ତୁମର ଏ ସାରା ସୃଞ୍ଜି ସବୁରି ପାଇଁ କି ପରା ତୁମର ସମ ବିଚାର ।୧।

ତୁମ ବିହୁନରେ କାଳ ଗରାସୁଛି ମୋତେ ଆସି କୋଟି ଅପରାଧୁ ମୋର ଗଳେ ଝୁଲେ ମାୟା ଫାଶି ତାହି ତାହି ଆର୍ତ୍ତାଣ ରକ୍ଷାକର ରକ୍ଷାକର ଶରଣାଗତ ଦାସରେ କୃପାକର କୃପାକର ।ଧା

ଅଧମ ହେଲେ ମୁଁ ପଛେ ନୁହେଁ କି ସୁତ ତୁମର? ପିତା ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ନ ଦେବ କି ସିଉକାର କୁବୁର୍ଦ୍ଧି ଅଜ୍ଞାନୀ ସୁତେ ପିତା କି କରେ ଅନ୍ତର । ୨।

ପଝାରୀ ରୋ ଡର ନାହିଁ ଆଖି

ପଝାରୀ ରେ! ଡର ନାହିଁ ଆଖି ଆଗେ ହେରି ଭବ ନଦୀ ଧାର		ଗୁରୁ ନାମ କୁନ୍ତ ଧରି	ପେଟ ଫୁଟାଅ ତାହାର ।୩ା
ଅଛି ଜଣେ ନାଉରୀଆ	କରିବ ପାର ଉତାର ।ଠା		
		ନାଉରୀ ଜଣକ ଟାଣ	ଡାକ ଦେଇ ମନ ପାଣ
ବଢି ନଈ ଗରଜନ	ଶୁଣି ହେଉ ଛନ ଛନ	କାତ ମାରି ସହଜରେ	ତୋତେ ରେ କରିବି ପାର ।୪।
କୂଳ ଲଘିଂ ଢେଉ ଦେଖି	ଛାତି ତୋର ଥର ଥର ।୧।		
		ମନ ଖାଲି କରି ଟାଣ	ତା ପଦେ କଲେ ଧିଆନ
ଚଢରେ ସତ୍ୟର ନାଆ	କହରେ ଗୁରୁର ନାଆଁ	ଅଦେଖାରେ ଅଜଣାରେ	ଆସି ହେବ ଆପଣାର ।୫।
ଟିକି ନାଆ ହେଲେ ହେଉ	ତିଳେ ଖାତର ନ କର ।୨।		
		ବଳେ ଦିଶିବରେ ରାହା	ହୋଇବ ସେ ତୋର ସାହା
କାଳି ମେଘ ଘୋଟେ ଯେବେ	ଆକାଶ କୋଣରେ ତେବେ	ଝଡ ଝଞାକୁ ନ ଡରି	ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମର ।୬।

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ

ପଦତଳ ମନୋହର ବିକଚ ଶତଦଳ ବରନ-ବଇଭବ ନିନ୍ଦଇ, ତନ୍-କାନ୍ତି ଝଲମଲ, କାନ୍ତ କୋମଳ ନୟନ, ମନ ଅଭିନନ୍ଦଇ ।୧। ମୁଖ ମୟଳେ ଦରହାସ ଆଶିଷ-ବାରି ସନ୍ତତ ସିଅଇ ଘନ-କୃଷ କୁଞିତ ଚାରୁ କୁନ୍ତଳ କ୍ୟତଟପଟ ବିଅଇ ।୩।

ପରିଶୁଭ୍ର ବାସ ସୁବେଞନେ ତବ ସରସ କଟି ତଟ ସାଜଇ କମ ରୂଚିର ପରିସର ବକ୍ଷ ପର ସଜ ସୁମନ ହାର ବିରାଜଇ ।୨। ନତ ଭକତଜନ ତବ ଚରଣ ଯୁଗଳେ ବହି ଆଶିଷ ଲୋଡଇ ଦିଅ ଗୁରୁ ନିଗମ ! ଚିର ପଦ ଶରଣ ଗୁରୁଦାସ ଭିଷୁକ ମାଗଇ ।୪।

ପଦ ବନ୍ଦେ ଗୁରୁଦେବ

ତେଜୋଦୀୟ ଅପଘନ ଦିଅଇ ଅଭୟ ହେ । ୨।

ସୁରଙ୍ଗ ବେନି ପୟର ବନ୍ଦେ ବିଶ୍ୱ ଚରାଚର

ସଞାଳକ ସବୁକାଳେ ତୁମେ ଷିତି ଚକ୍ବାଳେ

ଅପରିମିତ ମହିମା ଯେ ପଦୁ ଉଦୟ ହେ । ୧।

ପଦ-ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଆଶେ ମତି କର ଥୟ ହେ ।୩।

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ

ପଦେ ମୋ ଗୁହାରି ଘେନ ମାଗୁ ନାହିଁ ଧନ ଜନ ।ଠା

ଦିଅ ହେ ପାଗଳ କରି ତୃଟାଇ ମାୟା ସବୁରି

ତୁମେ ଏକା ମୋର ବୋଲି

ରଟି ବୁଲେ ନିଶି ଦିନ ।୩ା

ତୁମେ ବାଞ୍ଛାକଲ୍ତରୁ ଶରଣ ନେଲା ଉତ୍ତାରୁ ଅନାଥ ହେଲେ ମୁଁ ନାଥ କାହାକୁ ଏ ଅପମାନ । ୧।

ଜେଣିକି ଦେବି ମୁଁ ଚାହିଁ ସେ ରୂପ ଦିଶିବା ପାଇଁ

ନୟନ ପଟରେ ଦିଅ

ଲଗାଇ ଜ୍ଞାନ ଅଞନ ।୪ା

ଆପଶାରେ ଆପେ ଭଞ୍ଜେ ନ ହେଜେ ସେ ପଦ ଦଞ୍ଜେ ତ୍ୟରେ ଦିଅ କୁହାଇ ଗୁରୁନାମ ଗୁଣ ଗାନ । ୨।

ଭଲ ଭେଲ ଯେତେ ଯାହା ସବୃତ ତୁମରି ଦିଆ

କରୁଣା କର ହେ ନାଥ ଏତିକି ବୁଝୁ ଏ ମନ ।୫ା

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

ପଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ପଡିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶୀପଦେ

ଭକତି ଡୋରରେ ବାନ୍ଧ ମୋ ମନ ହୂଦ-ବୃହାବନେ ସତତ ବିହରି

ଭକତିଁ ମୋ ଥାଉ ରହି ।ଠା

ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ । ୨।

ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଥରକୁ ଥର ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର

ଯମୁନା ପୁଲୀନେ ରାସମଞ୍ଜଳ ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଥରେ ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ

ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଣାଇ । ୧।

ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ ଦୋଳୀ ଖେଳାଇ ।୩।

ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମାନ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ

ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବ ହେ ବିଶୃବିହାରୀ ଚରଣେ ପଣତି ଘେନ ଭବଦୃଃଖହାରୀ

ନରରୂପୀ ଭଗବାନ

ସବୁ ହୋଇଛି ସମ୍ବ ସବଠାରେ ଖେଳେ ତବ ଶକ୍ତିର ବିଭବ ।୩।

ମଙ୍ଗଳ ଆଶିଷେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଏ ଜୀବନ । ୧।

ଆହେ ଗୁରୁଦେବ ତବ ମହାନ ଶକତି

ପଳୟ କାଳରେ ବିଶ୍ୱ ହେଲେହେଁ ବିଲୟ ଏକମାତ ତୁମେ ସର୍ବ ଉର୍ଦ୍ଧେ ହୋଇ ଥୟ ରହି ଦଝାର ଆସନେ

ବିଶ୍ୱଲୀଳା ମଧ୍ୟେ ପବେଶିଣ ଯଥାରୀତି ସତ୍ୟ ସୂର୍ପ ବୋଲାଇ

ଚଳାଉଅଛ ଏ ସୂଝି , ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରହି । ୨ା

ଜଗତ-ବୀଜକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛ ଯତନେ ।ଧା

ସେହି ଶକ୍ତି ବଳେ ସର୍ବେ ହୋଇ ଆକର୍ଷିତ ମହତତ୍ତ୍ୱଠାରୁ ଜୀବ ଜଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ସକଳ ସୁଖ ଦୁଃଖର ହୋଇଣ ଅତୀତ ୍ତମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥେ ଚଳୁଥିବୁଁ ନିତ୍ୟ ଶଦ୍ଧା, ବୃଦ୍ଧି ସେହିପରି

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋତେ ହାତ ଧରି

ପ୍ରବୃତ୍ତି ସୋତରେ ଭାସି ପାଣ ମୋର ଗଲା ଆସି ଅବଶ ଏ ତନୁ ମନ ଆହତ ଭାରି ତଥାପି ଏ ମନ ଚାହେଁ ଯିବ ପହଁରି ।୩।

ଯେତେକ ଦେଲ ବତାଇ ଚେତନା ମୋ ଫେରୁ ନାହିଁ ମୋହ ମଦ ନିଶା ମୋତେ ରଖିଛି ଘାରି ଜୀବନ ଦୀପ ମୋ ଧୀରେ ଯାଏ ମଉଳି ।ଧା

ମରଣ ଦୁଆରେ ଆଜି ତୁମ କଥା ମନେ ହେଜି ଶରଣ ମାଗୁଛି ତୁମ ଚରଣ ଧରି ଅରକ୍ଷ ଜନକୁ ରଖ ହେ ଦୁଃଖହାରୀ ।୫।

ପରାଣ ନାଥ ହେ ନିଅ ମୋ ହାତ ଧରି ଭବ ଜଳ ଭଉଁରୀରେ ମରେ ମୁଁ ଘୁରି ।ଠା

ଆସିଥିଲି ଏ ସଂସାରେ ତୁମ ମହାନ ଇଛାରେ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱହିତ କର୍ମ ତୁମରି ସେବକ ଜୀବନ ଧରି ସେବା ଆଚରି । ୧।

ଦୁନିଆର ରଙ୍ଗ ଦେଖି ମନ ମୋର ଗଲା ଲାଖି ମାୟା ମରିଚିକା ପଛେ ପାଗଳ ହେଲି ତୁମ କଥା ଏ ମନରୁ ପାଶୋରି ଦେଲି । ୨।

ପରାଣରୁ ବଳି ପିୟତମ ତୁମେ

ରଖ ବା ନ ରଖ ଶୁଣ ବା ନ ଶୁଣ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ ହୁଏ ବା ବଧିର ଅବା ହୁଏ ମୂକ ନ ଯାଏ ସେ ନାମ ଭୂଲି ।୧।

> ତୁମ ସେବା କରି ଦିନ ମୋର ଯାଉ ଭକତ ସେବାରେ ପାଣ ମୋର ଥାଉ

ଆଉ ଯାହା କିଛି ହେଉ ବା ନ ହେଉ ସବୁ ପଦେ ଅରପିଲି । । ।

ନ ଶୁଭୁଛି କିଂପା ଏ ଦୀନ ଡାକରା, କେଉଁ ଅପରାଧ କଲି

ଅନାଥ ଜନର ତୁମେ ବନ୍ଧୁ ପରା

ନାଗରା ବାଜୁଛି ଏ ଜଗତ ସାରା

ତୁମରୂପ ଛବି ସଦା ନିରେଖିବି ଦଦରା କଞେ ମୋ ନାମ ଗାଉଥିବି ଅନ୍ତରେ ତୁମରି ମହିମା ସୁମରି, ଜୀବ ମୋର ଯାଉ ଚାଲି ।୨।

ଫୋପାଡି ଦିଅ ବା ନିଅ କୋଳେ ତୋଳି

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି

ପାଶେ ମୁଁ ତ ଅଛି ଭୟ ନାହିଁ କିଛି କାନ ଶୁଣେ ବାର ବାର ଏ ଅଭୟବାଣୀ ତୁମର ସିନା ହେ ବାରୁଛି ଏ ମନ ମୋର ।ଠା ମୋ ଜୀବନ ତରୀ ବୁଡିଗଲା ବେଳେ ମୁଁ ଜାଣିବା ଆଗୁ ତୁମେ ଜାଣି ଉଭା ମଙ୍ଗଧରି ମଙ୍ଗୁଆଳ ।୨।

ଡାକିଲା ପରାୟେ ନ ଡାକିଲେ ବି ତ ଅକୁହା ମରମ କଥା ଶୁଣୁଛ ତ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ପଛେ ସମ୍ଭାଳି ରଖୁଛ ଯେତେ ହେଲେ ମୁଁ ଗୁଆଁର ।୧। ମୋର ମୋର ମୋର କହି କହି ମୋତେ ତୁମେ ମୋର ହୁଅ ମାଗୁଣି ମୋ ଏତେ ନାହିଁ ନାହିଁ କହି ସବୁ ତୁଛ କରି ମନ ମୋ ହେବ ତୁମର ରାଜୀବ ପୟରେ ଲାଗି ରହିଥିବ ସୁଖେ ବାହୁଡିବ ଘର ।୩।

ସଂସାର ସାଗର ଅଥଳ ସାଗରେ

ପୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର

ଫୁଲେ ଯଦି ଏତେ ସରାଗ ତୁମର ଫୁଲ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଫୁଟୁଥିବି ଚନ୍ଦନରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ ଚନ୍ଦନ ବନ ମୁଁ ହୋଇଥିବି ।ଠା ସୁଖପାଅ ଯଦି ପୂଜାଉପଚାର ସବୁ ଉପଚାରେ ରହିଥିବି ସଂଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ ଅଙ୍ଗ ପରିକ୍ରମା କରୁଥିବି।୪ା

ସୁଖପାଅ ଯଦି ଦରିଦ୍ଯନ୍ତଣା ଦାରିଦ୍ୟରେ ନିତି ସଢୁଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖଝୁଲି ଧରି ତୁମ କୂପା ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବି ।୫।

ନୟନ ଲୋତକ ସୁଖପାଅ ଯଦି ତୁମରୂପ ଝୁରି କାନ୍ଦୁଥିବି ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ଶୀଚରଣ ତଳେ ଇହ୍ପରକାଳ ଖଟୁଥିବି ।୬।

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯେବେ ହୁଅ ହେ ବିଭୋର ଧୂପ ହୋଇ ମୁଁ ଯେ ଜଳୁଥିବି ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିରେ ଆଲୋକ ମୁଁ ଯେ ପରଶୁଥିବି ।୧।

ସୁଖପାଅ ଯଦି ସୁଗନ୍ଧ ସଲୀଳ ତୀର୍ଥସଲୀଳରେ ମିଶିଥିବି ତୁମରି ସେବକ ବେନିକରେ ଯାଇ ତୁମରି ଚରଣ ଧୋଉଥିବି । ୨।

ସୁଖପାଅ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର ସୁପକ୍ୱ ପଂଳରେ ମିଶିଥିବି ତୁମରି ତୁୟରେ ସୁଆଦ ପରଶି ଜୀବନ ସପଂଳ ମଣୁଥିବି ।୩।

ପୁଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର

ଫୁଲେ ଯେବେ ଏତେ ଆଦର ତୁମର ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ନୈବେଦ୍ୟ ସମ୍ଭାର

ଫୁଲ ହୋଇ ନିତି ଫୁଟୁଥିବି ହୋଇଥିବି ନାନା ଜାତି ଫଳ

ଚନ୍ଦରରେ ଯଦି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ହୋଇବ ତୁମରି ତୁଣ୍ଡରେ ସୁଆଦ ପରଷି

ମଳୟ ଚନ୍ଦନ ବନ ହେବି କରିବାକୁ ଜୀବନ ସଫଳ

ଏହି ଆଶା ମୋର ଆହେ ଜ୍ଞାନ ଘନ

ପୂରଣ କର ହେ ପାଣେଶ୍ୱର ।୧। ଘେନା କର ଏହି ନିବେଦନ ।ଧା

ଧୂପ ଗନ୍ଧେ ଯଦି ବିଭୋର ହୋଇବ ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂଜା ଉପଚାର

ଧୂପ ହୋଇ ସଦା ଜଳୁଥିବି ସବୁ ଉପଚାର ହୋଇଥିବି

ଦୀପଶିଖା ହୋଇ ତୁମରି ମନ୍ଦିର ସଞ୍ଜ ସକାଳରେ ଆରତି ବେଳରେ

ଆଲୋକ ଝଲକେ ହସାଇବି ଶୀଅଙ୍ଗ ପରଶ ଲଭୁଥିବି

ଏହି ନିବେଦନ ଆହେ ଗୁରୁଦେବ

ଗହଣ କର ହେ ଜୀବଧନ । । । ଦିଅ ମୋ ମନରେ ଏହି ଭାବ । । । ।

ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ପୂତ ବାରିଧାରା ସୁଖ ପାଅ ଯଦି ଦୀନ ଦୁଃଖୀ ବେଶ

ତୀର୍ଥ ଜଳରେ ମିଶିବି ଯାଇ ଅଭାବରେ ନିତି ସଢୁଥିବି

ଲହରୀ କରରେ ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣ ଭିଷା ଝୁଲି ଧରି ତୁମରି ଦୁଆରେ

ଆଶା ଏ ଦୀନର ଆହେ ଭାବଗାହୀ

ଫୁଲ ଯେବେ ହୋଇଥାଆନ୍ତି

ଶଶୀ ହୋଇଥିଲେ ଗଗନେ ଯେବେ ରଜନୀ ମୁଖେ

ରାଜୀବ-ଚରଣ ! ଶରଣ ଦିଅ ଦୀନ ଦାସରେ ।୬।

କରୁଅଛି ଅଳି ଚରଣେ ରାଜି ମୋର ଅନ୍ତରେ

ପଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ

ପଭୁ ତୁମ ପାଇଁ ଝରା ଶେଫାଳି ହୋଇ ହଜିବା ପାଇଁ, ସେ ହଜିବା ପାଇଁ ।୨। ତୁମ ମନ ଲାଖି ସେବାରେ ମନକୁ ଲଗାଇ ତୋଷିବି ସଦା

ପରାଣ ସାଇଁ, ମୁଁ ପରାଣ ସାଇଁ ।ଠା ଲୁଟିଛି ତା ତନୁ ପ୍ରିୟ ଅଙ୍ଗରାଗ ପ୍ରିଛି ପରାଣ ପାଇ ପିୟ ସଙ୍ଗ

ନିତି ସଞ୍ଜେ ଫୁଟି ସୁବାସ ସାଉଁଟି ନିଶି ଶେଷେ ପ୍ରାଣଧନ ବିଛେଦ ବେଦନା ଭାଳି, ଅବୁଝ ମନ ରଖିଥାଏ ନାଥ ସଜାଡି ସାଇତି ବୁଝଇ ନାହିଁ, ତାର ବୁଝଇ ନାହିଁ ା୩ା

ମିଳନ ନିଶିରେ ତୁମ ପଦତଳେ ଆପଣାକୁ ଭେଟି ଦେଇ ଲୋଟିବା ପାଇଁ, ପଦେ ଲୋଟିବା ପାଇଁ ।୧। ଅଝରା ଲୁହର ପସରା ସାଇତି

ପିୟ ଚଲାପଥେ ଝରି ପଡିଥାଏ, କୋମଳ ପଦ ପରଶେ

ପ୍ଭୁ ! ନନ୍ଦନ ବନ ଇନ୍ଭୁବନ

ପଭୁ ! ନହନ ବନ ଇହଭୁବନ ସୁଖର ଦୁଃଖର ଚିର ସହ୍ଚର

ସେବକ ପଦରେ ଭାବଗାହୀ ।ଠା କୂଳରେ ଲଗାଅ ତୁମେ ନେଇ

ତିନି ଭୁବନର ନାଥ ତୁମେ ପରା ବାଟ ହୁଡି କେବେ ଅବାଟରେ ଗଲେ

ସନ୍ତାନ ବସ୍ଳ ତୁମେ ସାଇଁ ।୧। ବାଟ ହୁଡିଯାଏ ସଦା ମୁହିଁ

ଏ ସାରା ସଂସାରେ ତୁମ ପରି ମୋର ଦେହ ମନ ଧନ ଯାହା ତ ଦେଇଛ ଆପଣାର ହୋଇ କେହି ନାହିଁ ଶୀପଦେ ସଂପୂଛି ପାଣସାଇଁ ।ଧା

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ

ପ୍ରଭୁ ହେ, ମୁକତି ମୁଁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ ନ ଲୋଡେ ମୁଁ ଧନ, ଜନ, ସମ୍ମାନ ପଡିଲେ ବିପଦେ ତୁମରି ଶ୍ରୀପଦେ ଭକତି ତୋରରେ ବାନ୍ଧ ମୋ ମନ ଭକତି ମୋ ଥାଉ ରହି ।ଠା ହୃଦ-ବୃନ୍ଦାବନେ ସତତ ବିହରି

ସେବା ଅଧିକାର ଦିଅ ଗୋସାଇଁ ।୨ା

ଆସିବି ଯିବି ମୁଁ ଥରକୁ ଥର ତୁମ ପଦସେବା କାମନା ମୋର ଯମୁନା ପୁଲିନେ ରାସମଞ୍ଜଳ ତରିବାକୁ ଏହି ସଂସାର-ସାଗର ରାସବିହାରୀ ହେ ଦେଖିଲେ ଥରେ ଦେଉଥିବ ତୁମେ ପଥ ମଣାଇ ।୧। ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ଥିବି ସେବକ ପଣରେ

ଧନ୍ୟ ହେବ ନେତ୍ର ଦୋଳି ଖେଳାଇ ।୩।

ପଣତି ଘେନ

ପଣତି ଘେନ, ହେ ଦେବ ନିଗମାନନ୍ଦ ! ଧନ୍ୟ କର ଏ ଜୀବନ

ଦାସରେ ହୁଅ ପସନ୍ ।ଠା ନିରନ୍ତର ଗୁରୁନାମ

ବୃତି ମାୟା ଅନ୍ଧକାରେ କଝ ମୋର କରୁ ଗାନ ।୩ା

ନିଶିଦିବସ ମୋ ସରେ ମୁକତି ମୁଁ ମାଗୁନାହିଁ

ଞ୍ଜାନବତୀ ଜାଳି କର ସରଗ ମୁଁ ନ ଲୋଡଇ

କର ହେ ଆଲୋକ ଦାନ ।୧। ଚରଣ ତଳରେ ତବ

ପେମ ସୁଧା ଦାନ କର ଜନମ ଧରି

ଦିଅ ଆଶୀଷ ଚନ୍ଦନ । ୨। ସାର୍ଥକ ହେଉ ଜୀବନ

ଜଗାଇ ନବ ଚେତନ ବାଞ୍ଚା ମୋ କର ପ୍ରଣ । ଧ

ପିୟଠାରୁ ବଳି ପିୟ ତୁମେ ମୋର

ପ୍ରିୟଠାରୁ ବଳି ପ୍ରିୟ ତୁମେ ମୋର ଆହେ ପାଣ ପ୍ରିୟତମ ଶ୍ରୀପଦେ ମୋ ଭିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱାସ ଭକତି ତୁମରି ଅମିୟ ପୀତି ମଧୁ ଆଶେ ଆକୁଳ ସଦା ଏ ମନ ।ଠା ଛିର ନିର୍ଭରତା ସତ୍ୟ ଅନୁରକ୍ତି

ବୀତରାଗ ଭୟ କୋଧ ଚିଉଷେତେ ଫୁଟାଅ ସ୍ୱରୂପଜ୍ଞାନ । ୨ା

କୂପାସିନ୍ଧୁ ପେମବିନ୍ଦୁ ବିତରଣେ

ନ କରିବ କୁୟା ଅଳି ଶ୍ରୀଚରଣେ ନିତ୍ୟାଶ୍ରୟ ହେଉ ସେ କଞ୍ଚରଣ

ତିତାପ ଦଗଧ ଅବିଦ୍ୟାରେ ଅନ୍ଧ କର ଶାନ୍ତିବାରି ଦାନ । ୧। ଦିବ୍ୟାନନ୍ଦ ୟୂର୍ତ୍ତି ହେଉ ଅନୁକ୍ଷଣ

କାନ୍ତ କମନୀୟ ପାଣାକାଶେ ରାଜ ବିଶ୍ୱ ଦେବ ପାଣାରାମ ।୩।

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ

ପ୍ରେମମୟ ଜୟ ନିଗମାନନ୍ଦ, କାନ୍ତି କୀର୍ତ୍ତି ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍

କୃପାମୟ ଦେବ ନିଗମ ଗାୈରବ, ଶୋର୍ଯ୍ୟଗରିମା ଦୀଓିମାନ୍ । ୧।

ସିଦ୍ଧ ସଦ୍ଗୁରୁ, ଭକ୍ତ କଳ୍ପତରୁ, ଅଭୟମୂରତି, ଜ୍ଞାନବାନ୍ ନେଇଛୁଁ ଶରଣ ଜିଶିବୁଁ ମରଣ ତିଜଗତେ ଆମେ ଶକ୍ତିମାନ୍ । ୨।

ନିର୍ଭର କରି ନିର୍ଭୀକ ଆମେ ସଂଗାମଜୟୀ ଆର୍ଯ୍ୟସନ୍ତାନ

ଜନ୍ମ-ମୃତ୍ୟୁଚ୍ଛେଦ ଶଙ୍କାବିହୀନ ହୋଇଛୁଁ ସକଳେ ବୀଯ୍ୟବାନ ।୩।

ତୁମରି ସାଧନା ଦେଇଛି ପ୍ରେରଣା, ବିଶ୍ୱହିତେ ଆମେ ତେଜିବୁ ପ୍ରାଣ କରମସାଧନେ ଶରୀରପତନେ ଶ୍ରୀଚରଣତଳେ ଲଭିବୁଁ ଛାନ ।ଧା

ଜନହିତକର କରମ ତୁମର ସାଧନେ କରିବୁ ଜୀବନ ଦାନ ତବ କୀର୍ତ୍ତିରକ୍ଷା ଜୀବନର ଦୀକ୍ଷା 'ଜୟଗୁରୁ' ଆମ ସଂଗ୍ରାମଗାନ ।୫।

ବନ୍ଦଇ ଗୁରୁ ଚରଣ

ସକଳ କଳୁଷହାରୀ ଭୁତ୍ତିମୁତ୍ତି ହେତୁ ।୧।

ଗୁରୁ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୃତ ବିନ୍ଦୁନାଦ କଳାତୀତ ଗୁରୁ ବ୍ୟୋମାତୀତ ।୩।

ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ମବ୍ଧ ଗୁରୁ ସର୍ବ ଯବ୍ଧ ଗୁରୁ ହିଁ ସକଳ ତୀର୍ଥ ଗୁରୁ ସର୍ବ ବତ । ଗୁରୁ ଇଞ୍ଚ ଗୁରୁ ବହୁ ଗୁରୁ ବିରହିତ କମି ସୃଭାବେ ଅକମି ।୪।

ଅଜ୍ଞାନ ନାଶକ ଗୁରୁ ସ୍ୱରୂପ ପାପକ ଭାବନିୟାମକ ଗୁରୁ ଅଭାବ ନାଶକ । ଗୁରୁ ପାରବ୍ଧ ରୋଧକ ଅଗତି ଗତି ଦାୟକ ଶାନ୍ତି ବିଧାୟକ । ୫ା

ଗୁରୁ ସମୟର ଆଦି ଅନାଦି ହିଁ ଗୁରୁ

ହ୍ଦଗଛୀ ଭେଦକାରୀ ତର୍ଜ୍ୟମସି ମୂର୍ତିମନ୍ତ ରିପୁନାଶ କାରୀ ।୬।

ଶମନ ଭୟ ବାରଣ ପତିତପାବନ ଆମା ରାମ ଅଭିମାନ ପଭାବ ଦହନ ଅନୁକୂଳ ପତିକୂଳ କ୍ପାବଳେ ନିୟାରନ୍ତି ବଦ୍ଧ ଜୀବକ୍ଳା ୭ା

ପେମପାରାବାର ଗୁରୁ କରୁଣାସାଗର ନିର୍ଗୁଣ ପରମବହୃ ପୂର୍ଣ ନିର୍ବିକାର । ଗୁରୁ ପରମ ଜାରଣ ଧନ୍ୟ ହୁଏ ଶୀଚରଣେ କରି ସମର୍ପଣ ।୮।

ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ଜଗତବନ୍ଦ୍ୟ

ବନ୍ଦନ ଘେନ, ହେ ଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ ! ବନ୍ଦନ ଘେନ ମୋର ତବ କୃପା ବାରି ପାଇ ଏ ଜୀବନ

କୁସୁମିତ ହେଉ ମୋର 101

ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାରେ ଘୃରି ମୁଁ ବୁଲିଛି ତୁମ ସମ ବନ୍ଧୁ କାହିଁ ନ ପାଇଛି

ବେଦନା ବିଧୁର ଅନ୍ତର ମୋହର

ଝୁରେ ତୁମ ପ୍ରୀତି ଚିର 181

ଭୁଲିଛି ପିୟ ମୁଁ ସକଳ ଭରସା ତୁମେ ଏକା ମୋର ଜୀବନର ଆଶା ଲିଭି ଲିଭି ଆସେ ଜୀବନ ପଦୀପ

ଝରେ ନୟନରୁ ନୀର

191

|၅)|

181

ଅନ୍ତରଯ୍ୟାମୀ ହେ, ଅନ୍ତର ବେଦନା କିଏ ସେ ବୁଝିବ କୁହ ତୁମ ବିନା ?

ଅପରାଧୀ ମୁଁ ଯେ, ଅପରାଧ ମୋର

ନିଜ ଗୁଣେ କ୍ଷମା କର

ପାଇଛି ତୁମକୁ ଜୀବନେ ଠାକୁର

ପାଦତଳୁ କେବେ କରିବନି ଦୂର ଏତିକି ମିନତି ଶୀରଙ୍ଗ ଚରଣେ

> ତୁମେ ମୋର ମୁଁ ତୁମର 181

ବନ୍ଦନା ଘେନା କର

101

191

ଦେବ, ବନ୍ଦନା ଘେନା କର ଆଜି ଏହି ଶୁଭ ମିଳନ ବାସରେ

ପଣତୀ ଘେନ ଦାସର

ମୁନି ଋଷି ବନ୍ଧ୍ୟ ସେ ପଦ-କମଳ କେତେ ସୁକୋମଳ କାନ୍ତି ସୁମଞ୍ଚଳ ଦେବତା ଗନ୍ଧର୍ବେ ସର୍ବେ ଆଜି ଠୁଳ

ବନ୍ଦିବାକୁ ସେ ପୟର ହୃଦୟ ପଦ୍କେ ଶତଦଳ ପରେ ପୂଟି ଉଠିଅଛି ଜ୍ୟୋତି ପାରାବାରେ

ଧନ୍ୟ ହେଲା ଆଖି ହେରି ତବ ରୂପ

ଆହା ସତେ କି ମଧୁର ! । ୨।

ବନ୍ଦଇ ଆଜି ନିଖିଳ ଭୁବନ ଶୁଭେ ବନ୍ଦନାର ସୁମଧୁର ତାନ ଅପରୂପ ସାଜେ ସାଜିଛି ଧରଣୀ

ଘେନ ବନ୍ଦନ ତାର ।୩।

ବାରି ଉଠୁଅଛି ମଙ୍ଗଳ ମହୁରୀ ଶଙ୍ଖ ଦୂଳଦୂଳି ପଡ଼ୁଛି ଉଛୁଳି 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମେ ଦିଗ ନିନାଦିତ

ନୁଆଁଉଛୁ ପଦେ ଶିର

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ

ବନ୍ଦେ ବନ୍ଦେ ଶୀଗୁରୁ ପଦ ଅରବିନ୍ଦେ ।ଠା

ଅମୀୟଧାର ଝରା ପଦଯୁଗ ଯାର ବଷେ ଶୋଭେ ଚହନ ଫୁଲ ହାର ମନର ଭକତି ପୀତିଅଞଳି ଢାଳି ମନ୍ଦମଧୂର ହାସ ମୁଖ ଶିରୀ ସାର ଜୟଗୁରୁ ନିଗମାନହେ । ୧।

କରୁଣାମୟ ଦେବ ନରଦେହଧାରୀ ଶରଣାଗତ ତବ ପେମ ଭିଖାରୀ ମିନତି କରେ ପଦ ଦୃହେ । ୨।

ବଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁଦେବ

ବନ୍ଦେ ଶୀଗୁରୁଦେବ ଅଭୟ ପଦ ରାଜୀବ ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ କରୁଣା ସାଗର ଜ୍ଞାନବୁଦ୍ଧି ଅଗୋଚର ବନ୍ଦନୀୟ ପରାତ୍ପର ଚରଣେ ପଣତୀ ଘେନା କର ।ଠା

ଅନ୍ତର ମଝିରେ ତୁମେ ରଚ ହେ ଆସନ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଦେବ ଦିଅ ଦରଶନ ଅହଂଜ୍ଞାନ ମନୁ ଦୂର କର । ୧।

ଜଗତ ଦୁର୍ଗତି ରାଶି ଦୂରକର ଗୁରୁ ପାରକର ହାଳ ଇତନ 🔍 ଖଳ ଦୁରୁଜନ ଚିଉ ଶୁଭ ଚିନ୍ତି ହେଉ ଶାନ୍ତ ୦୯୦ ବିଲକ ଦେଉ ସାର ।୨।

ଜୀବନ ମନନ ଧନ କରି ଅରପଣ ତବ ଶୀପଦ ଚିନ୍ତନ ହେଉ ମୂଳଧନ ମାୟାମୋହ ଅନ୍ଧକାର ଜୀବନ ଆକାଶୁ ହର ହେ ପୁଭୁ କୃପା ନିଧାନ ପଦେ ନିବେଦନ ଘେନ ଚଅଳ ମତି ହେଉ ଛିର ।୩।

ବଦେ ଶ୍ରୀଗୁରୁ

ବନ୍ଦେ ଶୀଗୁରୁ ପେମ କଲ୍ତର ଚିଦାନନ୍ଦ ନିତ୍ୟ ବହୁ ସନାତନ (ସେ ଯେ) ପତିତପାବନ ଅନାଥଶରଣ ଅଜ୍ଞାନତାମସ ନାଶନ ।ଠା

ଗୁରୁ ବହୁା, ବିଷ୍ଟୁ ଗୁରୁ ମହେଶ୍ୱର ସବ୍ତିତ୍ତ୍ୱମୟ ଗୁରୁ ପରାପୂର ଗୁରୁ ପରଂବ୍ହୁ ଜ୍ଞାନଭାୟର ଭବ-ସାଗର-ତାରଣ ।୧।

ୟାବର ଜଙ୍ଗମ ବିଶୃଚରାଚର ସର୍ବବ୍ୟାୟ ସେ ଯେ ଛନ୍ତି ନିରନ୍ତର ଚିନ୍ନୟ ସ୍ୱରୂପ ନାହିଁ ନାମ ରୂପ ଧ୍ୟାନାତୀତ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ନ ।୨।

ବେଦାନ୍ତଭାୟର ସର୍ବଶ୍ରୁତିସାର ବିତରେ ଅମୃତ କରୁଣାଁ ଅପାର ଚୈତନ୍ୟ ଶାଶୃତ ଜଗତର ନାଥ ସ୍କୁରରେ ହୂଦୟରଞ୍ଜ ।୩।

ହୃଦୟକନ୍ଦରେ ସେ ଯେ ଦିବାକର ମଙ୍ଗଳ ଦାୟକ ସର୍ବମୂଳାଧାର ଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନମୟ ଆନଦ ନିଳୟ ତତ୍ତ୍ୱମସି ସେ ଯେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ । ଧା

ଭାବର ଅତୀତ ତିଗୁଣ ରହିତ ସଦା ସାକ୍ଷୀଭୂତ ଦୃନ୍ଦ୍ବିରହିତ ମାୟାର ଅତୀତ ପରମ ସୁଖଦ ଶମନଭୟ ବାରଣ । ୫।

ଆମ୍ବଳି ଦିଅ ଶୀଗୁରୁ ଚରଣେ ତେବେ ତୁ ପାଇବୁ ସେ ପରମଧନେ ଅଜ୍ଞାନ ଘୁଞିବ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକେ ଭାତିବ ଏ ତୋର ପାଣମନ ।୬।

ସେହି ଗୁରୁପଦେ ନେବାକୁ ଶରଣ ଯଦିରେ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଅଛି ତୋର ମନ ଅହଂତ୍ୱ ବିନାଶି ଗୁରୁପଦେ ମିଶି ବହ୍ଲାନନ୍ଦ ରସେ ହୁଅରେ ମଗନ ।୭।

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ

ବତାଇ ଦିଅ କାହାରେ ମୁଁ ଡାକିବି ଆଉ

ତୁମବିନେ ତିଭୁବନେ କରତା କେ ମହାବାହୁ ।ଠା

ଶରଣ ଦେବ କେ ଆନ ତୁମପରା ପିତା ଥାଉଁ ? ।୩।

ଦିଅ ହେ ଚରଣତରୀ ଭବଜଳୁ କର ପାରି ସହିତ ନୁହଇ ଘୋର ସଂସାର ବିଷମ ଦାଉ ।୪।

ତୁମେ କରୁଣା ନିଧାନ ଦୟାମୟ ଭଗବାନ ଅସାର ଜୀବନ ଯାଉ ତୁମ ନାମ ଗାଉ ଗାଉ ।୫।

ତୁମେ ତ ଜଗତପତି ତୁମେ ଅଗତିର ଗତି ଶମନ ଗରଗଞନେ ତୁମେ ପଭୁ ଏକା ରାହୁ ।୧।

ତୁମକୁ ଦେଇ ପାଶୋରି ରହିବି କହ କିପରି ? ତୁମରି ଛବି ତ ଫୁଟେ ଚଉଦିଗେ ଯହିଁ ଚାହୁଁ ।୨।

> ସରବେ ତୁମ ସନ୍ତାନ ନାହିଁ ଭେଦାଭେଦ ଜ୍ଞାନ

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ

ବଇଁଶୀ ତୁମର ପ୍ରଭୁ ଯାହା ପାଇଁ ବାଜେ କଦମ୍ବ ପାଦପ କି ହେ ନାହିଁ ଠାବେ ଠାବେ ସେ ସୁରର ଭାବ ସିନା ସେହି ଏକା ବୁଝେ ।ଠା କେଳି କଦମ୍ବ ସାଥୀରେ ସେ କି ଗଣା ହେବେ

ଗୋପୀମାନେ ଯେଉଁ ଭାବେ କରିଥିଲେ ବଶ ମଥୁରା ନାରୀଙ୍କ ଠାରେ ଥିଲା କି ତା ଲେଶ ? ରାଧାଭାବ ମିଳିବ କି ଚନ୍ଦାବଳୀ କୁଞ୍ଜେ ? । ୧।

ଯଶୋଦା ମାଆଙ୍କ ଭଳି ବାସ୍ଲ୍ୟ ମମତା ଦେଇ ପାରିଲେ କି କହୁ ସେ ଦେବକୀ ମାତା ନନ୍ଦର ଆନନ୍ଦ କେବେ ବସୁଦେବ ବୂଝେ ? । ୨। ବୃହାବନ ଶୋଭା କାହିଁ ଆନ ବନେ ସାଜେ ? ା୩ ଧବଳୀ ଶ୍ୟାମଳୀ ସମ ଆନ ଧେନୁ କାହିଁ ?

ତୁମ ବେଣୁ ସ୍ୱନ ଶୁଣି ଆସିବେ ଗୋଡାଇ ଗୋପର ସର ଲବଣୀ ମନ ତୁମ ଖୋଜେ ।ଧା

ଅପୂର୍ବ ତୁମର ଲୀଳା ହେ ଜଗତପତି ! ସେ ଏକା ବୁଝିବ ଯା'ରେ ଦେଇଛ ଶକତି ଯାହା ପାଇଁକି ମୋହନ ବେଣୁ ତୁମ ବାଜେ । ଧା

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି

ବହୁଦିନେ ପାଇଛି ହେ ନୀଳମଣି ହୃଦଚନ୍ଦନ ମୋହନ ଚିନ୍ତାମଣି । ଭୁଜ ପାଶରେ ନିବିଡେ ବାନ୍ଧିଥିବି ପାଣବନ୍ଧୁ ହେ ନିମିଷେ ନ ଛାଡିବି । ଚିଉଚୋର ହେ ନାଗର ତୁମେ ମୋର ଘେନ ଉପହାର ଏହି ଫୁଲହାର ।

ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି

ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଧୀର) ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ) ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ) ଅଭାଗିନୀ ଦାସୀ ଏତେ ମାଗୁଛି ମାଗୁଛି । (ଶୀଘ) ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ।

ବାଇମନରେ

ବାଇମନରେ ଗାଆ ଗାଆ ତାର ନାମ କିବା ନିଶିଦିନ ।ଠା ବୁଝୁ ଅବା ନ ବୁଝୁରେ କେହି ତୃହି ଗାଉ ଥାଅ ଅବିରାମ

191

ଗାଏ ବିହୁଙ୍ଗମ ବନେ ବନେ କିଏ ଶୁଣେ ଅବା କେ ନ ଶୁଣେ

ଥରେ ହେଜ ତୁ ଚିତ୍ତେ ବିଚାରି

ପୂଟଇ ତ ପୂଲ ଅସୁମାରି ଝରିଯାଏ ସୁବାସ ବିତରି ସେହିମତି, କରିଯାଅ ଗନ୍ଧ ବିତରଣ । ୨। ଯାର ବିରହେ ଲୋତକ ଝରେ ଭେଟିଲେ ତୁ ଭେଟି ପାରୁ ତାରେ ଶେଷ ହେବାଯାଏ କଞେ ସ୍ୱର କରୁ ଥାଅ ତାର ଗୁଣଗାନ |၅)|

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ପତରୁ ଦେବ ! ହେ ଜଗଦାଧାର ଦେବ ! ତବ ଜୟଗାନ ଶୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମୟାର ଅଜ୍ଳ ସାଗରେ ଦେଲା କୂଳର ସନ୍ଧାନ ।୩। ଏବେ ଦିବା ଅବସାନେ

କରିଛି ଯେତେକ ତୂଟି ଜଣାଏଁ ଚରଣେ । ୧। ଆଶି ନ ଥାନ୍ତି ଯେବେ ମୁଁ ତବ ଶୀଚରଣ

କର୍ମର କୁଟୀଳାବର୍ତ୍ତେ ଯାଇଥାନ୍ତା ପାଣ ତୃଟିଶୂନ୍ୟ ହେବାପାଇଁ କଲେ ହେଁ ପୟାସ ଦେବ ! ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ତଥାପି ପାରିଲି ନାହିଁ ହୋଇ ନିଷ୍ଲଳୁଷ

ସର୍ବବାଧା ଲଙ୍ଘିବାକୁ ଦିଅ ଶର୍ତ୍ତିଦାନ ।୪। ମୋହ ବାତାବର୍ତ୍ତେ ପଡି

ବହୁବାର ନାଥ ମୁହଁ ଗଲି ପଥ ହୁଡି । ୨। ହୋଇଛି ଆଜି କର୍ତ୍ତବ୍ୟେ ଯେଉଁ ତୃଟିମାନ

ଭବିଷ୍ୟତେ ନୋହୁ ତାର ପ୍ନରାବର୍ତ୍ତନ କର୍ମ ଶେଷେ ଏ ପାର୍ଥନା ତବ ନାମ ଧୂବତାରା ଦେଖାଇଲା ପଥ ଚରଣ କମଳେ ନାଥ ! ହେଉ ବାରେ ଘେନା ।୫। ନିରାଶ ପରାଣେ କଲା ଆଶାର ସଞାତ

ବାଞ୍ଚାକଳ୍ପତରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର

ବାଞ୍ଛାକଲ୍ଡରୁ ଦେବ ବିଶ୍ୱନାଟ୍ୟକାର ଦେଇଛ ଯେତେ ପେରଣା ଇଶାରା ଇଙ୍ଗିତେ ଶିଖାଇଛ ହାତ ଧରି ରହିଣ ନୈପଥ୍ୟେ ଶୀପଦକମଳେ ନାଥ ଘେନ ନମୟାର ଏବେ ସଭା ଅବସାନେ ଶେଷେ ଆନନ୍ଦ ସଭାରେ କରିଛୁ ଯେତେକ ତୃତି ଜଣାଉଁ ଚରଣେ ।୧। ଜଣାଉଁ ପଣତି ଦେବ ତବ ଶୀଚରଣେ ।୩।

ଅଭିନୟ ଜଣାନାହିଁ, ନ ଜାଣୁ ସଙ୍ଗାତ ଲଭିଛୁ ଯେତେ ଆନନ୍ଦ ଏ ଶୁଭଲଗନେ ଅଶୁଝରି ଆସେ ଏବେ ପରଦା ପତନେ ବାଦ୍ୟନୃତ୍ୟ ଛନ୍ଦତାଳ ଏ ସବୁ ଅଞ୍ଜାତ ଦେବ ନେଉଛୁଁ ବିଦାୟ ବୂଥା କରିଛୁ ପୟାସ

ତ୍ଟିପାଇଁ ଶୀଚରଣେ ଷମାଦିଅ ନାଥ ଆସନ୍ତା ବରଷ ପାଇଁ ଲଭିଣ ପାଥେୟ ।ଧା

ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର

ବାର ବାର ମନ ଭୂଲାଇ ରଖିବ ଉପଦେଶ ଶୁଣୁଥିବୁ ବାର ବାର ହାତ ଖସିବ ତୋହର ତାଙ୍କ ପଦ ଧରିଥିବୁ ବାର ବାର ଦୁଃଖ ବେଦନା ଆସିବ ନାମ କେବେ ନ ଭୁଲିବୁ । ୨। ବାର ବାର ଆଖିମୁଦି ହେଉଥିବ ଶୀରିମୁଖ ଅନାଇବୁ ।ଠା

ବାର ବାର ହାତେ କଞ୍ଜା ଫୁଟୁଥିବ

ବାର ବାର ମାଳ ଛିଞ୍ଚି ଯାଉଥିବ

ବାସନା ମୋହର ନାଥ

ବାସନା ମୋହର ନାଥ କର ହେ ପୁରଣ ଅନାଥର ନାଥ ତୁମେ ଅଧମ ତାରଣ ।ଠା

କାୟା ସଙ୍ଗେ ଛାୟା ସମ ରହିଥିବି ନିଶିଦିନ ।୩।

ତୁମେ ପାଣ ମୁହିଁ ପାଣୀ ତୁମେ ମୋ ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ତୁମ ଜ୍ଞାନେ ମୁହିଁ ଜ୍ଞାନୀ ନାହିଁ କିଛି ଆଉ ଜ୍ଞାନ ।ଧା

ତୁମେ ସର୍ବ ସୁଖାଧାର ଶାନ୍ତିପଦ ତୁମ ଗୀର

191

ପାଇ ତ ଭୁଲିବି ଦଃଖ ଆନନ୍ଦେ ହେବି ମଗନ । ୨।

ତୁମେ ମୋର ଧନ ମାନ ତୁମେ ଗଉରବ ଜ୍ଞାନ

ଯେଉଁ ଦିଗେ ଯିବ ଆଖି ସେ ଦିଗେ ତୁମକୁ ଦେଖି ସାର୍ଥକ କରିବି ମୋର ଜନମ ଜୀବନ । ୧୮

ଚାହିଁ ନାହିଁ ଧନ ସୁଖ ଲୋଡା ତୁମ ପେମ ମୁଖ

ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି

ବାହୁଡି ସବୁ ଦୁଆରୁ ହେ ଦୟାନିଧି ! ମାଗୁଛି ଦୟା ଦୁଆରେ ଆସିଛି ତୁମ ଦୁଆରେ 101

ଅପରାଧୀ ହୀନ ଗୁହାରିଆ ହୋଇ ସବୁରି ସେନେହ-ବିମୁଖ ହୋଇ ମୁଁ ପଡି ରହିଛି ଦୁଆରେ ସୁଖ ପାଇଛି ତୁମରେ ଇଛା ହେଲେ ଦେବ ଶରଣ ଦୀନରେ କଣ୍ଠା ଖୁଣ୍ଡା କେତେ ପୂର୍ଟି ଦେହେ ସତେ (ଅବା) ଠେଲି ଦେବ ଶୀପୟରେ |၅)| ଯାଇଛି କାଳ ଦୁଃଖରେ

ପଦଧୂଳି କେବେ ଲାଗିବ ମୋ ମାଥେ ସହି ମୁଁ ଲାଞ୍ଚନା ସକଳ ବେଦନା ଏହି ଆଶା ଜୀବନର ପରାଣ ଦେବତା ଅଶୁ ଅର୍ଘ୍ୟ ଡାଳି ଚାହିଁଛି ତୁମ ପଥରେ ତୁମରି ଶରଣ କରୁଛି ବରଣ ଜଣାଏ ଅତି କାତରେ 18

ବିଦାୟ ବେଳାରେ

ତୁମକୁ ମୂଳରେ ରଖି କରମ କରିବି ବିଦାୟ ବେଳାରେ ଆଜି ପିୟ ପଦ ତଳେ ତୁମରି ସଂସାରେ ରହି ସଂସାର କରିବି ।୬। ବେଦନା ବିଧୁର ପାଣେ ପ୍ଣତି ମୋ ଢାଳେ । ୧।

ଦୂନିଆର ଝଞା। ଯେବେ ଆସିବ ଘନାଇ ପୀରତି ପରଶ ପାଇଥିଲି ଏତେ କ୍ଷଣ ପାଶୋରି ଥିଲି ମନରୁ ତିତାପ ଦହନ ।୨। ନ ଛାଡିବି ତୁମ ପାଦ ଜୟଗୁରୁ ଗାଇ ।୭ା

ଏ ପେମ ମିଳନ ପିଠ ଛାଡି ଯିବାପାଇଁ ବିଷୟ ବିଷକୁ ଯେବେ ଏ ମନ ଧାଇଁବ ସଂସାର ଡାକଇ ଏବେ ତୁହାଇ ତୁହାଇ ।୩ା ତୁମେ ଦେଖୁଅଛ ବୋଲି ପରାଣ ବାରିବ ।୮।

ଏତେ ପେମ ଏତେ ସୁଖ ଛାଡି ମୁଁ କିପରି ୍ତମ ପାଶେ ଆସିବାକୁ ଗଣୁଥିବି ଦିନ ବିଷୟ ସଂସାରେ ଯିବି ତୁମ ସୁତି ଧରି ।ଧା ତୁମ ଡାକରାକୁ ସଜ ହୋଇଥିବ ମନ ।୯।

ସକଳ ତୃଟି ମୋହର କରି ମାରଜନ ଯେବେ ଯିବି ସେ ସଂସାରେ କରେ ପଦେ ଅଳି ଦୀନନାଥ ତୁମ ପେମେ କର ନିମଗନ ।୧୦। ଲାଖ ରହୁ ମୋ ଆଖରେ ତୁମ ରୂପ ଶିରୀ । ୫।

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍କ

ଭକତିରେ ଧରିଥାଅ ଗୁରୁ ପାଦପଦ୍ମ ଖଣ୍ଡିବ ଶମନ ଭୟ ଦୁଃଖ ପରମାଦ ହେ ॥୦

ଶୀଗୁରୁ ପଦ ମହିମା

ଗୁରୁପଦ ଧ୍ୟାୟି ଲଭ ଅମୃତ ସଂପଦ ହେ ॥ ୩

ଗୁରୁଙ୍କ ଚରଣ ଧୂଳି ଶିରରେ ହୋଇଲେ ବୋଲି ମହ୍ଜିବ ଏ ଜୀବନେ ଅପୂରୁବ ଗନ୍ଧ ହେ ॥ ୪

ବୃହ୍ଲା ବିଷ୍ଟୁ ମହେଶ୍ୱର ରାଜନ୍ତି ଗୁରୁ ଶରୀର 'ସର୍ବୋଦେବମୟ ଗୁରୁ' ଭଣିଛନ୍ତି ବେଦ ହେ ॥ ୫

ନାହିଁ ଯା'ର ଶେଷ ସୀମା ଝରୁଅଛି ଅବିରତ ପଦୁ ମକରନ୍ଦ ହେ ॥୧

ସକଳ ତୀର୍ଥରେ ସାର ଶ୍ରୀଗୁରୁ ପଦ୍ମ ପୟର ସ୍ୱରଧୁନୀ ଧୋଉଅଛି ଯା'ର ଶିରୀପଦ ହେ ॥୨

> ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ଗାଇ ପାଗଳ ହୁଅରେ ଭାଇ

ନୟନ ପଲକେ ଶୀମୁଖ ଝଲକ

ଭକ୍ତବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁ

ମନ ଉନ୍ମତ ଢାଳି ପ୍ରଶିପାତ କୃପାଦାନେ ପୂର୍ଣ କର ଅଭିଳାଷ ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ଶ୍ରୀପୟର କୃପାକର

ଠାକୁର ହେ ତୁମେ ନାହିଁ ଯାଅଁ ଆନେ ଜନମ ସାର୍ଥକ ଶ୍ରୀପଦ ସେବାରେ ମୋ ନୟନ ପଲକରୁ ।୧। ସୁମରଣ ଜୟଗୁରୁ ।୪।

ଅପରୂପ ମନୁ ହର ସଂସାର ବିଭବ ସଂସାରେ ରହିବ ସୁଠାମ ସୁନ୍ଦର ରାଜ ରାଜେଶ୍ୱର ମୋ ପାଇଁ ଅସାର ହୋଇ ଅନୁପମ ଯୋଗେଶ୍ୱର ଜୟଗୁରୁ ଡାକ ଯିବ ମୋ ସାଥିରେ ପ୍ରଭାମୟ କାନ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତାନ୍ତି ପାଦପଦ୍କେ ଚିତ୍ର ଥାଇ ପାଣପିୟ ଜୟଗୁରୁ ।୨। ଆକୁଳ ମାଗୁଣି ମୁକତି ଆଶୀଷ

ଭଲ ପାଇବାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅ ହେ

ଖେଳିବ ମୋ ସାଥେ ଖେଳ କହିଦିଅ ମୋତେ ପାରିବିକି ନାହିଁ ଯେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିଥିଲେ ଦିନେ ପୀରତି ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧି ସୁଦାମ, ମଧୁମଙ୍ଗଳ ପୋଷା ଶାରୀ ପରି ରଖି ପାରିବି କି କାନେ କହି ଦିଅ କିପରି ସେ ନାମ

ଶାରୀ ପରି ରଖି ପାରିବି କି କାନେ କହି ଦିଅ କିପରି ସେ ନାମ ମନ ପିଞରାରେ ବାହି ଗଡି ଯାଉଅଛି ବେଳ । ୨ା

ଏତିକି ମାଗୁଣି କରୁଛି ମୁଁ ଅଳି ହ୍ଦୟନିଧି ଠାକୁର ମରଣ ଦୁଆରେ ଆସିବ ହୋଇଣ |എ| ପରାଣ-ବନ୍ଧୁଆ ମୋର

ନିତି ଦେଖି ଦେଖି ମାୟା ହରିଣୀକୁ ତୁମକୁ ତ ଭୁଲେ ମୁହିଁ ନ ଭୁଲିବି କେବେ ବତାଇ ଦିଅ ହେ ଅଭୁଲା ମନ୍ତର କହି

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି

ଭୟ ବିପଦ ଜଳନିଧି ହେବାକୁ ପାରି ରେ ସାହା ଏକା ତୋ ଗୁରୁ ଦେଉ ପାଶୋରି ।ଠା

ମିଛ ମାୟା ସଂସାରେ ଭୁଲି ରହିଛୁ ତୁରେ ଆପଣାର ବୋଲୁ ଯାରେ ସେ ତ ଭଗାରୀ । ୧।

ଏ ତୋର ଧନଜନ ଚିର ନୁହଁଇ ମନ ଉଭାଇ ଯିବ ପାଣି ଫୋଟକା ପରି । ୨।

କିବା ରଜନୀ ଦିନ ସାର କର ଭଜନ ସେ ଏକା ଭବାର୍ଣ୍ଣବ ତାରଣ ତରୀ ା୩ା

ଶୀଗୁରୁ ନାମ ତୋର ଗଳାରେ ମାଳ କର ହୃଦୟର ଆସନ ସଜାଡି କରି ।୪।

ଯମଦୂତେ ଆସିବେ କେଶ ତୋ ଓଟାରିବେ

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ ଠାବ ଦିଅ ପାଦତଳେ

ଭାସିଗଲି ଭବଜଳେ, ଠାବ ଦିଅ ପାଦ ତଳେ ଭରସା ନ କରି, ଦିନ ଗଲା ସରି ଡାକୁଛି ଆଜି ଆକୁଳେ ।ଠା

କେତେ ମାନ ଅପମାନ ସହିଛି ଏହି ଜୀବନ ସୁଖ ସପନରେ ମାତି କେତେ କାଳ ଗଲା ବିତି ଦମ୍ଗଲା ଭାଜି ବୃଝିଲି ମୁଁ ଆଜି ତୁମରି କରୁଣା ବଳେ ।୧।

କଳଙ୍କ କାଳିମା ଗାର ପୋଛିଦିଅ ଅଙ୍ଗୁ ମୋର ପଙ୍କିଳ ଜୀବନ ପଥ କରିଦିଅ କୁସୁମିତ ଏ ତିନି ଭୁବନେ ନାହିଁ କେହି ଜଣେ ସାହା ହେବ ଏତେ ବେଳେ । ୨।

ଜୀବନ କୁସୁମ କଢି ମଉଳି ଗଲାଣି ଝଡି ମନ, ଧନ, ବଇଭବ ଅରପିଲି ପାଦେ ତବ ମରଣ ଦୁଆରେ ଦେଖା ଦେଇ ବାରେ ତୋଳ ନଅ ତୁମ କୋଳେ ।୩ା

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ

ଭିକାରୀ ନୁହେଁ ମୁଁ ମାଗିବିନି କେବେ ଦେବ ଯାହା ନେବି ହାତ ପତାଇ ଜାଣେ ମୁଁ ଅନ୍ତରେ ତୁମ ବିନା ପଭୁ ଜଗତ କରତା ଆଉ କେ ନାହିଁ ।ଠା

ବିଶାଦ ପଛରେ ରହିଛି ହରଷ ଅନ୍ଧକାର ପରେ ଆସଇ ଦିବସ ତୁମରି ଭିଆଣ ଅଟେ ବର୍ଷ ମାସ ହସଇ ଚନ୍ଦମା ଯା ଗୁଣ ଗାଇ ।୧। ଟାଳି ନ ପାରିବି ହୂତାଶନ ତାତି

କ୍ୟା ଥାଉ ପଛେ ତୁମ ଛଡା ପୁଲ ଗୋଟାଇ କରିବି ମୋର ଗଳାହାର ଲିଭାଇ ନ ଦେବି ହୋମର ଅନଳ ଦେଉ ଅବା ଯେତେ ଅନ୍ତର ଦହି 191

ଆସୁ ଯେତେ ଝଡ ମୁଣ୍ଡ ଦେବି ପାତି ପ୍ଳୟ ହୁଙ୍କାରେ ପତାଇବି ଛାତି ଦୂଢ ଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ ।୩ା

ଚିର ଶାନ୍ତିପଦ ସର୍ବ ସୁଖ ଦାତା ନ ଭୁଲିବ କେବେ ତୁମରି ମମତା

ବାସନା ଯଦି ବା ନ ହୁଏ ପୂରଣ

ନାଚୁଥିବି ତୁମ ମହିମା ଗାଇ । ଞା

ନ ମଣିବ ମୋର ପୂଜା ଅକାରଣ ନ ଗାଇବି କେବେ ବିଦୋହର ଗାନ

ତୁମ ଇଛା ପୂର୍ଣ ହେଉ ଏ ଜୀବନେ ଥାଏ ବା ସଉଧେ ଜଞ୍ଜିତ ବନେ

କେବେ ହେବି ନାହିଁ ମୁଁ

ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ପଭୁ କିଛି ତୁମ ବିନେ

ଆଶାହୀନାଧା

ମରେ ଯେହେ ତୁମ କରୁଣା ପାଇା୬ା

ତୁମେ ଯେ ମଙ୍ଗଳ ମଙ୍ଗଳ କରତା

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ

ଭିଖ ଦିଅ, ଭିଖ ଦିଅ ଭିଖାରୀରେ ଭିଖ ଦିଅ,

ଭକତି କାହାକୁ କହନ୍ତି, ସେ କଥା ଶିଖି ନାହିଁ କାଣିଚାଏ,

ଡାକିଲା ପରି ମୁଁ ଡାକି ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିବାରେ ମୋର ଯାଇ ନାହିଁ ଦିନେ ବିମୁଖ ତୁମେ ନ ହୁଅାଠା

ଦେଉଳ ଦୁଆର ଯାଏ ସେ ରାହା ମୋତେ ବତାଅା୩ା

ଅପରାଧ ତ ମୋ ଜୀବନର ସାଥୀ

ତୁମେ ତ କ୍ଷମାସାଗର, 'ପତିତ-ପାବନ' ପତିତ ବୋଲି ମୁଁ

କି ବୋଇଲେ ତୁମେ ଶୁଣ

ନାମଟି ସିନା ତୁମର

ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିବି ଘୁମେ ଜାଗରଣେ

ମିଛ କି ଏ କଥା ଦିଅଁ ? । ୧।

ମୃଦି ଦେବ ନାହିଁ ଜାନ । ଯେତେ ଦୂରେ ଯହିଁ ଥାଅ ।୪।

ଦୀନଜନ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ପରା ତୁମେ ବୋଲାଇ ହେଉଛ ଭବେ, କାହିଁକି ମାନିବି ମୋ ପରିଅଧମେ

ପଥର ଭିଖାରୀ ଏତିକି ମାଗୁଛି ପଡିଦାତା ଜନାର୍ଦ୍ଦନ,

ତାରି ନ ପାରିଲ ଯେବେ

ଭଜତି ରସରେ ଜଠର ପୂରାଅ

ଏ କଥା ବୁଝାଇ କୁହ ।୨।

ନ ହୁଅ ଆଉ କୂପଣ ଦାତା-ପତାକା ଉଡାଅ । ୫ା

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପିୟ

ଭୁଲି ମୁଁ ପାରୁନି ପିୟ ତୁମ ସ୍ନେହ ଅସୁମାରୀ ଆଖି ତଳୁ ପୋଛି ଦେଇ ତପତ ବେଦନା ବାରି ॥୦

ଦରଶନ ଦେଇ ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲି ଆଶିଷ ଚନ୍ଦନ ମଥାରେ ମୋ ଦେଲ ବୋଳି ଏ ସଂସାର ମରୁପଥେ ଚଲାଇଛ ହାତଧରି ॥୨

ବୃତି ଯାଉଥିଲି କଳୁଷ-ପଙ୍କିଳ ଜଳେ ଆଶୟ ଦେଇଛ ତୁମରି ମମତା କୋଳେ ପେମ-ପାଶେ ବାହିଦେଇ କାଚକୁ କାଅନ କରି ॥୧

ଏତିକି ଗୁହାରି ଅଭୟ ଚରଣ ତଳେ ଦରଶନ ଦେବ ଜୀବନର ସଂଜ ବେଳେ ତୂମ ଜୟ ଗାଉଥିବି ସେ ଦିନକୁ ଆଶା କରି ॥୩

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ

ମଧୁର ମଧୁର ବଂଶୀ ବାଜେ ଏଇ ସେଇ ବୃହାବନ ଏଇତ ସେଇ ବରଜବିଧୁ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ ।ଠା

ଏଇତ ସେଇ ଯମୁନା କୂଳ ଏଇ ସେଇ କୁଞବନ

ଏଇତ ସେଇ ଶିଖିଚୁଳିଆ ରାଧିକାର ପାଣଧନ ଏଇତ ସେଇ ରାସ ରସିକ ଏଇ ସେଇ ଘନଶ୍ୟାମ । ୧।

ଏଇ ଶୁଭୁଛି ବଂଶୀ ସ୍ୱନ ରାଧା ରାଧା ନାମ ସମୁନା କୂଳ ଉଛୁଳି ଉଠେ ଶୁଣି ସେଇ ମଧୁ ତାନ କଳାକାହୁର ନୂପୁର ଧୁନି ଶୁଭୁଅଛି ଅବିରାମ । ୨। କେଳି କଦମ୍ବ ମୂଳରେ ଦେଖ ସେ ମନମୋହନ ଅଧରେ ଶୋଭେ ମୋହନ ବଂଶୀ କରଇ ଉଚାଟନ ତ୍ରିଭଙ୍ଗଠାଣୀରେ ଉଭା ଆଜି ଭକ୍ତ ପ୍ରାଣ ଧନ ଗୋପୀମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଗୁଣ ଗାନ ।୩।

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା

ମଧୁରେ ମଧୁରେ ମୂରଲୀ ବାଜିଲା ଅପୂର୍ବ ଲଗନ ଉଠିଲା ବିକଶି ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନେ କୋକିଳ ଗାଇଲା ।ଠା

କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ତରୁଡାଳେ ବିହ୍ଗର କୂଜନ ବାସଫୁଲ ମହକରେ ମଧୁପର ଗୁଞ୍ଜନ ଶୀତଳ ସମୀର ବହେ ଧୀର ଧୀର ଗୋବିନ୍ଦ ପଦ ବନ୍ଦନା କଲେ ବଜବାଳା ।୧।

କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସୁବେଶ କରି ଗୋପବାଳୀ ଚରଣ ପୂଜିଲେ ଦେଇ ହୁଳହୁଳି ଧୂପଦୀପ ଗନ୍ଧ ଅରପିଲେ ନୈବେଦ୍ୟ ବନମାଳୀ ଗଳେ ଦେଲେ ବନ ଫୁଲମାଳା । ୨।

ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଲେପିଲେ ଭକତି ତିଳକ ଯା ଯୋଗେ ସୀମନ୍ତ ଦିଶେ ଜକ ଜକ ଗୋପାଙ୍ଗନା ପାଣେ ଭରିଲା ପୁଲକ ପ୍ରେମ ମନ୍ଦାକିନୀ ଧାର ପ୍ଖର ହୋଇଲା ।୩।

ତାରାଗଣ ମଧ୍ୟେ ଯେହେ ଶଶଧର ଗୋପୀଙ୍କ ଗହଣେ ଶ୍ୟାମ ନଟବର ଅପରୂପ ଶୋଭା ମୁନିଜନ ଲୋଭା ମଦନ ମୋହନ ରୂପ ଜଗତ ମୋହିଲା ।ଧା

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା

ମନ କଥା କହୁଛି ଶ୍ୟାମା ଶୁଣ ଅବା ନ ଶୁଣ ତୁ ପସରା ନାହିଁ ମୋ ଜମା ।ଠା

କୋଳ ଛଡା କଲୁ ମୋତେ ଭୋଗାଇଲୁ ଦୁଃଖ ଯେତେ ଏବେ ହେଲେ ଆହା ବୋଲି ସାହା ତ ନ ହେଲୁ ତୁ ମା ।୧।

ଦୟା ନ କଲେ ନ କର କର ପଛେ ସାତ ପର ନ ନିଅ ମୁଖରୁ 'ମୋର' ମାଆ ଡାକ ହରି ଉମା! ।୨। ପଥର ରାଜାର ଝିଅ ପଥରେ ଗଢା ତୋ ଦେହ ତୁ କାହୁଁ ପାରିବୁ କରି ସନ୍ତାନର ଦୋଷ କ୍ଷମା ।୩।

ନ ଧର କୋଳରେ ତୋର ଏତିକି ମାତର କର କାନି ପଣତ ଛାଇରୁ ଦୂରେ ତୁ ତଡି ଦିଅନା ।୪।

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା

ମନ କଥା ଶୁଣ ମୋର ମା'

ହସିବି ଆନନ୍ଦଭରେ ନାଚିବି କୋଳେ ତୋର ମା' ାଠା

ତୁ ପୁରୁଷ କିବା ନାରୀ ନ ପାରେ କେ ତୋତେ ବାରି

ତୁ ତ ମାଆ ଅନୁପ୍ରା

ଗଉରୀ, ଚଣ୍ଡୀ, ଅପର୍ଣ୍ଣା

ମହିଷାମଦିଁନୀ ଦୁର୍ଗା କାଳୀ କରାଳୀ ଘୋର ମା' । ୧।

କଇଳାସପୁରେ ଉମା

ଜଗତର ମାତା ତୁହି ଚୈତନ୍ୟର୍ପିଣୀ ତୁହି ଶକ୍ତି ସୁର୍ପିଣୀ ତୁ ମା' ଅଞ୍ଜାନ ମୋର ହର ମା'ାଧା ଅନୁଗତ ଯେ ମା' ତୋର ସେ ତୋହର ତୁହି ତାର ସଂପଦେ ବିପଦେ ସାହା କରୁଣା ଏକା ତୋର ମା' ।୫ା

ମାୟା, ମୋହ ଭୁଲି ହେଳେ ବସି ତୋ ଚରଣତଳେ ଗୁରୁ-ଦାସ ଅନ୍ତକାଳେ ମା' ତାକୁ ବାର ବାର ମା' ।୬।

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ

ମନ ଚାଲ ନିଜ ନିକେତନେ ସଂସାର ବିଦେଶେ ବିଦେଶୀର ବେଶେ ଭୁମ କିବା ଅକାରଣେ ।ଠା

ବିଷୟ ପଞ୍ଚକ ପୁଣି ଭୂତ ଗଣ ପଞ୍ଚଦିଗେ ତୋତେ କରେ ଆକର୍ଷଣ ଇନ୍ଦିୟର ଫାନ୍ଦେ ପଡି ଅଚେତନ ଭୁଲିଲୁ ଆପଣା ଜନେ । ୧।

ସତ୍ୟପଥେ ମନ କର ଆରୋହଣ ଜ୍ଞାନାଲୋକ ଜାଳି ଚାଲ ଅନୁକ୍ଷଣ ସଙ୍ଗରେ ସମ୍ବଳ ରଖ ପୂଣ୍ୟ ଧନ ଗୋପନେ ଅତି ଯତନେ । ୨। ଲୋଭ ମୋହ ଆଦି ପଥେ ଦସ୍ୟୁ ଗଣ ପାଛର କରନ୍ତି ସର୍ବ ସୋହରଣ ପରମ ଯତନେ ଲଗାଅ ପହରି ଶମ ଦମ ବେନି ଜନେ ।୩।

ସାଧୁସଙ୍ଗ ନାମେ ଅଛି ପାଛଧାମ ଶ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ତହିଁ କରିବୁ ବିଶ୍ରାମ ପଥଭ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ ଦେଖାଇବେ ପଥ ସେ ପାଛନିବାସି ଗଣେ ।ଧା

ଯଦି ଦେଖୁ ପଥେ ବିଭିଷିକା ଘୋର ପ୍ରାଣ ପଣେ ଦିଅ ଦୁହାଇ ପ୍ରଭୁର ସେ ପଥେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକ ପ୍ତାପ, ଯମ ଡରେ ଯା ଶାସନେ । ଖ

ମନଚାରୀ ରେ । ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି

ମନଚାରୀ ରେ ! ଅଳପେ ଅନାଅଁ ଥରେ ଫେରି ରେ

ମୁଁ ଯେ ଦୁଆରେ ତୋର ଭିଖାରୀ ରେ ।ଠା

ତୁ ତ ପଠାଇଲୁ ଏ ଜଗତେ ସାଇଁ ତୋ କରମ ସିନା ସାଧିବାର ପାଇଁ

କିଏ ଦେବ ତେବେ ଏ ଦେହେ, ଏ ମନେ ବଳବପୁ ମୋର ଭରି ରେ । ୧।

ରାତିପରେ ଦିନ ତୋର ସରଜନା ଦୁଃଖକୁ ସୁଖକୁ ତେବେ କି ଶୋଚନା ମାଟି ମୁଁ ତ ତୁ'ଯେ ପାରଖା କୁମ୍ବାର ଗଢ ତୁ ତୋ ମନ ପରି ରେ

191

|၅)|

181

କଥା ନ କହି ତୁ ମଥା ହଲାଇ ଦେ, କଟାଳ ଆଉ ମୁଁ ନ କରିବି ପଦେ

ଅରଜ ମୋର ତୁ ଘେନ ଦୟାନିଧି ! ଦେବି ଲାଞ ଆଖିବାରି ରେ

ମାଗୁନାହିଁ ଧନ, ମାଗୁନାହିଁ ଜନ ମାଗୁନାହିଁ ମାନ, ବସନ-ଭୂଷଣ

ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ତୋ ଦୁଆରେ ଖାଲି ମାଗୁଛି ମୁଁ ନଉକରି ରେ

ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ

ମନ, ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ରେ ମନ ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ ବୋଲ ତୋର ହୃଦୟ ଦୁଆର ଖୋଲ ଖୋଲ ରେ ।ଠା

ସଂସାର ମାୟା ବନ୍ଧନ କଠୋର କଠିନ ଫିଟାଇ ଦେବାକୁ ସେତ ଦେବେରେ ସନ୍ଧାନ ସଂପଦେ ବିପଦେ ଗୁରୁନାମ କର ସାର । ୧। କି ଛାର ମରଣ ଡର ଘେନରେ ଶରଣ ଗୁରୁ ଗଢିଦେବେ ହେଲେ ଅମୃତ ସୋପାନ ମୁକତି ପଥର ସେ ଯେ କମକାରିଗର । ୨।

ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗେ ବିରାଜିତ ବୃହ୍କ ସନାତନ ଘେନାଇଁ ଦେବେ ନୟନେ ଜ୍ଞାନର ଅଞନ ହେରିବୁ ତୁ ଜ୍ୟୋତିରୂପ ପରମ ସୁନ୍ଦର ।୩।

ପାହୁଞ ମାତର ଗଲେ ତାଙ୍କ ପାଶେ ଧାଇଁ ସହସ ଯୋଜନୁଁ ଆସି ନେବେ ସେ କୋଳାଇ ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର କେହି ଆପଣାର ।୪ା ପତିତପାବନ ସେ ଯେ ଅଧମ ତାରଣ ଅଗତିର ଗତି ଗୁରୁ ନାମର ସ୍କୁରଣ ଦୟାଳୁ ପଣରେ ନାହିଁ କେହି ସମତୁଲ ।୫।

ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ

ମନନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ ତୁମେ ଏକା ରଙ୍କନିଧି ଦୁନିଆର ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତ ତୁମରି ବିଧି ।ଠା

ଶୁଣିବାକୁ ମୋର କାନ ନ ଚାହୁଁ ଛି କଣ ଚାହେଁ ଖାଲି ତୁମ ଗୀତ ଗାଇ ପାଗଳ ହେବାକୁ ଗଳା ସାଧି ସାଧି ।୨।

ତୁମ ପାଶ ଛାଡି କାହିଁ ଯିବା ପାଇଁ କେବେ ହେଲେ ମୋର ପାଦ ନ ଚଳଇ କର ଚାହେଁ ମୋର ଧରିବାକୁ ଲୋଭେ ତୁମରି କମଳ ପଦ ନିରବଧି । ୧।

ହୃଦୟ ମୋ ଲୋଡେ ତୁମ ଆଲିଙ୍ଗନ ଶିର ମୋର ଚାହେଁ ତୁମରି ଚୁମ୍ବନ ଆଖି ଚାହେଁ ନିତି ତୁମରି ମୂରତୀ ହେରୁଥିବ ତୁମ ଶୀଚରଣ ବହି ।୩।

ତୁମ ନାମ ବିନେ କେବେ ଆଉ କିଛି

ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ

(ମୋର) ମନର ଗୁହାରି ଶୁଣ ଜଗତଜୀବନ ! ଚରଣ ତଳରେ ମିଶାଅ ଛାର ପରାଣ ।ଠା

ପାଷାଣ ହିଆ ମୋ ଯାଉ ହେ ତରଳି ସେହି ନୀରେ ଦେବି ଚରଣ ପଖାଳି ଅନ୍ଧ ନୟନ ନିରେଖିବ ତାହା

ଘେନାଅଁ ଜ୍ଞାନ ଅଞ୍ଜ । ୧।

ଦି' ଦିନିଆ ସାଥୀ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ବୁଝି, ବୁଝୁ ନାହିଁ ଛାର ଏ ବନ୍ଧନ ଜୀବନେ ମରଣେ ଜନମେ ଜନମେ

ତୁମେ ତ ପରାଣ ଧନ ।୩ା

ଧନ, ଜନ ତୁଛ ଗରବ, ସରବ ନାମ ତଳେ ତବ ପାଉ ପରାଭବ ମାୟା କୁହୁକରେ ଯାଦୁକର ଘେରା ସପନ କର ଭଞ୍ଜ ।୨ା ପାଶୋରା ବୁକୁରେ ପାଷାଣର ଗାରେ ତୁମେ ମୋର ବୋଲି ଅଲିଭା ଅକ୍ଷରେ ଗାରି ଦିଅ ଖାଲି କରୁଣା ସାଗର ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ ।ଧା

ମନର ଠାକୁର ଆଜି

ମନର ଠାକୁର ଆଜି ମନ କଥା ଘେନା କର କହିବି କହିବି ବୋଲି ଅକୁହା ରହିଛି ମୋର ।ଠା ନବଘନ କମ ଠାମ ନିରେଖୁ ଥିବି ମାତର ।୨।

ଆୟୁ ଧନ ମାନ ଜନ ମାଗୁ ନାହିଁ ଜୀବଧନ ଭିକାରୀରେ ଦୟାନିଧି ଚରଣ ଛଡା ନ କର ।୧। ମୂଳ ଥିବ ମୁଖ ମୋର କଣରେ ନ ଥିବ ସୁର ଏ ରସନା ରଟୁଥିବ ତୁମରି ନାମ କେବଳ ।୩।

ଶୁଣ ହେ ମନମୋହନ ମୁଦା ଥିବ ଏ ନୟନ ତନୁ ହରାଇ ଚେତନ କରୁଥିବ ଆଲିଙ୍ଗନ ଅରୂପ ସୁରୂପ ତବ ପେମେ ହୋଇ ଜରଜର ।୪।

ମନରେ ଗୁରୁତନ୍ତ୍ୱକୁ

କରମେ ଲଗାଅ ଅନବରତ ।ଠା ଗଙ୍ଗ, ଗୟା, କାଶୀ, ପୁରୀ, ବାରାଣସୀ

ଗୁରୁ ପଦେ ଠୁଳ ସକଳ ତୀର୍ଥ ।୩।

ଗୁରୁ ସେବା ବିନେ ଚଉଦ ଭୁବନେ

କହ କେ ସାଧକ ଲଭିଛି ସତ୍ୟ ଶୀଗୁରୁ ସେବାକୁ କର୍ମ ମନେ କଲେ

ଗୁରୁ ସେବା ଫଳେ ବିକଶିବ ଜ୍ଞାନ ସେବା ଭାବ ତୋର ହୋଇବ ବ୍ୟର୍ଥ

ଅନ୍ତର ଚିତ୍ତ ତୋ ହେବ ସଂଯତ । ୧। ଦେବଙ୍କୁ ଦୁର୍ଲଭ ଭବ୍ତଙ୍କୁ ସୁଲଭ

ସଦ୍ଗୁରୁ ସେବକ ଜୀବନମୁକ୍ତ ।ଧା

ଗୁରୁନାମ ରନ୍ ମୁକତି ପସରା

ଅଷର ନ ମଣ ବିବେକୀ ଚାଟ ଗୁରୁଗତ ପାଣ ଭକତ ଜନଙ୍କୁ

ଅଷର ନୂହଁଇ ଅଷୟ ବୀଜ ସେ ସାଧାରଣ ଭାବ ନୂହେଁ ଉଚିତ

ନର ଦେହେ ନାରାୟଣ ସାକ୍ଷାତ । ୫।

ମନ ହାତୀ ଆନେ ମାତି

ସଂସାର ଧନ ସଂପତ୍ତି ମିଛ ମାୟା ଛଳନାରେ ।ଠା ସେ ଏକା ପାରିବେ ରଖି କର ନାହିଁ ଭାବନାରେ ।୨।

ତୁଟିବ ଭବ ବନ୍ଧନ ପୁରିଯିବ କାମନାରେ ।୧। ପୂରିବରେ ମନୋରଥ ଅନ୍ଧାରେ ତୁ ହୁଡନାରେ ।୩।

ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା

ମନୁଁଆ ସେ ଦିନକୁ ମନେ ପକା (ତିଳେ) ନକର କାହାକୁ ଶଙ୍କା ॥୨॥

ଯେଉଁ ଦିନ ଯିବୁ ଏ ସଂସାର ଛାଡି

ମିଛ ସବୁ ଦିଆ ନିଆ

ନାଉରିଆ ଗୁରୁ ଜାଣ

ସେ ଦେଶୁଁ ଆସିଲେ ଡକା ॥ଠା। ଜନମ କାଳରେ କାନ୍ଦୁଥିଲୁ ତୁହି

ହସାଇ ବନ୍ଧୁ ସୋଦର

ଚିର ସହଚର ଭାବିଛୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଏମିତି କରମ କରତୋ ପାଇଁକି

ସେ ତ ଅଢେଇ ଦିନିଆ କାନ୍ଦିବେ ସାରା ସଂସାର

ବିପଦେ ନଦେବେ ଦେଖା ॥୧॥ ପଥ ହ୍ରାଇ ତୃ ବିପଥରେ ଗଲେ

ହାତ ଧରି ନେବେ ଟାଣି

ଏ ସବୁ ବରଜି ଗୁରୁ ନାମ ଭଜି ମୁକତି ଟିକଟ କାଖେ ଧରି ଆଞ୍ଚ

ଅଥଳ ସଂସାର ସାଗର ନାଆରେ (ଦେଖି) ଶମନ ହେବ ତାଟକା ॥ଧା

99

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି

ପରସନ ହୁଅ ଜଞାଳ ଦୂର ହେଉ ଏବେ ବନ୍ଧନହୀନ କରି ବନ୍ଦନ ଘେନ ହେ ପରାଣପ୍ରିୟ ! ମୋତେ ଆପଣାର କରି ନିଅ ।୨।

> କଅଁଳ ସକାଳ ଅରୁଣ କିରଣ ରାଗେ ଅଞଳି ପାତି ଭକତି ପୀରତି ମାଗେ ଅଳପ ନୁହେଁ ତ କଳପ ଗଲାଣି ବିତି ସଂକଳପ ମୋର ଅସରା ପୂନେଇଁ ରାତି ଏବେ ମଧୁ-ଆନନ୍ଦ-ଲଳିତ ଛନ୍ଦେ ଗାଇବି ମୁଁ ତୁମ ଜୟ ମୋତେ ମଧୁମୟ କରି ଦିଅ ।୩ା

ମରମ ମଝିରେ ଅଲିଭା ଦୀପାଳୀ ଜାଳି ମନ ଉପବନୁ ସୁବାସ କୁସୁମ ତୋଳି ଚରଣ ସୁମରି ସଜାଇ ବରଣ ଡାଲା କେତେ ଦିବାନିଶି ଉଜାଗରେ ବିତିଗଲା ଏବେ ମନ୍ଦ ଅନୀଳ ଛନ୍ଦରେ ତୁମ ଗନ୍ଧ ବାରିଲି ପ୍ରିୟ ମୋତେ ଚରଣେ ଶରଣ ଦିଅ ।୧।

> ଅନ୍ଧ ମୁଁ ବୋଲି ଛନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ ବନ୍ଧା ଆଖି ମୋ ଖୋଲି ଦିଅ ଅଳି ସାଇଁ ମୋ ଶେଷ ସନ୍ଧ୍ୟା ବନ୍ଧ୍ୟା ନ କର ଆଉ

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ

ମହାବାହୁ, ଏତିକି କରୁଣା ହେଉ ତୁମରି ସେବାରେ ତୁମରି ପୂଜାରେ ଦିନକାଳ ବିତି ଯାଉ ।ଠା

ତୁମେ ଯେଉଁ ପରି ହୋଇବ ସନ୍ତୋଷ ସେହିପରି କମେଁ ବଳୁ ମୋ ମାନସ ତୁମେ ସଦଗୁରୁ ବାଞ୍ଜାକ୍ଷତରୁ ଏ ବିଶ୍ୱାସ ହୃଦେ ରହୁ ।୧।

ତୁମେ ମୁକ୍ତି ଦାତା ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତା ତୁମେ ଥିଲେ ପାଶେ କାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତା ତୁମରି ମୂରତି ଚୟୁ ଦିନରାତି ଦେଖି ଶାନ୍ତି ପାଉଥାଉ ।୨। କାମିନୀ କାଞ୍ଚନ ଧନ ଜନ ବିଭ ସଂସାର ମାୟାରେ ନ ହୁଏ ଆସକ୍ତ ତୁମରି ଭଜନ ଜୟଗୁରୁ ନାମ ମୁଖ ସଦା ରଟୁଥାଉ ।୩।

ତୁମେ ପିଭୁ ମୁହିଁ ଦାସ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଏଇ ଭାବ ସଦା ଜାଗୁ ମୋର ମନେ ଶୟନେ ସ୍ୱପନେ ଅବା ଜାଗରଣେ ନାମ ଜପା ମାଳା ହେଉ ।୪।

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ

ମାଗୁନାହିଁ ଧନଜନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଶରଣ orall 2 ଏତିକି କରୁଣା କର କଞ୍ଚେ ମୋର ସୁର ଭର ଜାଣି ମୁହିଁ ଜାଣୁନାହିଁ ତୁମେ ଜୀବ କାରଣ । ୧। ସବୁ ଭୁଲି ତୁମ ନାମ କରୁଥିବି ଗାୟନ । ୪।

ନାହିଁନାହିଁ କେହି ମୋର ଏ ସଂସାର ମାୟାଘୋର ଅଧମ ଜନର ସାହା ତୁମେ ଏକା ଚଉବାହା ହରବର କରୁଛନ୍ତି ଭଗାରୀ ଛଅଜଣ ।୨। ବିଜେକର ପାତି ଅଛି ତୁମଲାଗି ଆସନ ।୫।

ଚିତ୍ତରେ ଚିତ୍ତିବି ବୋଲି ଦଞ୍ଚେ ଯେବେ ବିଚାରିଲି ଘର କରି ଜଗତରେ ଥିବି ତୁମରି ଦୁଆରେ ଚଞ୍ଚଳ ଏ ଚିତ୍ର ଥାଇ କରେ ସଦା ବାରଣ ।୩। ଗୁରୁଦାସ ପଣେ ସେବୁଥିବି ତୁମ ଚରଣ ।୬।

ମାଗେ ଭବମାନବ ଆଶୀଷ ମଧୁ ଧାର

 ନୟନ ନୀଳନଣି ଭୂବନର ରଞନ ଚାହାଣୀ ମନୋହର ପରାଣ ନନ୍ଦନ ନିଖିଳ ଭୂବନର ଆନନ୍ଦ ପାରାବାର ।୨। ଲଳୀତ ଲାବନ୍ୟ କାନ୍ତି କୋମଳ ଝରଇ ଝରଝର ବଦନୁ ଅବିରଳ ଦରଶେ ଅପସରେ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖଭାର ।୩ା

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା

ମିଛେ ମିଛେ ଘୁରି ମରେଁ ମୁଁ ସିନା ଇଛାମୟ ତୁମେ ଯହିଁ ତହିଁ ଥାଅ ସବୁ ଜାଣୁ ଜାଣୁ ମୁଁ ଯେ ଅଜଣା ।ଠା କୋଟି ଅପରାଧ ମୋର ନ ଧର ଗୋସାଇଁ କ୍ଷମା କର ହସି ହସି କୋଳରେ ବସାଇ ସେ ଆଦର କେ କରିବ କଳନା । ୨।

ଚଉକତି ଖୋଜିବୁଲେ ଦରଶନ ପାଇଁ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖ ରଖ ବାରି ବାରେ ନାହିଁ ଅତୁଳନ ସତେ ତୁମ କରୁଣା ।୧। ମଥା ପାତି ନେବି ଯେତେ ଦିଅ ଦୁଃଖ ଭାର କେବେ ହେଲେ ନ ଛାଡିବି ସେ ବେନି ପୟର ଆହା ବୋଲି ସାହା ହେବ ତ ଜଣା ।୩।

ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା

ମୂଢରେ ଦୃଢ କରିଥା ଗୁରୁ ନାମକୁ ଘୋଷି କରିଲେ ତୁ ହେଳା, ବୁଡିଯିବ ଭେଳା କାଳ ଯମ ଦେବ ଗଳାରେ ଫାଶି ।ଠା ତୁଟିବ ଏ ବିଶ୍ୱ ବିଭବ ଶିରୀ କଂପିବ ଧରଣୀ ଖୁଂପିବ କାଳ ସଂପି ମନ କର ନାମ ସମ୍ବଳ ଗୁରୁ ନାମ ଧନ କର ଅରଜନ ଜୀବ ପରମରେ ଯିବରେ ମିଶି । ୨।

ଅକାଳ ଚଡକ ଦେବରେ ଦେଖା ବିଫଳ ହୋଇବ ସଫଳ ଲେଖା ପ୍ରଳୟ ଜୁଆର ଆସିବ ମାଡି କାଳ ଭଇରବ ଛାଡିବ ରଡି ବେଳ ଥାଉଁ କର, ଗୁରୁନାମ ସାର ଭବ ପାରାବାର ନାବରେ ବସି ।୧।

ଗୁରୁ ବିନେ ନାହିଁ ତୋର ମୁକତି ଜନମେ ମରଣେ ସେ ଚିର ସାଥୀ ଏ ଭବ ସାଗରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ନିଜକୁ ନାମରେ ଦିଅ ହଜାଇ ଏ ଭବ ବନ୍ଧନ ହେବରେ ଖଣ୍ଡନ କାଳ ନ ପାରିବ ପାଖରେ ପଶି ।୩।

ଗାମ ଭୂଇଁ ହେବ ମଶାଣି ସରି

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ

ମୁଁ ଦେଇ କି ଧନ ତୋଷିବି ମନ ।ଠା

		ସୁବାସ ଚୁଆ ଚନ୍ଦନ	କରିବାକୁ ଅରପଣ
କୁସୁମ କାନନେ ବୁଲି	ବାସ ଫୁଲ ମୁଁ ବାଛିଲି	ଭାଳିଲା ମୋର ଏ ମନ	କରିଗଲି ଆହରଣ
ସରାଗେ ପରାଗ ବୋଳି	ଅଛି ସେ ପାଖୁଡା ମେଲି	ସବୁଥିରେ ବାରିଲି ମୁଁ	ତୁମ କାରିଗରି ପଣ ।୩ା
ଭ୍ମର କହିଲା କାନେ	ଏ ପରା ତୁମରି ଦାନା୧ା		
_		ଯାହା ଦେଖୁଛି ନୟନ	ସବୁତ ତୁମରି ଦାନ
ପଖାଳିବି ପାଦ ବେନି	ଭାଳି ଗଲି ଜଳ ଆଣି	କି ଘେନି ମୁଁ ଅରଚନ	କରିବି ଭଲା ଚରଣ
ଶୁଣିଲି ସେ କୁଳୁଭଣି	ଗୀତ ଗାଇ ନାଚେ ପୁଣି	ନାହିଁ ନାହିଁ କିଛି ଆନ	ଜୁହାରୁଛି ନିଃଶରଣ ।୪।
ଲହରୀ ତାଳେ ଜଣାଏ	ତ୍ମେ ତାର ଜୀବଧନା୨ା		

ମୁଁ ଗୁହାରି କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ

ମୁଁ ଗୁହାରୀ କରେ ମୋ ଆଖିର ଲୁହରେ ଆଖିର ଲୁହରେ ମୋ ଅକୁହା କୋହରେ ।ଠା

ପରାଣ ନାଥ ହେ ତୁମରି ନିଶା ଘାରୁ ମୋର ତନୁ ମନରେ ବାଉଳା ହେବି ମୁଁ ତୁମରି ପେମରେ ଝୁରିହେବି ନିଶି ବାସରେ ।୧।

ହରିନିଅ ପଭୁ ଯାଆ ଅଛି ମୋର ନିଃସ୍ୱ କରିଦିଅ ବିଶ୍ୱରେ

ଭିକ ଥାଳ ଧରି ହାତ ପତାଇବି ନିତି ତୁମ ଦୟା ଦୁଆରେ ।

ଉଜୁଡି ଯାଉ ମୋ ସଂସାର ପଛେ ଝଞା ଆସୁ ମାଡି ବେଗରେ ପାଦ ଧରିଥିବି ନାମ ଗାଉଥିବି ନ ହେବି କାତର ବ୍ୟଥାରେ ।୩।

ଜୀବନ ସାଥି ହେ ମରଣର ସାଥି ରଖ ମୋତେ ଦାସ ପଣରେ ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନେ ମରଣେ ଆଞ୍ଜା ମାନି ନତ ଶିରରେ ।୪।

ମୁଁ ଚାହେଁ ପୁଭୁ ଭେଟିବି ତୁମକୁ

ମୁଁ ଚାହେଁ ପ୍ରଭୁ ଭେଟିବି ତୁମକୁ ମନ ମନ୍ଦିରେ ମୋର ଭେଟି ନପାରଇ ମୋହମାୟା ଘୋରେ ନିଶିଦିନ ଅନ୍ଧକାର ।ଠା

ଅଳି ମହୁପିଆ ତୃପତ ହେବକି ପିଇ ଝରଣାର ଜଳ ତୁମ ପ୍ରେମ ଦୟା ଆଶିଷ ବିନାରେ ହୁଏକି ପାଣ ଶୀତଳ ହୁଦ୍ୟ ନିକୁଞେ ବିହର ସତତ ଏତିକି କରୁଣା କର ।୧। ଯେ ଲଳିତ ତାନେ ଡାକିବି ତୁମକୁ କଞ୍ଚେ ସେହି ସୁରଭର ଜ୍ୟୋତିରୂପ ତବ ଶୟନେ ସପନେ ସାଥୀହେଉ ନୟନର ଘୋର ଦୁରୁଦିନେ ମରଣ ସଙ୍କଟେ ଭୟ ଶଙ୍କା ମୋର ହର ।୨।

ଅନାଥର ନାଥ ପାଶେପାଶେ ତୁମେ ଅଛ ବୋଲି ଏ ବିଚାର ହେଉ ଦୃଢ ମୋର ପାଦ ତଳେ ତବ ମିନତୀ ମୋ ଘେନାକର ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ତୁମ ନାମ ଜପ ହୋଇ ରହୁ କଣହର ।୩।

ମୁରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ

ମୁରଲୀ ବାଜୁଛି କେଉଁ ଦୂର ବନରେ ମଧୁରୁ ମଧୁର ସୃର ଭାସି ଆସେରେ ।ଠା

ସଂସାର ସୁଖ ଶେଯରେ ଶୋଇଥିଲି ଆନନ୍ଦରେ ବୁଲୁଥିଲି ସପନରେ କାହିଁ କେଉଁ ମାୟା ପୁରେ ବାଜିଲା କାନରେ ମୋର କାହା ସୁରରେ ।୧।

ସପନ ଭାଜିଲା ପରେ ଉଠି ଧାଇଁଲି ମୁଁ ଖରେ ଯେଉଁ ସୂର ଥିଲା ଦୂରେ ଶୂଭିଲା ତା ନିକଟରେ ବସିଲି ମୁଁ କାନ ଡେରି ଶୁଣିବା ତାରେ ।୨।

ଜାଣିଲି ସେ ସୁର କାର କିଏ ସେହି ଯାଦୁକର କାହିଁକି ବଇଁଶି ବାଇ କାହାକୁ କରେ ଅଥିର ଶରଣ ପଶିଲି ତାର ଛନ୍ଦା ପୟରେ ।୩।

ଏତେ ଭଲ ପାଅ ବୋଲି ଏବେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଖାଲି ସଂସାର ମରୁରେ ବୁଲି ଯାଏ ମୁହିଁ ବାଟ ଭୁଲି ପଛେ ପଛେ ଧାଇଁ ଥାଅ ମୂରଲୀ କରେ ।ଧା

ମୋ ପ୍ରଭୁ ଆଶିଷମୟ

ମୋ ପୂଭୁ ଆଶିଷମୟ ଜୀବନର ଚିରପିୟ ଭାବଭୋଳା ଲାଗି ଦୋଳା ସାଜେ ନିତି ମୋର ମୁକୁଳାହୃଦୟ ।ଠା

> ସେ ଯେ ନିରିଜନେ ମୋ ମନ ଗହନେ ବଜାଇ ମୁରଲୀ ମଜାଇ ଧିଆନେ କେବେ କୃଷ୍ଣ କେବେ ରାମ ଅଭିରାମ ସାଜନ୍ତି ହୋଇ ସଦୟ ।୧।

ସେ ରସେ ହରସେ ଆପଣା ପାଶୋରି ହେବି ଫୁଲ ପରି ଅଳି ମନୋହରି ସେ ମୃଦୁଗୁଞନେ ନିବାରିବି ସତେ ତିନି ତାପ ପର ଦାହ ।୨।

ଚହଲି ଗଲେ ମୋ ମନ କେବେ ହୁଡି ଅଭୟ କୋଳେ ସେ ନିଅନ୍ତି ଆଦରି ଆହାକି କରୁଣା ପୁରୁଛି ମୋ ପାଇଁ

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭମର ତୁମେ

ମୋ ମନ ଫୁଲବନେ ରସିକ ଭ୍ମର ତୁମେ

ପିଇଯାଅ ପ୍1ତିମଧୁ ଗୁଂଜରଣ କରି କାନେ ।ଠା

ଅସାର ଜୀବନ ମୋର ନ କରିବ କେବେ ପର ଲେଖିଦିଅ ପାଖୁଡାରେ ତବ ପାଦପଦୁ ଚିହୁ ।୨।

ଅଳିକ ମହକ ମୋର ପାନକର ପ୍ରିୟବର ଗାଇ ମୋ ମନବୀଣାର ପଞ୍ଚମ ରାଗିଣୀ ତାନୋହା

ଆଖି ତୁମ ରୂପ ଚାହୁଁ ମୁଖ ତୁମ କଥା କହୁ ଚାହିଁ ରହିଥାଉ ଆଖି ସଦା ତୁମ ଦରଶନେ ।୩।

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ

ମୋହ ଲାଗି ଏକା ଆସିଛ ବନ୍ଧୁ ହେ

ମରତରେ ଅବତରି

କେତେ ସୁଖ ପାଅ ଦୟାନିଧି! ସତେ

ହୃଦୟରେ ଅଛ ଧରି ।ଠା

ତୁମ ବିନେ ମୋର ନାହିଁ କେହି ଆନ ତୁମେ ଏକା ମୋର ସାଥୀ ବନ୍ଧୁଜନ ଅତି ଦୀନ ହୀନ ଅତି ମୃଢ ମୃହିଁ

ତେବେ ହେଲେ ମୁଁ ତୁମରି ।୧।

ତୁମେ ମାତା, ପିତା, ହରତା, କରତା ଦୁଃଖ ଦୁରୁଦିନେ ଅଭୟ ବିଧାତା ଜୀବନ ଅନ୍ଧାରୀ ଆକାଶ ମଝିରେ

ତୁମେ ଧୁବତାରା ସରି ।୨। ପଥଭୁଲା ମୁହିଁ ପଥୁକୀ ଅଧମ

ତୁମେ ହେ କଢାଅ ବାଟ ଭଗବାନ ! ସବୁ ଅପରାଧ କ୍ରମା କରି ହର

ଜୀବନ ତାପ ମୋହରି ।୩ା

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ

ମୋତେ ତୁମରି ଦୁଆରେ ଭିଖାରି କରିଛ ଜୀବନ କରିଛ ଧନ୍ୟ । ତୁମରି ଅମର ପେମରେ ମୋହର

ହୃଦୟ କରିଛ ପୂର୍ଣ ।ଠା

ପାଇବାକୁ ଥରେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ଆକୁଳ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲି ମନ କହିଥିଲ ମୋତେ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ରହ ଲଭିବୁ ଯେବେରେ ପୃଣ୍ୟ ।୧। ଆଜି ମଧୁମୟ ମୂରତୀରେ ତୁମ ଭରିଅଛ ମୋର ବିଧୂର ମରମ ଯେତେ ମାନ ଯେତେ ଅଭିମାନ ମୋର ସବୁ ତ କରିଛ ଚୂର୍ୟ ।୨।

> ଅଭାବ ଜୀବନେ ଢାଳିଦେଲ ଭାବ ଅଳ୍ଳରୁ ନେଇ କୁଳେ ଦେଲ ଠାବ ତୁମେ ଏକା ସିନା ଦୟାମୟ ବୋଲି ଦେଲ ଏ ମହତ ଦାନ ।୩।

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି

ମୋର ବୋଲି ଯା'ରେ ଆଦର କରିବି

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ଦିନ ରାତି ଯେଉଁ ଗୀତ ମୁଁ ଗାଇବି

ସୁର ତାର ଏକା ତୁମେ ।ଠା

ମନ ଦେଉଳେ ଯା ମୂରତି ଥାପିବି

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ଯା ଆରତି କରିବି

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୧।

ଦୁଃଖ ମୋର ଯାର କାନେ ଶୁଣାଉବି

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ଶରଣ ଯାହାର ମାଗିବି ଜୀବନେ

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୨। ହସିବି ରସିବି ତୋଷିବି ଯାହାକୁ ଖିବି ଯାହାକୁ ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୩।

ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ ।୨ ସବୁରି ଭିତରେ ଦେଖିବି ଯାହାକୁ ସେ ଜଣକ ଏକା ତୁମେ

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ

ଯହିଁକି ଯା ସାଜେ ଭଲ ସବୁ ତୁମେ ସଜାଡିଛ ଦୁନିଆଁରେ ସବୁଥିରେ ତୁମ ନାମଟି ଛାପିଛ ।ଠା

ମେଘର ଚାନ୍ଦୁଆ ଟଣା ଏହି ପୃଥିବୀ ଉପରେ ତୁମର ସଜତା କୋଟି ତାରା ଝିଲିମିଲି କରେ ମଝିରେ ବସାଇ ଚାନ୍ଦ ହସ ତା ମୁଖେ ଭରିଛ । ୧।

ସଜାଡି ଖଞିଛ ଲତା ତରୁରେ ଫୁଲ ଫୁଟାଇ ପାଖୁଡାରେ ପାଖୁଡାରେ ତୁମରି ହସ ଫୁଟଇ ସୁବାସେ ଆନନ୍ଦମୟ ନାମ ତୁମେ ବୋଲାଉଛ । ୨।

ଜଗତ ଜୀବନ ତୁମେ ଜଳେ ତୁମ ନାମ ଲେଖା କମଳ ଆନନେ ସାଜେ ତୁମରି ଚରଣ ରେଖା ଲେଖା ରେଖା ଭଳି ଦେଖା କାହିଁ ପାଇଁ ନ ଦେଉଛ ।୩।

> ସବୁରି ଭିତରେ ତୁମେ ରହିଛ ଅଦେଖା ହୋଇ ଯେତେ ମୁଁ ଡାକିଲେ ଦୂରେ ଦୂରେ ଯାଉଛ ପଳାଇ ଜୀବନ ମଝିରେ ଛପି ପାଣ ବନ୍ଧୁ ବୋଲାଉଛ ।୪।

ସେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମ ରୂପଠାଣି

ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ତୁମ ରୂପଠାଣି ମନହୁଏ ପୁଣି ଦେଖିବା ପାଇଁ,

ମରମ ମଝିରେ ଛବିଟି ତୁମର

ପ୍ରୀତି ପଲୁବରେ ଆଙ୍କିବା ପାଇଁ ।୧।

ଯେତେ ଶୁଣୁଥିଲେ ତୁମ ମଧୁବାଣୀ

ଭଲଲାଗେ ପୁଣି ଶୁଣିବା ପାଇଁ,

କିଏ ବାଟ କିଏ ଅବାଟ ମୋ ଲାଗି

ଯେତେ ଗାଉଥିଲେ ନାମଟି ତୁମର

ଭଲ ଲାଗେ ପୁଣି ଗାଇବା ପାଇଁ,

ମଧୁର ରାଗିଣୀ ବିଧୂର ବୀଣାର ତେତନାର ତାରେ ବାଇବା ପାଇଁ ।୩ ଯତେ ପାଉଥିଲେ ତୁମରି ଆଶିଷ ମନ ହୁଏ ପୁଣି ପାଇବା ପାଇଁ, ସେଇ ଆଶିଷରେ ଦୁଃଖୀ ଜୀବନର ସକଳ ଯାତନା ଧୋଇବା ପାଇଁ ।୪ା ଯେତେ ଲୋଟୁଥିଲେ ତୁମରି ସେବାରେ

ଭଲ ଲାଗେ ପୁଣି ଲୋଟିବା ପାଇଁ. ତୁମ ପୂଜା ଲାଗି ଶୀବରଣ ତଳେ

ୁ ଫୁଲଟିଏ ହୋଇ ଫୁଟିବା ପାଇଁ ।୫ା

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା

ରସନା, ଗୁରୁ ବିନେ ଆନେ ରସନା ଗୁରୁ ନାମରସ ପାନେ ବଳାଅ ବାସନା ରେ ।ଠା

କ୍ଷ ତଟେ ତୋର ଗୁରୁନାମ କର ହାର ଗୁରୁ ହରି, ଗୁରୁ ପାଣ-ଆରାମ ତୋହର ସେପଦ ଶରଣ ଭବଭୟ କରେ ଚୁନା ରେ ।୧। ପାନ କର ସଦା ଗୁରୁନାମାମୃତ ଧାର ଗୁରୁ ନାମ ସାର, ଆନ ସକଳ ଅସାର ଭବଜଳଧିର ଛଳ ନାବରେ ଭାସନା ରେ ।୨।

ଆଖିରେ ଆଖିରେ ଗୁରୁ ମୂରତି ଟି ଦେଖ ଅଲିଭା ଗାରରେ ଗୁରୁ ଛବି ଲେଖି ରଖ ଗତି ମୁକତି ମନ୍ତର ଗୁରୁ ନାମ ସିନା ରେ ।୩।

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର

ରୂପ ତାର କି ମନୋହର କେତେ ରୁଚିର ନାମର ନାହିଁ ତୁଳନା ମଧୁ ଠାରୁ ମଧୁର ।ଠା

ଆଖି ମୁଦିଲେ ଅନ୍ତରେ ଜାଗରଣେ ଚଉଠାରେ ଯେଣେ ଚାହିଁଲେ ଦେଖିବି କମଠାଣି ମଞ୍ଚଳ ।୧। ପକ୍ଷୀର ମୃଦୁ କୁଜନେ ଭମରର ଗୁଞ୍ଚରଣେ ସତେ ମୋ ଆଶା ମେଞ୍ଜିବ ନାମରୂପ ସାର ହେବ ନାମ ଗାଇ ରୂପ ଧ୍ୟାଇ ହେବି ମୁହିଁ ପାଗଳ ା୩ା

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ

ଶରଣ ଦେବ ଠାକୁର ଚରଣ ତଳେ (ମୋର) ମରଣ କାଳେ ଚରଣ ଆଶିତ ଜନ ତାକେ ଆକୁଳେ ।ଠା

ପରବଳ ରିପୁଦଳ କବଳେ ପଡି କଳୁଷ ପଙ୍କରେ ପୁଭୁ ଗଲି ମୁଁ ବୁଡି (ଏବେ) ଅନୁତାପ ଅନଳରେ ପରାଣ ଜଳେ ।୧।

ବେଳୁ ବେଳ ସରି ସରି ଆସେ ଆୟୂଷ କାଳ ଆସି କେତେବେଳେ ଟାଣିବ କେଶ ନିଶ୍ୱାସକୁ ବିଶ୍ୱାସ ମୋ ନାହିଁଟି ତିଳେ । ୨। ଭାଇବନ୍ଧୁ ଦାରାସୁତ ମାୟା ମୂରତୀ ମୋର କାୟା ସଙ୍ଗେ ଅଟେ ତାଙ୍କ ପିରତି ଜୀବ ଗଲେ ଜାଳିଦେବେ ମଶାଣି ତଳେ ।୩ା

> ଜୀବନେ ଯେପରି ସାହା ଅଛ ଠାକୁର ମରଣ ଦୁଆରେ ମୋର ଧରିବ କର ପିତା ଧରିଥିଲେ ପୁତ୍ ନିର୍ଭୟେ ଚଳେ ।୪।

ଆସିଥିଲି ଏକା ଏବେ ଯିବି ମୁଁ ଏକା 'ଜୟଗୁରୁ' ନାମ ହେଉ ମୋ ପଥେ ସଖା ଶମନ ଧକ୍କାକୁ ଦକା ନାହିଁ ମୋ ତିଳେ ।୫।

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ

ଶୀ ଗୁରୁଦେବ ତୁମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କରେ ତୁମ ବିନା କିଏ ଅଛି ମୋର ସଂସାରେ ।ଠା

ତୁମେ ମୋର ଭଗବାନ ତୁମେ ମୋ ପ୍ରାଣ ମୋ ଜୀବନେ ଯାହା କିଛି ତୁମରି ଦାନ ତୁମେ ପରିବ୍ୟାୟ ମୋର ସର୍ବ ଶରୀରେ ।୧।

ତୁମେ ମୋର ଭାଗବତ ତୁମେ ମୋ ଗୀତା ତୁମେ ମୋର ଧର୍ମଶାୟ ବହୁ ସଂହିତା ତୁମ ବାଣୀ ଅନ୍ତରରେ ଆନନ୍ଦ ଭରେ ।

ତୁମେ ମୋର ପିତା ମାତା ତୁମେ ମୋ ବନ୍ଧୁ ତୁମେ ମୋ ପଥର ସାଥୀ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ ତୁମକୁ ମୁଁ ଅନୁଭବେ ପ୍ରତି ଶ୍ୱାସରେ ।୩।

ଦିଅ ମୋର ହୃଦୟରେ ଅସୀମ ଶକ୍ତି ଦିଅ ମୋର ମନ ପ୍ରାଣେ ତୁମରି ଭକ୍ତି ତୁମକୁ ପାଇ ମୁଁ ଧନ୍ୟ ଏ ଜୀବନରେ ।ଧା

ଶୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି

ଶୀଛାମୁରେ ଆଜି ଅଞଳି ପାତିଛି ନିଃସହାୟ ହୋଇ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲି

କରୁଣା କଣାଏ ପାଇଁ କେଉଁ ଭାଗ୍ୟବଳେ ତୁମକୁ ଭେଟିଲି

ଭକତି ସୂତାରେ ଗୁଛା ମନଫୁଲ ମଥାରେ ମୋହର ଥିଲେ ତୁମ କର

ଚରଣେ ଭେଟୁଛି ସାଇଁ ।ଠା ଯିବି ମୁହିଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇ ।୨।

ତୁମେ ତ ଠାକୁର ପତିତପାବନ ଏ ସାରା ସଂସାର ମିଛ ମରୀଚିକା

କଟାକ୍ଷରେ ଥରେ ଚାହିଁ ଦିଅ ବାରେ ଅଭୟ ଦିଅ ହେ କରୁଣା ସାଗର

ସବୁ ପାପ ଯିବ ଧୋଇ ।୧। ଶୀଚରଣେ ଠାବ ଦେଇ ।୩।

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା

ଶ୍ୟାମା ଚରଣ ତଳେ ଶରଣ ଦେ ମା ନିଶିଦିନ ଆଚରିଛି ଜୀବନେ ଯେତେ ଅନୀତି

ଶିବେ ସବାର୍ଥ ସାଧିକେ ସକଳ ମଙ୍ଗଳମୟୀ ଜନନୀ ଗୋ ନ ଦେବୁ କି କ୍ଷମା । ୨।

କରୁଣାକର ଜନନୀ ତୀଜଗତ ଶକ୍ତିମୟୀ

ମିନତୀ ଶୁଣ ଗୋ ହରବାମା ।୧। କୁସନ୍ତାନ ଭରା ଭବ କୁମାତା ଯେ ଅସମୃବ ଜନନୀ ଅଙ୍କରେ କିଗୋ କୁପୂତର ନାହିଁ ଠାବ

ନ ଜାଣେ ଭକତି ମାଗୋ ନ ଜାଣେ ପୂଜନ ରୀତି ଗୁରୁଦାସ ମା ହରା କି ମା ।୩

ସକଳ ବନ୍ଧନ ପୁଟାଇ ଦେଇଛ

ସକଳ ବନ୍ଧନ ତୁଟାଇ ଦେଇଛ ଫିଟାଇ ଦେଇଛ ନୟନ ମଳିନ ମନକୁ ବତାଇ ଦେଇଛ ଅମୃତ ଦେଶର ସନ୍ଧାନ ।୨। କେମିତି କହିବି ଦେଇନାହୁଁ କିଛି ପାଇନାହୁଁ ବୋଲି ଶରଣ ।ଠା

ଅନ୍ଧ ଜୀବନର ବନ୍ଧୁର ପଥରେ ବୁଝି ନ ଥିଲି ଯା ଦେଇଛ ବୁଝାଇ ସାଥୀ ତୁମେ ମୋର ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ

ପରମ ପ୍ରେମରେ ମରମ ଭିଜାଇ ଏ ସାରା ଜଗତେ କିଏ ହେବ ସତେ ବନ୍ଧୁ ପଣେ ତୁମ ସମାନ ।୩। ଶିଖାଇ ଦେଇଛ ଭଜିବାକୁ ନାମ ଖୋଜିବାକୁ ନୂଆ ଜୀବନ ।୧।

> ଷୁଦ୍ ଫୁଲଟିଏ ସେଦିନ ସକାଳେ ମର ହୃଦୟରେ ଅମର ଚେତନା ଫୁଡିଥିଲି କେଉଁ ବନ ବୀଥିତଳେ ଏଇ ପରା ପଭୁ ତୁମରି ରଚନା ଖୋଜିଆଣି ୟାନ ଦେଇଛ ଚରଣେ କରିଛ ପରାଣ ନନ୍ଦନ ।୪।

ସଜଳ ନୟନେ କୁସୁମ ଅଞଳି ମୋର

ଅଜାଡି ଦେଉଛି ସେ ରଙ୍ଗ ପୟରେ ହୃଦୟ ବେଦୀ ମୁଁ ଚକ୍ଷୁ ଗଙ୍ଗା ଜଳେ

ଘେନା କର ପ୍ରିୟବର ।।ଠା। ଧୋଇ ତୁମକୁ ବସାଇ

ସେବା କରୁଥିବି ଜଗତ ବିସୋରି

ସ୍ନି' ସୁନ୍ଦର ସେ ରୂପ ମଧୁର ଆନନ୍ଦେ ହୋଇ ବିଭୋର ॥୨॥ ହେରୁଥାଉ ମନ ମୋର

ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ହୁଦୟ ମନ୍ଦିରେ ଅସର୍ତ୍ତି ତୁମ ଅଶିଷ ଠାକୁର

ନିରେଖୁ ସେ ରୂପ ଚିର ଦେଇଛ ଜୀବନେ ଭରି

ସୂର୍ପ ତୁମରି ସଦା ମୁଁ ସୁମରି ଲୋଡିଅଛ ଯାହା ପାରିନି ମୁଁ ଦେଇ

ଭରା ଅନୁରାଗେ ଢାଳୁଛି ପ୍ରଣତି

ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ

ସଜନୀ ଗୋ ! ପରାଣୁ ସେ ଆପଣାର ପ୍ରିୟ ପଥ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଅସରା ଦୁଃଖର ପଶରା ଧରି ମୁଁ ପାଇଛି ସେ ଚିଉ ଚୋର ।ଠା ବିରହର କେତେ ଦୁଃସହ ରଜନୀ

ଜାଗରେ ଯାଇଛି ପାହି

ଝରିଅଛି କେତେ ଲୁହ ଏ ନୟନୁ ମଉଳି ଯାଇଛି କେତେ ଫୁଲ ଶେଯ ପୀରତିର ଉପଚାର । ୧।

କାହାକୁ ମଣିବି ସୁଖ ?

କେତେ ନିନ୍ଦା କେତେ ଅପବାଦ ଦୁଆ ସକଳ ଯାତନା ଆଦରି ନେଇ ମୁଁ, କରିଛି ଗଳାର ହାର ।୩।

ଉଠିଛି ରାଇଜ ଭରି

ରକତ ମାଉଁସ ଗଢା ଏ ଦେହକୁ ସେ ପରା ମୋହର ଚିର ପିୟତମ

ଦେଇଛି ପଥର କରି ଅଭୁଲା ପରାଣ-ପତି

ସେ ଭଗାରି-ହସା ହସ-ମୁଖ ହେ୍ରି, ଯାଇଛି ସବୁ ପାଶୋର । ୨। ସେ ପରା ମୋହର ନୟନର ତାରା

ଜନମ ଜନମ ସାଥୀ

ପରାଣ ବନ୍ଧୁଆ ପଥ ଅନୁସରି କିପରି ବଞିବି କହ ପାଣ-ମିତ ! ନୟନୁ ସେ ହେଲେ ଦୂର ।ଧା

ସହିଛି ଯେତେକ ଦୃଃଖ

ତାକୁ ଯେବେ ଦୁଃଖ କହିବି ସହି ଗୋ !

ସଂପି ଦେଉଛି ପଦତଳେ ଜୀବନ

ଆଖିରେ ଦେଲା ବାଲି

ସଂସାର ସୁଖ ବୋଲି ଦୟାନିଧି ! ଜାଣିଲି ମୋର ଏକା ଆପଣ । ୨।

ଖେଳିଲି କେତେ ଭୁଲି

ଏବେ ସିନା ବାରିଲି ମାୟା ସପନ ବୋଲି

ଦୟାନିଧି ! ଏଥର ଦିଅ ଭଲା ଶରଣ । ୧।

ଅତି ଆରତେ ମୁହିଁ ସିଂହ-ଦୂଆରେ ଥାଇ କର ଯୋଡି ଜଣାଇଁ ଡାକ ଛାଡେ ଗୋସାଇଁ ।

ଦୟାନିଧି ! ଲୁଚି ନ ରହ କଞ୍ଜଦନ ।୩।

ଆପଣା ଜନ ଭାଳି

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ

ସିଂହ ଦୁଆର ପାଶେ କରଯୋଡି ନିରାଶେ ହେ କୃପାମୟ ! ଜଣାଏଁ ଦୀନ ଜନ ଆସି କେ କି ଲାଞ୍ଚ ଦେଇଛି କହ

କୃପା–ସରିତପତି ଅଗତି ଜନଗତି ଧନ ଜନ–ଜୀବନ ମନ ଧିଆନ ଜ୍ଞାନ

ଉଡିତ' ଯାଉଛି ଫାକାଶୀ ଜାଣୁଛି କିଛି ମୋର ନୁହଁ । ୨।

ହେ ଦୟାନିଧୀ

ବିଧିରେ ଏ କିସ ଅବିଧି ଅପରାଧ ମୋ କେତେ ଗଣିବା ପାଇଁ ସତେ

ମୋହୁଲାଗି କେବଳ କ୍ଷମା-ସରିତ ଜଳ ସାଗର ବାଲି ହେବ ଉଣା

ଶୁଖିଗଲା କି ନିରବଧି ? । ୧। ତୁମ ବିନେ ମଣିମା ! କେ' କଳିବ ତା ସୀମା

ଭାବି ଭାବି ମୋ ବୃଦ୍ଧି ବଣା

ନାହାନ୍ତି କେତେ କେତେ ପାପୀ, ତାପୀ ଜଗତେ ହେ ମହାବାହୁ !

ଗୁଣିତ' ଅଛି କାନେ ମୁହିଁ ମାଗୁଣି ନାହିଁ କିଛି ଆଉ

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ

ସବୁ ମାୟା ମୋହ ମନୁ ବରଜରେ । ୨।

ରଜନୀ ଦିବସ କର ସୁମରଣ ଦ୍ରେ ପଳାଇବେ ଷଡ ରିପୁଗଣ ମଥାରେ ତୋହର ରହିଛି ମୋ କର ଚିତ୍ତେ ନ ବିଚାର କେବେ ଅଛି ଦୂରେ ।୩।

ରହିବି ତୋହର ମନ ଘରେ ମୁହିଁ ରଖ ମନେ ମୋତେ ପାଶୋରି ନ ଦେଇ କରି ମୁଁ ବିନାଶ ମନର ପରାଶ ମୁଖରେ ଫୁଟାଇ ସୁହାସ ମଧୁରେ । ୪।

ସାଗରେ ଭୂଧରେ ନଭେ ପାତାଳରେ ଯହିଁ ଦେଖ ତହିଁ ଅଛି ଅଛି ମୁଁ ରେ ।ଠା

କେବେ ରୂପ ମୋର ହୁଅଇ ପକଟ କେବେ ପୁଣି ମୁହିଁ ଥାଏ ଅପକଟ କେବେ ମୁହିଁ ଦୂରେ ଅଛି ନିକଟରେ ଆସିବି ପାଶରେ ଡାକ ଦେଲେ ତୁ'ରେ । ୧।

ଚିରଦିନ ମୁହିଁ ଭାବର ଭିଖାରୀ ମନଭାବ ମୁଁ ଯେ ଖୋଜଇ ତୋହରି ମୋର ନାମ ଜୟ ଗାଇ ତୁ ଅଭୟ

ସାତ ସୁରେ ବନ୍ଧା ତୁମ

ଚିହ୍ନିଛି ଏ ରାଧାରାଣୀ ଚିହ୍ନେ ବୃନ୍ଦାବନ ସାତ ସୂରେ ବନ୍ଧା ତୁମ ମୂରଲୀ ସ୍ୱନ ଗୋପାଳବାଳକ ମେଳେ ଗୋରୁ ରଖ ବନ ଝୁରଇ ଯମୁନା ଝୁରେ ରାଇପରାଣ ।ଠା ଘୋରେ

ତୁମ କଥା ଭାଳି ଭାଳି ଆହେ ଗିରିଟେକା ବରଜ ଧୂଳିରେ ଆଙ୍କି ଦିଅ ପଦଚିହୁ ।୨। ଲୁହରେ ଯାଇଛି ଭିଜି ମାନିନୀ ରାଧିକା

ପାଶେ ଥିଲେ ଜିଛି ହେଲେ କହି ତ ହୁଏନା ସର୍ବସଖୀ ନିରିମାଖି ହେଲେ ଶ୍ୟାମଘନ । ୧। ଗଲେ ଦ୍ରେ ମନେ ଝୁରେ କାହିଁକି କୁହନା ଯାହା ହେବାର ତ ହେଉ ଏତିକି କରୁଣା ଥାଉ

ଜୀବ ଗଲାବେଳେ ମିଳୁ ତୁମ ଦରଶନ**ା**୩ା

କଳାମାଣିକ ନ ଦେଖି ସଶୋଦା ଅନ୍ତରେ ଦୁଃଖୀ

ଧନ୍ୟ ତୁମର ଏ ପେମ ଅମୃତରେ ପୂର୍ଣ୍ଡ

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ

ସାଧୁସଙ୍ଗ ମୋତେ ଦିଅ ହେ ଚିର ମଙ୍ଗଳମୟ ତୁମରି ଭକତି ଦୁଲ୍ଭ ସଂପରି ମାଗେ ହୀନ ଅସହାୟାଠା

ସଦା ତୁମ ନାମ ଲୀଳା ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଭୋଳ ହୋଇ ଶୁଣୁ ଥାଉ ମୋ ଶବଣ ଅନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦୟାନିଧି ଅନ୍ତରେ ହୁଅ ସଦୟ ।୧।

ସବୁ କରି ତୁଛ ତୁମ ଭାବେ ମଊି ଯେ ନିଜ ଭିତରେ ଯାଉଛନ୍ତି ହୁଜି ତାଙ୍କ ପାଦ ଧୂଳି ଶିରେ ମୋର ବୋଳି ଖଟେ ମୁଁ କିଙ୍କର ପାୟ । ୨।

ଭକତ ହୃଦୟେ ତୁମ ସିଂହାସନ ବିରାଜ ବିଶ୍ୱାସେ ହେ ବିଶ୍ୱମୋହନ ମୁଁ ଯେ ଭାଗ୍ୟହୀନ ମୋ ଚିତ୍ର ମଳିନ ଚଅଳ ମନ ଅଥୟ ।୩।

ଭାବ ବିନୋଦିଆ ଭାବକୁ ନିକଟ ସତ୍ୟର୍ପେ ତୁମେ ସଂସାରେ ପକଟ ସତ୍ୟଶୁଦ୍ଧ ଜ୍ଞାନ କରି ପଭୁ ଦାନ ଭକତିର ହେଉ ଜୟ

ସୁନ୍ଦର ପୁଲହାର

ଗୁଛି ନାହିଁ ଦେବ, ଅରପିବି ତବ ଶୀଚରଣେ ଉପହାର

ସୁନ୍ଦର ଫୁଲହାର - ଶୀଚରଣେ ଉପହାର ବ୍ୟର୍ଥ ଜୀବନର ସାର୍ଥକ ଅଞ୍ଳି, ଅବ୍ୟକ୍ତ ବେଦନାଭାର 101

ଦେଇଥିଲ ହାତେ ଦୁଲ୍ଇ ଜୀବନ ଖେଳିଲି ଏହାକୁ ଧରି ଅନୁକ୍ଷଣ ବେଳ ନାହିଁ ଆଉ କରୁଛି ଅପଣ ତୁମ ଠାରେ ତୁମ ଭାର ।୧।

ଯେଉଁ ଭାବେ ଇଛା ବଜାଅ ଜୀବନ ନାହିଁ ମୋ ଶୋଚନା ହେଲେ ଛନ୍ଦହୀନ ଛନ୍ଦଠାରୁ ତାର ପାର୍ଥକ ଦର୍ଶନ-ପାଇଁ କର ବ୍ୟବହାର ।୨।

ପ୍ରାତି-ଆଶା ସଙ୍ଗେ ଅପ୍ରତି ନିରାଶା ରଚେ ହାର ଗୁଛ ହସ କାନ୍ଦ ଭାଷା ରଖିଛି ଅଶ୍ରୁର ଅଶ୍ରୁତ ପିପାସା ବିରହର ତତ୍ତ ଧାର ।୩।

ଥୋଇଛ ସମ୍ଲୁଖେ ଷୀଣ ଯବନିକା ନ ଦେଖି ତୁମକୁ ମନ ହୁଏ ଫିକା ବିଫଳ ବାସନା ବୋଲି କିହେ ଦେବି ବ୍ୟର୍ଥତାର ହାହାକାର ।ଧା

ହୋଇଥିବି ସଦା ଅଭାବର ଦାସ ତବ ସ୍ତୃତି ପାଇଁ ମୋର ଅବକାଶ ରହିଛି ଜାଗତ କୃତକର୍ମ-ପାଶ ଗୁଛିଦେବି ତହିଁ ହାର ।୫ା

ସାଥୀହୀନ ଦୀର୍ଘ ଯାତାପଥଶେଷେ ଚିର ସାଥୀ ଅଛ ଆଲିଙ୍ଗନ ଆଶେ ଭେଟିପାଇଁ କାଣି କଉଡିଏ ନାହିଁ ଶୂନ୍ୟ ଭିଷାପାତ୍ ସାର ।୬।

ସକଳ ଜଣାରେ ତୁମେ ତ ଅଜଣା ସକଳ ଚିହ୍ନାରେ ତୁମେ ହିଁ ଅଚିହ୍ନା ଅନାହତ ତବ ଅପୂର୍ବ ବାଜଣା ବଜାଅ ଜୀବନ-ତାର ।୭ା

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି

ସେ ଚରଣ ତଳେ ଆଜି ମାଗେ ଶରଣ ଦୟାମୟ ଅଗତିର ଗତିକାରଣ ।ଠା

ନୟନରୁ ପ୍ରେମ ବାରି ପଡୁଥିବ ଝରିଝରି ସରାଗେ ମୁଁ ଧୋଇଦେବି ରଙ୍ଗ ଚରଣ ।୩।

ଅକଳନ କରୁଣା ମୁଁ କରି ଚିନ୍ତନ ।୨ା

ଦିଅ ଦୁଃଖ ଦିଅ ଶୋକ ନାହିଁ ମୋର ଚିନ୍ତାଦକ ପାଶୋରିବି ସବୁ ହେରି ଚନ୍ଦବଦନ ।୧।

ଆଜିରେ ଶପଥ ନେଲି ଏ ଜୀବନ ସଂପି ଦେଲି ଅଧମ ଜନରେ ଦିଅ ନବ ଜୀବନ ।ଧା

ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଦେବ ଯେବେ ଆନନ୍ଦେ ମାତିବି ତେବେ

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ

ସେ ଦିନ ହୋଇବ କେବେ ଅଛି ଅନାଇଁ ପାଗଳ ହୋଇବି ଗୁରୁ ନାମକୁ ଗାଇ ।ଠା

ମନ ବାସନା ମୋହର ଢାଳି ଦେଇ ପଦେ ତା'ର ବିତରିବି ସେ ନାମକୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୧।

ଗୁରୁ ନାମକୁ ସୁମରି ଦିବସ ନିଶି ବିସୋରି ଭାଳିବି ମୁଁ ସୁଖ ଦଃଖ କିଛି ନାହିଁ ।୨।

> ବିହଙ୍ଗମ ଡାକ ଦେଲେ ପଚାରିବି ତାକୁ ଭଲେ

କି ନାମ ତୁ ବୋଲୁ ଅଛୁ ଗାଇ ଗାଇ ।୩।

ତିନି ଭଙ୍ଗିଆ କାଳିଆ ବନ କୁସୁମ ମାଳିଆ କଦମୁ ମୂଳରେ କାରେ ଥାଏ ଚାହିଁ ।ଧା

କେବେ ଧୂଳି ଧରା ପରେ ଦୀନ କାଙ୍ଖଳ ବେଶରେ ମାଗିବି ଭିଖ ଶୀ ଗୁରୁ ନାମ ଗାଇ ।୫ା

କେବେ ନୟନର ନୀରେ ତିନ୍ତାଇ ଏ ହୃଦୟରେ ଗୁରୁ ନାମ ସୁଧା ଧାରା ପିଇ ପିଇ । ୬।

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହକହ ରେ ସଖୀ

ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ			ପୁଲକ ଆଗେ ସେ ମନ କାହିଁ ହୋଇଲା ମଗନ	
ଶୁଣି ପଲକ ପାଶୋରି ବସିଲା ଆଖି			ଜାଣି ନପାରିଲି ଚେତା ନାହିଁ ଅଛିକି	၅)
ସେ ନାମେ କି ଯାଦୁ ଅଛି କହ କହ ରେ ସଖୀ ।।		101	ଆଜନମ କେତେ ନାମ ଶୁଣି ନଥିଲା ଏ କାନ	
			ଏସନ ରୀତିକା ନାମେ ନଥିଲି ଚାଖି	181
ଅଦିନ ବର୍ଷା ସରି ଝରିଲା ନୟନବାରୀ			ଅପୂର୍ବ ସେ ନାମ ରସ ଯେ ଜାଣେ ସେ ହୁଏ ବଶ	
	ତନୁ ବଲରୀ ସହସା ଉଠିଲା କଂପି	161	ଲଭେ ମୁକତି ପରଶ ଜନମ ଦଃୁଖୀ	181
	ନଚଳିଲା ସଖୀପାଦି ଏତେବଡ ପରମାଦ		ସଜନୀ କହୁଛି ଶୁଣ ନାମ ରୂପ କୋଟିଗୁଣ	
	ପଣି ଶଣିବାକ କାନ ରହିଲା ଟାକି	191	ବିକି ହୋଇଯିବ ଥରେ ପଡିଲେ ଆଖି	૭

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି

ସେ ମନ ମୋହନ ମୂରତି କି ମନୋହର	ଅପରୂପ ରୂପଧର
ମନ ମହିର ଆସନେ ବିଜୟ ତାର ।ଠା	ବାଞ୍ଛିତ ଚିର ଚିତ୍ତର
	ଅମଳ କମଳ ନିହି ତାର ପୟର ।୩।
ଧିଆନୀ ହୃଦୟ ଧନ	
ଜ୍ଞାନୀର ଜୀବ ଜୀବନ	ଅପାର କରୁଣାମୟ
ପରାଣର ପରାଣ ସେ କରୁଣା କର ।୧।	ନାମ ହରେ ଭବଭୟ

ସୁମରଣେ ମାୟା ମୋହ ହୁଅଇ ଦୂର ।ଧା ସେ ଯେ ଶାନ୍ତି ନିକେତନ ଅଗତି ଗତି କାରଣ ଚରଣ ଚିର ସେବିବି ପେମିକ ବଇରାଗିର ଗଳାର ହାର ।୨। ପାଣ ମନ ଅରପିବି ଗୁରୁଦାସର ବାସନା ସଫଳ କର । ୫।

ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ

04m 416111	
ସେଇ କଜଳ ଘେନାଇ ଦିଅ ନୟନେ ମୋର ଠାକୁର	ଅଝୁରା ତଟ ତଟିନୀ ନୀରେ ଭସାଇ ତରୀ ମନ ଅଧିରେ
ହେରିବି ଏଇ ବିଶ୍ୱସାରା ସୁଦର ହେ ସୁଦର ।ଠା	ପଞ୍ଚମର ରଙ୍ଗଛବି ନଚାଉଥିବ ଅନ୍ତର
	ଶୁଣୁଥିବି ମୁଁ ଦୂର ବଇଁଶୀ ସୁଦର ହେ ସୁଦର ।୨।
ଦୂର ନୀଳ ଘନକୋଳେ ହସି ସରସେ ଶଶୀଟି ଖେଳେ	
କାଳିବାଦଲ ଲପନେ ଘେରି ନସାରୁ ତାର ଆବୁର	ସବୁରି ଦେହେ ତୁମରି ଛାଇ ମଧୁର ଶିରୀ ରହିବି ଚାହିଁ
ନିରେଖୁଥିବି ନିତିକି ନିତି ସୁନ୍ଦର ହେ ସୁନ୍ଦର ।୧।	ଉଛୁଳୁଥିବ ଜଣେ ତୁମ ବନ୍ଦନାର ଝଙ୍କାର
	ନିଶିଦିବସ ହସ ବିରସ ମୋ ଲାଗି ହେବ ସୁନ୍ର ।୩।

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ

ସେଇ ଜଣକର ଚରଣତଳରେ ସମରପି ଦେଇ ପରାଣ ମନ	ଆମ କଣ ଗାଏ ତାଙ୍କରି ଗୁଣ ।୧।
ଭଲ ମନ୍ଦ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଥାପି ଆମେ ସବୁ ଚାଲୁ ତାଙ୍କରି ଧାମ ।ଠା	ann an o' an a 'a mar a
Still The State God Short State Strate Shrift	ତାଙ୍କ ରସ ଗୀତି ଶୁଣୁ ସିନା ଆମେ
ତାଙ୍କରି ଆଦେଶେ ଫୁଲ ଫୁଟି ବାସେ	ଖେଳିଉଠେ ଯାହା ଗଗନେ ପବନେ
ମାଳା ଗୁଛୁ ଆମେ ତାଙ୍କ ନିରିଦେଶେ	ନିଶି ଅବା ଦିନ ଶୟନେ ଚେତନେ
ତାଙ୍କରି ପ୍ରେମରେ ମତି ଆକୁଳିତ	ସେହି ସୁର ଧାରା ଭରେ ଏ କାନ ।୨।
_	

ସୁଖ ଦଃଖ ସବୁ ତାଙ୍କରି ଆଶିଷ ସେହି ପିତାମାତା ଆପଣା ଜନ ।୩।

ଧରମ କରମ ସବୁ ତାଙ୍କ ପଦେ ଅରପି ଜୀବନ ବିତାଉ ଆନନ୍ଦେ

ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା

ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୫।

ସଦାଇ ଶିଷ୍ୟେର ପାଛେ ପାଛେ, କେବା ଏମନ ଫିରି ତେଛେ, ଶିଷ୍ୟେର ଦଃଖ ଦେଖେ କେବା ଏମନ ଯତନ କରେ, ଭତ୍ତେର ବ୍ୟଥା ବୁଝେ ଯେ ତାର ସଦାଇ ଆଁଖିଝୁରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପ୍ରାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୬।

ଦୃଷ୍ଟି ଏମନ କରୁଣ କାହାର, କେବା ଏମନ ଦୟାର ଆଧାର, କେବା ଏମନ ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଆପନ କରେ, ଆଁଖି ହତେ କୃପାର କଣା କାର ବା ଏମନ ଝରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ ।୭।

ପରେର ବୋଝ ଆପନ ମାଥେ, ତୁଲେ ନିୟେ ଆପନ ହାତେ, କେବା ଏମନ ବଈଜୀବେ ଦେୟ ଗୋ ମୁକ୍ତ କରେ, ହାସିମୁଖେ ଲୟ ଗୋ ଜ୍ୱାଲା ତାରି କୁଶଲ ତରେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୮।

ଗୁରୁଶିଷ୍ୟେ ଏମନ ସ୍ନେହ, କୋଥାଏ ଖୁଁଜେ ପାବେ କେହ, ଏସ ଆମାର ହିୟାର ମାଣିକ ହୃଦେ ତୋମାର ଧରି, ତୋମାର କର୍ମେଇ ଜୀବନ ଆମାର (ଯେନ) ତୋମାୟ ଦେଖେଇ ମରି । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୯।

ସ୍ନେହ-ପ୍ରୀତି-ଭକ୍ତି ଭରା, ମୋଦେର ଗୁରୁ ଜଗତ୍ଜୋଡା, ତାହାର ମାଝେ ଆଛେ ଏକ ଜନ ସକଲ ଗୁରୁର ସେରା, (ଓ ସେ) ଜ୍ଞାନ ଦିୟେ ତୈରୀ ସେ ଯେ ପ୍ରେମ ଦିୟେ ଘେରା । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୁଦ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ ।୧।

ଅତୁଲନ ସେ ରୂପେ ଗୁଣେ, ତାର ତୁଲନା ନାଇଁଭୁବନେ, କେବା ଏମନ ସଦାଇ ଫିରେ କାଙ୍ଗଲ ଯଥାୟ ଦେଖେ, (ଓ ତାର) ସ୍ନେହେର ଡାକେ ମୁକ୍ତ ହଇ ଗୋ ସକଲ ଜ୍ୱାଲା ଥେକେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୨।

କାର ପରଶେ ଶୀତଲତା, କେବା ଏମନ ଶାନ୍ତିଦାତା, ବାଞ୍ଚାକଳ୍ପତରୁ କେବା ଭତ୍ତେର ଭାବଟି ବୁଝେ, ତ୍ରିତାପତ୍ତ୍ୱାଲା ଦୂର ହୟରେ କାର ପାୟ ମାଥା ଗୁଁଜେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ସେ ଆମା ହୃଦୟ ସ୍ୱାମୀ ।୩।

ଭତ୍ତେର ବ୍ୟଥାୟ ସେ ଯେ ବ୍ୟଥୀ, ଭତ୍ତେର ସଦା ସାଥେର ସାଥୀ ଭତ୍ତେର ଭାଲ ସଦାଇ କରେ ପ୍ରେମେର ଚୋଖେ ଚେୟେ ଭତ୍ତେର ମାନ ସଦାଇ ରାଖେ ଆପନ ମାନଟି ଖେୟେ । ଏମନ ଗୁରୁ କୋଥାଓ ଖୁଁଜେ ପାବେ ନା କୋ ତୁମି ଆମାର ପାଣେର ଠାକୁର ସେ ଯେ ଆମାର ହୁଦ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ ।ଧା

ଜୀବେର ଦଃଖ ସଇତେ ନାରି, ବୃସ୍କାନନ୍ଦ ପରିହରି, କେବା ଏମନ ଜୀବେର ଲାଗି ଦ୍ୱାରେ ଦ୍ୱରେ ଘୂରି, ସେ ଯେ ଭବ୍ତେର ଲାଗିଜୀବନ ଧରେ ଭବ୍ତେର କୁଶଲ ସ୍ମରି ।

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ

ଆଙ୍କିଦିଅ ତୁମ ଛବି ନାମ ପାଖରେ ନାମ ଗାଉଥିବି ରୂପ ଧ୍ୟାଉଥିବି ସଦା ନୀର ଭିଜା ନୟନ ରେ ॥୧॥

> କେବେ ଯେବେ ପଡିଯିବି ମାୟା ମୋହରେ ଲିଭି ନ ଯାଉ ସେ ନାମ ଆଖି ଲୁହରେ

ଲେଖିଦିଅ ତୁମ ନାମ ଥରେ ପ୍ରଭୁ ମୋର ଚିତ୍ତ ଫଳକରେ ଆସୁ ଯେତେ ଝଡି ପଡୁ ଦୁଃଖ ମାଡି ନ ଭୁଲିବି କେବେ ଜୀବନରେ ॥ଠା।

କୂପା କରି ତୁମ ପେମ ରଙ୍ଗ ତୁଳୀରେ

ଭକତି ଥାଳି ରେ ପୀତି ଦୀପାଳି ରେ ଅର୍ଘ୍ୟ ଢାଳୁଥିବି ଶୀପୟରେ ॥୨॥ ଏହି ଅଳି ମୋର ରଖିବ ଠାକୁର ଯେବେ ସେ ପାରିକୁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ହେବ

ସେ ନାମ କୁ ଜପି ଜପି ଜୀବନ ଯିବ ରହିଥିବ ତୁମେ ପାଶ ରେ ॥୩॥

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ

ହେ ଆନନ୍ଦ ! ଭୁବନାନନ୍ଦ ଚିନ୍ୟୁ ଚିର ସୁନ୍ଦର, ବନ୍ଦଇ ଆଜି ଚରଣ ତୁମର ବିଶୃ-ମାନସ-କନ୍ଦର ।ଠା ଏ ସାରା ଜଗତ ବିନ୍ଦୁ ମାତର ତୁମରି ପରାଣ-ସିନ୍ଧୁର ।୨।

ତୂମେ ହେ ଶାନ୍ତ କାନ୍ତ ମଧୂର ତ୍ମେ ଅନନ୍ତ ଅମୃତ ଧାର ତ୍ମରି ମହିମା ରଞନ କରେ ସକଳ ହୃଦୟ-ମନ୍ଦିର ।୧।

ପଣବର ତୁମେ ଅନାହତ ପାଣ ନିଖିଳ ସୂଝିର ସଝା ମହାନ ପଳୟର ଘନ ମନ୍ଦ ନିନାଦ ଝଙ୍କାର ବେଦ ଛନ୍ଦର ।୩।

ସବ୍ରି ସଦନେ ତୁମରି ଭଜନ ସବୁରି ବଦନେ ତୁମ ଜୟଗାନ

ତୁମରି ପୀରତି ତୁମରି ଦୟାରେ ରାଜୁ ତୁମ ଜ୍ୟୋତି ଅନ୍ତରେ ବାହାରେ ଆଲୋକିତ କର ଭବ-ଜୀବନର ଚଲାପଥ ଘୋର ଅନ୍ଧାର ।୪।

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ

ହେ ଗୁରୁଦେବ ପରମାରାଧ୍ୟ ହେ ପିୟତମ ତିନିଲୋକ ବନ୍ଧ୍ୟ ତୁମେ ତେଜ ଅଧିଷାତୁ ଦେବତା ତୁମେ ତିଜଗତ ଆଲେକ ଦାତା ତୁମେ ଧୃବତାରା ଦେଖାଅ ପଥ ଆମେ ପଥହର। । ଠା

ଦିଅନ୍ତି ବାଧା ଧରନ୍ତି ଆକର୍ଷି ଦେବ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି କର ହେ ବୃତ୍ତି ପଥ ଅନୁଗାମୀ । ୨।

ଆମ ପରମବନ୍ଧୁ ଭଗବାନ ଲଭି ତାହାଙ୍କ ସ୍ରୁପ ମହାନ ସେବିବୁ ହୋଇ ତବ ନିତ୍ୟଦାସ ତବ ପଦାରବିନ୍ଦେ କରି ଆଶ ଜର ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ହେ ନିତ୍ୟମୟଳ ନିତ୍ୟ ଦେବତା ।୧।

ତବ ଚିନ୍କୁୟ ରୂପ ବିମୋହନ କେତେ କାଳୁ କରି ନାହୁଁ ଦର୍ଶନ ସେବି ନାହୁଁ ତବ ପଦ ସରୋଜ ସେବକ ସାଜ ଦିଅ ହୃଦ ରାଜ ଏତିକି ମାତର ମିନତି ପଦେ ନମୁ ବାରମ୍ବାର ।୩।

ଚାଳିତ କରି ସଦା ଶୁଭ ପଥେ କର ଆକର୍ଷଣ ନିତ୍ୟ ଜଗତେ କୁବୃତ୍ତି ଗଣ ଶୁଭପଥେ ଆସି

ପୁଣି ଶୀପଦେ ଏତିକି ପାର୍ଥନା ହେ କୂପା ଅକୁପାର କର ଘେନା ତବ ଅମଳ କମଳ ଚରଣେ ଅଚଳା ଭ୍ରତ୍ତି ଜୀବନେ ମରଣେ ନ ହୋଇବ ଉଣା, ଏତିକି ମାତ୍ କର ହେ କରୁଣା ।୪ା

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ

ହେ ଜଗତଗୁରୁ ହେ ମହିମାମେରୁ ତୁମେ ବିଶ୍ୱ ଗୁରୁବର ହେ ତୁମରି ଅମୀୟ ଅଭୟ ବାଣୀ କୁ

ମରମେ କରିଣ ସାର ହେ ଘେନି ତୁମରି ଆଶିଷ ବିତୁ ଆମରି ନିଶି ଦିବସ ହେ ।।୧।। ତୁମ ଶ୍ରୀପୟ ରେ ଆଶ୍ରା ଦେଇ ପ୍ରଭୁ କର ବରାଭୟ ଦାନ ହେ କରିତୁମ କାମ ରଖୁ ତୁମ ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଦେଶ ମାନ ହେ ସନାତନ ଧର୍ମଧାରା ହେଉ ପଚାରିତ ବିଶ୍ୱସାରା ହେ ॥୨॥

ସତ୍ଶିକ୍ଷା ବିୟାର ଜୀବସେବା ସାର ବୃତ ହେଉ ଜୀବନର ହେ ଆଦର୍ଶ ଗୃହୟ ହୋଇ ସଂଘଶକ୍ତି ଦୃଢ କରୁ ବାର ବାର ହେ ଭାବ ବିନିମୟ କରି ବିଶ୍ୱେ ଭାତୃଭାବ ଦେଇ ଭରି ହେ ॥୩॥

ଏ ଦେଶ ର ନାରୀ ସତୀ ସୂଚତୁରୀ ହୋଇ ପତି ସେବା ବୃତ ହେ ସନ୍ତାନ ପାଳନ କରି ଗୁରୁଜନ ସେବୁଥାନ୍ତୁ ଦେଇ ମତି ହେ ଏ ଦେଶ ର ଯୁବ ଗଣ ହେ ହୋଇଥାନ୍ତୁ ତ୍ୟାଗୀ ସତ୍ୟବାନ ହେ ॥୪॥ ସ୍ୱଧର୍ମ ପାଳନେ ଏ ଦେଶର ଜନେ ସଦା ଦେଇଥାନ୍ତୁ ମନ ହେ କର୍ମ ମଧ୍ୟେ ଯୋଗ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟେ ଭୋଗ କରୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁଦିନ ହେ ଦେଶବାସୀ ଦେଶ ଟେକ ରଖିବାକୁ ହେଉଥାନ୍ତୁ ଏକ ହେ ॥୫॥

ଦେବ ଦେବୀ ଗଣ ଆଶିଷ ବର୍ଷଣେ ଜରି ପାଳନେ ସରବେ ହେ ଯଜ୍ଞ ଦାନ ବୃତ ଆଚରିଣ ସର୍ବେ ପୂଜୁଥାନ୍ତୁ ଗୁରୁଦେବ ହେ ସଦାଦେହ ମନ ପାଣେ ଶାନ୍ତି ଲଭୁଥାନ୍ତୁ ଅନୁଷଣେ ହେ ॥୬॥

ଯଥାକାଳେ ବାରି ବରଷୁଣ ଥାଉ ଧରାହେଉ ଫଳଭରା ହେ ଅନୃଜଳ ବୟ ଶୟ ଅବା ଶାୟ ଜ୍ଞାନ ରେ ପରାଏ ପ୍ରଜା ହେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଜୀବନ ଲଭି ଶାନ୍ତି ସୁଧା ଚିର ଦିନ ହେ ॥୭॥

ହେ ଦୟାଳା ହେ ଦରଦୀ!

ହେ ଦୟାଳୁ! ହେ ଦରଦୀ! ହେ ଚିର ସୁନ୍ଦର ! ତୁମେ ସତ୍ୟ, ତୁମେ ନିତ୍ୟ ସାଥୀ ମୋ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମରାଠା

ତୁମେ ମଧୁର ରାଗିଣୀ ଛନ୍ଦ ତୁମେ ଫୁଟନ୍ତା କୁସୁମ ଗନ୍ଧ ତୁମେ ଭକତର ଭଗବାନ ତୁମେ ଜୀବନର ପ୍ରିୟତମ ତୁମେ ସାନ୍ତ, ତୁମେ ଅନନ୍ତ ତୁମେ ସ୍ୱପ୍ନ ମୋ କାମନାର ।୧। ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଗଗନେ ତାରା ତୁମେ ପ୍ରଣୟର ପ୍ରୀତି ଧାରା ତୁମେ ପାହାତ୍ତି ଆକାଶେ ଜହ୍ନ ତୁମେ କୋଇଲିର କୁହୁ ତାନ ତୁମେ ଶଢ଼ି, ତୁମେ ମୁଢ଼ି ତୁମେ ଗୁଞନ ମଧୁପର ।୨।

ତୁମେ ନବୀନ ଅରୂଣ ରଙ୍ଗ ତୁମେ ସାଗରେ ନୀଳ ତରଙ୍ଗ ତୁମେ ଭକତ ଜନ ଆରାଧ୍ୟ କ୍ଷମ ଯେତେ ମୋର ଅପରାଧ ତୁମେ ପିତା, ତୁମେ ମାତା ତୁମେ ବନ୍ଧୁ, ସଖା ସହୋଦର ।୩।

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ

ହେ ଦୁଃଖ ହାରୀ ପ୍ଣାମ କରିବି କେଉଁ ପରି ତୁମ ପଦ ଧରି ।ଠା ମୋ ଲାଗି ବହିଲ ବୋଲି କଳଙ୍କ ପସରା ତୁମ ନିନ୍ଦା ସହିବି କିପରି ।୨।

ଆସିଛି ଗାଧୋଇ ଭବ ପଙ୍କିଳ ଜଳେ ଛୁଇଁ ଦେଲେ ତୁମ ପଦ ପ୍ରଣମିବା ବେଳେ ଶିରୀ ଅଙ୍ଗେ ଲାଗି ଯିବ ଜାଳି ।୧। ବୁଡିଲେ ବୁଡିବି ପଛେ ଅସରା ଲୁହରେ ନ ଲାଗୁ ମୋ କଳା ତୁମ ଚନ୍ଦମା ଦେହରେ ନ ଦେଲେ ନ ଦିଅ ସୁଖ ଶିଁରୀ ।୩।

ଜଗତରେ ତୁମ ନାମେ ବାଜିବ ନାଗରା

ଏତିକି ଆଶିଷ ଦିଅ ଦୟାଳୁ ଠାକୁର

ଜଣାଇବି ହୃଦୟର

ହେ ନିଗମାନନ୍ଦ ମୋର ପରାଣ ଠାକୁର

ଅପରୂପ ରୂପ ଶିରୀ ଦେଖଇ ଆନନ୍ଦ ଭରି ଘେନ ପ୍ରଣତି ମୋହର ସକଳ ସନ୍ତାପ ହର ସେହି ଛବି ଚିତ୍ତାକାଶେ ଭାସଇ ମୋହର ।୧। ଜୟଗୁରୁ ଜୟଗୁରୁ କଣ ଗାଉ ମୋର ।୩।

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଜଗତବନ୍ଧ୍ୟ

ହେ ପରମାରାଧ୍ୟ ତ୍ରିଗତବନ୍ଧ୍ୟ ସାରଥୀ ସାଜିଣ ଏହି ଦେହ ରଥେ ଘେନ ପଦେ କୋଟି ପ୍ରଣିପାତ ଲକ୍ଷୟଳେ କର ଉପଗତ ।୨। ଯେତେ ଶୁଣିଲେ ହେଁ ତବ ସୁଧାବାଣୀ ଭବତାପ କରେ ସନ୍ତାପିତ ।ଠା ବିତରିଛ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ସୁଧା ଧରି ରଖିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତି ଅଶାନ୍ତିର ଆବର୍ତ୍ତରେ ପଡି କର ସେ ବ୍ୟବୟା ତୁଟୁ ଭବ ବାଧା ଭାସିଯାଉଅଛୁ ସତ୍ୟପଥ ହୁଡି ହେଉ ସଦା ପାଣ ପୁଲକିତ ।୩। ଅଦ କରି ଦିଏ ମାୟାର କୁହୃତି ହୋଇଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଚଳିତ ।୧। ଅମୃତ ସନ୍ତାନ ଆମେ ଏ ମରତେ ଏ ଦୃଢବିଶ୍ୱାସ ଜାଗୁ ଅବିରତେ ସେଥିପାଇଁ ସଦା ଆମ ହୃଦପଥ ଚାଳିତ କର ହେ ସଦା ଶୁଭପଥେ

ହେ ପାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ୱର

ପ୍ଞାଲୋକେ କର ଆଲୋକିତ ।୪।

ଆମ ବୃଦ୍ଧି ତବ ନିଜ ଇଛାମତେ

କାହିଁ ସେ ଦରବ ସରଗ-ନୈବେଦ୍ୟ ହେ ପାଣ ଠାକୁର ! ପରମ ଈଶ୍ୱର ! ଆସିଛ ଏ ଦୀନେ କୃପା ବହି କି ଦେଇ ତୋଷିବୁ ପାଣ-ସାଇଁ ? 191 ଜାଣୁ ନାହିଁ ଦେବ ତବ ପୂଜା ବିଧି କୋଟି ଜନମର ସଂୟାର ଫେଇ ଭବ ସାଗରୁ ତାରିବା ପାଇଁ 101 ଜହୁଠାରେ ମନ ବାମନ ଅବଧି କୂପାକରି ଦିଅ ଚରଣ ବଢାଇ କାହିଁ କେତେକାଳୁ ରହିଥିଲୁ ଚାହିଁ ସୁଧା-ଝରା ପଦ ଦରଶନ ପାଇଁ ଧନ୍ୟ ହେବୁ ଆଖି ନୀରେ ଧୋଇ |၅)| କି ଦେଇ ପୂଜିବୁ କାହିଁ ବସାଇବୁ କରିଛୁ ଭରସା ସେ ରଙ୍ଗ ପୟର ଲାଗି ହେବୁ ନିତ୍ୟ-ସେବା ସୁମଧୁର ବହୁ-ବଦ୍ୟ-ଯୋଗ୍ୟ ଥାନ କାହିଁ? 191 ଆନନ୍ଦ ସାଗରେ ବୃଡି ରହିଥିବୁ ନନ୍ଦନବନ ସୁବାସ ସୁମନ କୟୁରୀ ଗନ୍ଧ ସିତ ଶୀଚନ୍ଦନ ଅପାର ମହିମା ଗାଇ ଗାଇ 181

ହେ ଭାବନିଧି! ଭାବରେ ରଖ

 ହେଉପଛେ ମୋତେ ମନା ଶିରୀମୁଖ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଚରଣେ କର ଚିର ବନ୍ଦୀ ॥୨॥ ପୁଲକିତ ହେବ ଦେହୀ କର ମୋ ଲାଗି ଏହି ବିଧି ॥୪॥

ଲଭି ଶ୍ରୀପଦ ପରଶ

କରୁଣା କର ହେ କୂପା ନିଧନ

ସକଳ କାମ କାମନା

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ

ହେବ କି ସେ ଏ ଜନମେ	ମନର ପାଶୋରା ସତେ	ଝଟକି ଉଠୁଛି କିବା	ଅଂଗେ ଅରୁଣର କାନ୍ତି
	ହେବ କି ପାଶୋରା	ସବୁରି ଲାଗି ଆଦର	ନୟନ ଯୁଗଳେ ବୋଳା ।୨।
ଆଖି ଆଗେ ନାଚେ ପାଦ	ପଦ୍ମ ରଂଗ ଭରା ସତେ		
ହେ	ବ କି ପାଶୋରା ।ଠା	ଭକତ ଡାକରା ପାଇ	ଆସିଛ ମରତେ ସାଇଁ
		ମନହୁଏ ଏ ଜଗତେ	ତୁମର କେ ପର ନାହିଁ
କଟୀ ତଟେ ଶ୍ୱେତ ବାସ	କଣେ ରୁଦା୍ଷର ମାଳା	ତତ୍ତ୍ୱ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର କି	ତୁମେ ସାଧନ ପସରା ।୩।
ନଅର ଅଧର ଯୁଗେ	ଦରହାସ କରେ ଖେଳା		
ବଚନ ଉପମା ନାହିଁ	ମଧୁରୁ ବଳି ମଧୁର ।୧।	ବିଷାଦ କାଳିମା ହରେ	ତୁମରି ଅଭୟ ବାଣୀ
		ଅଗାଧ ଅସୀମ ସ୍ନେହ	ପାରିବ କେ ପରିମାଣି
ଭାଷାରେ ବୋଳା ଅଛି କି	ପ୍ମେ ଅନୁରାଗ ଶାନ୍ତି	ଆଶୀଷ ବରଷ ଦେବ	ଘେନ ନତି ଭକ୍ତି ଭରା ।୪।

ହେ ମହାମହୀମ ଭ୍ବନମୋହନ ନନ୍ଦନ

וואַווואַוו אַט	अर्प । । जा । । । । । । । । । । । । । । । ।
ହେ ମହାମହୀମ ଭୂବନମୋହନ ନନ୍ଦନ	ଶରଣାଗତ ଭକତ ହୃଦ ତଟ ଚନନ ॥୨
ବନ୍ଦନ ତୁମ ପଦକଞେ ପ୍ଣତି ଘେନ ମମ ॥୦	
_	ରକତରଙ୍ଗେ ର ଞ ିତ ଶୋଭା ତୁମ ଚରଣ
ଭକତ ର ପାଣେ ଦିଅ ଜ୍ଞାନଦୀପ ଜଳାଇ	କଟି ତଟେ ବିମୟିତ ଶ୍ୱେତ କୁଅବସନ
ହୃଦ-ସରସୀରେ ଦିଅ ଶତଦଳ ଫୁତାଇ	କପାଳେ ଶୋଭଇ ଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନ
ତୁମେ ଭବ-ବନ୍ଧନ ବିମୋଚନ	ନିଟିଳ ଅଳକାବଳୀ କରେ ଗଣ୍ଡ ମଣ୍ଡନ ॥ ୩
ଏ ବିଶ୍ ପ୍ଣତି ଢାଳେ ଆହେ ବିଶ୍-ବହନ ॥୧	
_	କୋଟି ଶଶୀ-ପଭା ଜିଣି ବରାଭୟ ମୂରତି
ଛନ୍ଦା ପଦେ ବନ୍ଧା ମନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର କାମନା	ଦୁୟର ଭବ-ସାଗରୁ ଉଦ୍ଧର ହେ ଶୀପତି
କୁଞିତକେଶା ମୋ ଦଶା ଛାମୁରେ କରେ ଜଣା	ପଶୁଛି ସେ ପଦେ ଆଜି ଶରଣ

ଆମୃଞ୍ଜାନ କର ଦାନ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଜୀବନ ॥ ୪